

ശൊക്താകൾക്ക് വലിയ
ഉപദേശം

බොධ්‍යාසන ධර්ම විභාගය.

උමුණුවර කාරංචල

විද්‍යාරත්නාකර පරිච්ඡේදාධිපති

මාරස්සන සුභද්‍ර, හිමානමනාසම්චරපාදයන් වහන්සේගේ

ශිෂ්‍ය වූ

මුරුද්දෙහිසේ

පඤ්ඤානාන්ද සමාම්පාදයන් විසින්

සම්පාදිතයි

ජී. ඇල්. මුනසිංහ

පී. බී. සෙනෙවිරත්න

යන අප විසින්

කොළඹ විද්‍යාභූෂණ යන්ත්‍රාලයෙහි

අමු ගස්වත ලදී,

1914

BODDHAYANGA DHARMA VIBHAGAYA.

Edited by

M. PANNANANDA

Pupil of

M. SUNANDA MAHA STHAVIRA

Vidyaratnakara Pirivena

NARANWALA UDUNUWARA.

Published by

G. F, MUNASINGHA

— and —

P. B. SENEWIRATNA.

PRINTED AT THE VIDYABHUSANA PRESS,

Maradana (*St. Sebastian*)

COLOMBO.

1914

සිං ලෝ පි න ය.

—000—

බොධියා අඩනං=බොජ්ඣංගය, යි දක්වූ හෙයින් බෝධියට (නොහොත්, වතස්සත්තාවබෝධයට අඩන (කරුණ) වූයේ බොජ්ඣංගය නම් අනුනායිකයෙන් සපනප්‍රමාණවූම ඒ බෝධියට ධර්මයන් ගේ යම් විභාග කිරීමක් (බෙදීමක්) විනම් හේ බෝධියට ධර්ම විභාග නම්වේ එහෙයින් බෝධියට ධර්ම විභාගය නම්වූ මේ ධර්ම ප්‍රකරණය එනාහි බෝධියට ධර්ම ඥානය ප්‍රාථමිකාකරණවත්ගේ මනා ප්‍රශාදය එලවන පරිදි පාලනාධිකාරී ප්‍රකරණයෙන් සාරාංශී ග්‍රහණයකොට සුඛාවබෝධවනසේ සිවිල භාෂායෙන් සංග්‍රහකරණ ලදී එබැවින් මෙය භාවිතා කරණවත්ව බොහෝ පොත් රාශියක් බැලීමෙන් දොසුතු වූ කරුණු රැසක් මේ එකම කුඩා ධර්ම ප්‍රකරණයෙන් දැනගැනීමේ.

බොධි ජනානුග්‍රහ පිණිස යොදනලද අසමත් ව්‍යාපාරය නොසිස් වනසේ සකල බොධි ජනයාම සමාදර ප්‍රතිග්‍රහණයෙන් යෙදීමේ පරිශීලනය කරන්නාහු නම් ලෝකානුකූලපායෙහි තීරනව ක්‍රියා නිෂපාදණය කරන්නාවූන්ට හේ අත්‍යන්තොපකාරී බැව් කුමට කියමිද? ශ්‍රවා බුඞ් සම්පණ්ණ සකල සජ්ජනකාය මෙය භාවිත බහුලිකාන වශයෙන් වඩා බෝධියට ධර්මාවබෝධ කරණයෙන් නිවන් සසක් කිරීමෙහි ප්‍රෝත්සාහි වියයුතු බැව් මතක් කරමු.

මෙවැනි ධර්ම ප්‍රකරණයක් සංග්‍රහකොට දැන මැනවැසි ආරාධනා යි. ඇත්. මුනිංග අප්ප්‍රහම් හා සුරියගොඩ පී. බී. සෙනෙවිරත්න යන මහතුන්ගේ ආයාචනාව පිළිගත් උඩුනුවර නාරාවල විද්‍යාරත්නාකර පරිවේණාධිපති මාරස්සන සුනසුගිධාන මහාඝරි පාදයන්වහන්සේගේ ප්‍රවෘත්තානෙත වාසිවූද විදේශාදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටක වාසිචරාවායභී ඡී ඥානෙචරාගිධාන මහගොඩ නායක ඝරිචර සාම්පාදයන්වහන්සේගේ ධර්මානෙතාවාසිවූද මුරුද් දෙනියේ පස්සුනසුගිධාන මාමුරි මාවිසින් ලොකශාසනානුග්‍රහ සුචිකව සංග්‍රහ කරණ ලදී.

තවද මෙම සත්‍යාන්ත කරණය යෙදී අපාචායභී වරයෙක්වූ කොලොන්නාවේ විහාරාධිපති ගෞරවාභී සුගුණ සාරාගිධාන මහාඝරි සාම්පාදයන් වහන්සේගෙන් යථා සථානසෙහි විශිෂ්ටාපදෙශ ලැබුනු බැව් හා මුද්‍රණයෙහිදී යථා වකාශ වශයෙන් සිහි පත්‍ර කීපයක් බලාදුන් බවද ගෞරවයෙන් මතක් කරමි.

ඒ ඇරකොලොන්නාවේ විහාරවාසී වරකාපිටියේ රතනපාලආසු මෙතුන්වහන්සේගෙහි මිථ්‍යාධාරලැබුනු බවප්‍රිතියෙන් මතක් කරමි.

නොවරදින සිලි පාඨක් ජනයෙක් නැතිනිසා අපගේ මේ කෘත්‍යයෙහිද, ප්‍රමාදමාදීන් ජනිත දෛශ ඇතිවිය හැකිසි එසේ විනම් ඒ ශාස්ත්‍රාගමධාරී පඨිවරයෝ සමාධි සිලිව සොධනය කෙරෙත්වා.

මීට,

ඇම්. පස්සුනසුගිධාන.

වම් 1914 ක්වූ ජුනිමස 16 වෙනි දින
නාරත්වල විද්‍යාරත්නාකර
පිරිවිණේදීය.

බොධිසත්ව ධර්ම විභාගය.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො
සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

බොජ්ඣංගාධිගතං බුද්ධං
ධම්මං බොජ්ඣංගනිසස්සිතං
බුජ්ඣන්තාරිය සංඝංච
වඤ්ඤා සුඛ චෙතසා

පාලි අළුකථාදීභි ගණනොන යථානයං
කරියාමිසමාසෙන බොජ්ඣංගිගාතං විභාවනං.

ධර්මලගුණමණිනිධිප්‍රතිභාග අනන්‍යආධාරණුගුණමහිමොප
ලක්ෂිත තථාගතවරචක්‍රවතීභිකාමිච්ඡි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින්-
“අවුත්ථාසඛිකාතමතතමපි චෙ භික්ඛංච භික්ඛු සතිසම්මොජ්ඣංගිගං
භාවෙති ධම්මවිචය සම්මොජ්ඣංගිගං භාවෙති විරිය සම්මොජ්ඣං
ගිගං භාවෙති පීති සම්මොජ්ඣංගිගං භාවෙති පස්සභී සම්මොජ්ඣං
ගිගං භාවෙති සමාධි සම්මොජ්ඣංගිගං භාවෙති උපෙක්ඛා සම්මො
ජ්ඣංගිගං භාවෙති”

යනාදීන් බොධිසත්වධර්මවිභාගකොට වදාලසේක. මෙය කවරා
භූමියකින් බොධිසත්ව නම්විදගත්?

බුජ්ඣනකයාපුග්ගලය අඩගාති බොජ්ඣංගිගා. අපිව! බොජ්ඣංගිගා
ති කෙනෙහින බොජ්ඣංගිගා? බොධිය සංවර්ධනනීති බොජ්ඣංගිගා
බුජ්ඣනනීති බොජ්ඣංගිගා අනුබුජ්ඣනනීති බොජ්ඣංගිගා පටිබු
ජ්ඣනනීතිබොජ්ඣංගිගා සම්බුජ්ඣනනීති බොජ්ඣංගිගා.

යනාදීන් ප්‍රතිසම්භිද්ධමාගීයෙහිද බොධිසත්වභූමි විභාග දක්
වනලදී මෙහිදී සාමාන්‍යවශයෙන් බුජ්ඣනක පුද්ගලයාට අව
සවබු ධර්මයෝග්‍ය යන අර්ථයෙන් බොජ්ඣංගිගනම්වි. බුජ්ඣනනීති
බොජ්ඣංගිගා, යනාදී විශේෂාභිසංඝාතොපාත්තයකදගාමි අනාගාමි
අතීත් යන සතරමාගීඥාතවබොධිය කරණ ආර්ය්‍ය ශ්‍රාවකයාට
අවසවචයයෙන් නොහොත් සේතුචයයෙන් පවත්නා ධර්මයෝග්‍ය

යනු බොධිසත්වශබ්දයෙහි භාවානීයයි. “බොධිවුච්චි වතුසුමණෙ
සු ඤාණං,, යනුබැවින් මාගීඥනයටද මොසියයි කියනු ලැබේ
ඒ මාගීඥන සංවිධානබෝධිත්‍රයත් ප්‍රතිලාභයට හේතුභූත වෙන්
යන අනිශ්චයන්ද බොධිසත්වනම්වේ. “සුඤ්ජරො=පසන්ධාපා= බො
ජ්ඣාබේශා සමොච්ඡාදිබේශා; සුඤ්ජරවුහෝ උත්තමවු බොධිස
ත්වය සමොච්ඡාදිබන්තම්. “සතිඵව- සමොච්ඡාදිබේශා=සතිසමො
ච්ඡාදිබේශා, සිහියම සමොධිසත්වයෙහි හෙවත් යහපත් අභියස
වුයේ සතිසමොධිසත්වනම්වේ. කුමක් අරභයා අවුහෝ වැඩිහෝ
නැතිව බොධිසත්වනනක්ම වදලෑස්ක්දයත්? ඒබව අනිභවාවේ.

කසමාපන භගවතා සතෙතව බොජ්ඣකඛගා වුතතා අනුතා අනධිකාභී? ලීනුඛිච්චපට්ඨකකුතො සබ්බජීකතොච එන්ති ත යොව බොජ්ඣකඛගා ලීනාස්ස පට්ඨකකා යථා යස්මිංකු බො භික්කු වෙ සමයෙ ලීනංවිත්තං ගොති කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මචිච්ඤ සමෙබ්බොජ්ඣකඛගස්ස භාවනාය කාලො විරිත සාමබ්බොජ්ඣකඛගස්ස කා ලො පීති සමෙබ්බොජ්ඣකඛගස්ස භාවනායාති, තයො උඛිච්චස්ස යථාග යස්මිං ච බො භික්කුවෙ සමයෙ උඛිතං විත්තං ගොති කාලො තස්මිං සමයෙ පස්සති සමෙබ්බොජ්ඣකඛගස්ස භාවනාය කාලො සමාධි සමෙබ්බොජ්ඣකඛගස්ස භාවනාය කාලො උපපත්ති සමෙබ්බොජ්ඣකඛගස්ස භාව නායාති, එකො පනෙත්ථ සබ්බජීකො යථාග සතිංකු බ්වාහං භි ක්කුවෙ සබ්බජීකං චදුම් සබ්බන්තිකන්ති පි පායො විතනම්බ සබ්බ ථුච්ඡන්තිකන්ති අනේථ, එවං ලීනුඛිච්ච පට්ඨකකුතො සබ්බ ජීකතොච සතෙතව බොජ්ඣකඛගා වුතතා අනුතා අනධිකා”ති.

මෙහි භාවය නම්? උභයාධික නොව බොධිසත්තධර්මිකත්ව වදාලේ
 ලිතඋච්චවදකට ප්‍රතිපක්‍ෂවශයෙනුත් සමාර්ථික බැව්නුත්ය මෙහි
 බොධිසත්තයොතුන්දෙනෙක්ම ලිතභාවයට හෙවත් නිව ප්‍රචාතනි
 කවු විතතයට ප්‍රතිපක්‍ෂයෝයි; එනම් යම්කලෙක යොගාවචර පුද්
 ගලයාගේ විතතය අලසභාවාදියෙන් පහත්වීනම් එකල්හි ධර්මි
 වය සමෝබ්‍යාධිසත්තයාගේ බැව්මටකාලයවෙයි විරිය සමෝබ්‍යාධිසත්
 තයාගේ බැව්මටකාලයවෙයි; ප්‍රීතිසමෝබ්‍යාධිසත්තයාගේ බැව්මට කාල
 යවෙයි; උච්චතභාවයට ප්‍රතිපක්‍ෂමෝබ්‍යාධිසත්තයෝ තුන්දෙනෙක්වෙත්
 එනම් යම්කලෙක සිත නොසංසුං වේද එකමයෙහි ප්‍රසුබ්ධිබොධිස
 ත්තයාගේ වැඩ්මට කාලයවෙයි; සමාධිසමෝබ්‍යාධිසත්තයාගේ වැඩ්ම
 ට කාලය වෙයි උපෙක්‍ෂාසමෝබ්‍යාධිසත්තයාගේ වැඩ්මට කාලය වෙයි;
 හුදෙක් සතිසමෝබ්‍යාධිසත්තය සමාර්ථිකවෙයි හෙවත් දෙපක්‍ෂයටම
 ප්‍රයෝජනඇත්තක්වෙයි; කුමක් හෙයින්දයත්? “සතිව ඛවාහං හි
 සබ්බො සබ්බස්සිකං වදාමි”යි. වදාල බැවිනි. “සබ්බස්සිකං” යනු ස
 බ්බත්තං” කියාද පාඩයි එකල්හි සියළුත්තයට එනම් නිකමයට

ම කැමතිවිය යුතුය යනුයි මෙසේ ලියුවාවදෙකට නිග්‍රහකරණ සඳහා එකිනෙකට ප්‍රතිපක්ෂවශයෙන් හසක්ද සියළුම තත්ති කැමතිවිය යුතු බැවින් හුදකලා සමාජීයද සිසා බොධ්‍යය වන බවක් ම වදාරණලදහ. මෙතෙක් මෙහි පද්ධතිය හා අනුනායිකත්වයද සමීර්ෂිකතාවයද ප්‍රකාශ කළහ; ඉන්පසි පළමුවෙන් සතිසමබෝධ්‍යය බවක් ආශ්‍රයකොට පවතීදැයි වදාරණ ලෝකයාමිවූ බුදුරජා තත්වයන්සේ “විවෙකනිසීතං විරාගනිසීතං නිරොධනිසීතං වොස්සගගපරිනාමිං සතිසමබෝධ්‍යයං භාවෙති” යනාදිය වදාලසේක; මෙහි විවෙකනිසීතං යන්නෙන් සතිසමබෝධ්‍යය වී විකතාවහාව නිශ්‍රිතයයි වදාරණලදී; විවෙකයනම්, කායවිවෙක විතතවිවෙක වශයෙන් දෙවදැරැම් නැවත තදබහ විෂයානන් සමුච්ඡේද පටිපසස්සති නිසාරණ වශයෙන් පවප්‍රකාරවත්; සතිසමබෝධ්‍යය වනාහි පවප්‍රකාර විවෙකයන් අතුරෙන් තදබහ සමුච්ඡේද නිසාරණ සම්බන්ධ විවෙකත්‍රය අසුරුකරණලද්දේවෙයි; තදබහ විවෙකය නම් තත්තත් අවශ්‍යන්ගෙන් ඊට ප්‍රතිපක්ෂ අඩගප්‍රභාණයකොට ලබනලද විවෙකයයි එනම් ලොහ වෙම මොහයන අඩගත්‍රය යමෙකුට යම්වෙලාවක ඇතිවීද එකල්හි අලොහ අවෙම අවෙම යන අඩග මතුකොට සුමිභගත්‍රය නසයි එකල්හි විතතය සමබක යම් විවෙකයක් විනම් එය තදබහ විවෙකනම් සතිසමබෝධ්‍යය වූකලි මුළුසත්ථි සමභාවයෙන් නොරවූ උපහිත සති සමභාවය ලබා එයින් ජනිත විවෙකයකද ඇසුරු කරණ ලද්දේවෙයි; සමුච්ඡේද විවෙකය නම් නැවත නුපදිනා පරිද්දෙන් ඒ ඒ මානිශ්‍යන වලදී ඒ ඒ කෙලසබම් මිලිනුපුටාහැරීමෙන් ලබන ලද විවෙකයයි; සතිසමබෝධ්‍යය වනාහි එබදු සමුච්ඡේද විවෙකයද ඇසුරු කරණ ලද්දේවෙයි; නිසාරණ විවෙකය නම් වේදනාදි සිව්වදැරැම් සකකියන් සමබක මුළුසත්ථි අඩගයන රූප සකකි සම්බන්ධ කයන් නැතිකොට ලබන යම් විවෙකයක් ඇත්නම් එයයි; නිමිණ නැමති විවෙකයයි. සතිසමබෝධ්‍යය වනාහි මෙබදු නිසාරණ විවෙකයද ඇසුරු කරණලද්දේවෙයි; විරාගනිසීතයනම්? රූප රාග අරූප රාග මාන උඛච්ච අවිජ්ජා යන සංයෝජනපස ප්‍රභාණයකිරීමෙන් ලබන අභීතියයි. සතිසමබෝධ්‍යය වනාහි ඒ විරාගයද ඇසුරු කරණ ලද්දේවෙයි; නිරොධ නිසීතය නම් දුකට නිරොධයයි; හෙවත් ජාතනාදි දුක් නැති කිරීමෙන් ලබන නිමිණයයි ඒ වනාහි මිලිනු ප්‍රශ්නයෙහි-

“භනෙත නාගසෙන නිරොධො නිබ්බානනාහි? ආම මහාරාජාහි කථිතං භත නිරොධො ජ බ්බානනාහි. වූතං භතං මහාරාජ භග වතා සුත වා බො මහානාම අරිය සාවකො අජ්ඣන්ති භග බාලෙ

ආයතන නාභිනාදන නාභිවදන නාභිකාසාය නිසිති තසු තං
අනභිනාදනා අනභිවදනා අනභිකාසාය නිසිතො තණ්හා
නිරුප්කිති තණ්හා නිරොධා උපාදානනිරොධො උපාදානනිරොධා
භවනිරොධො භවනිරොධා ජාතිනිරොධො ජාතිනිරොධා ජරා
මරණ සොක පරිදෙව දුකක දෙමනසුපායාසා නිරුප්කිතානි එව
මෙතසු කෙවලසු දුකකකිකිසු නිරොධො හොතිති එවං බො
ම්භානාම නිරොධො නිබ්බානනාති, කලොපි හතෙන නාග
සෙනාති!

යනුවෙන් දක්වා තිබේ; සතිසම්බෝධිකතය වනාහි මෙකී නි
රොධයද ඇසුරු කරණ ලද්දේවෙයි; වොසුගහ පරිනාමය නම්
පරිවෘත වොසුගහය පකුඤ්ඤා වොසුගහ යයි දෙවැදැරුම්වේ;
එහි පරිවෘතවොසුගහය වනාහි තදබවයෙන් විදගීනාසණයෙ
හිද සමුච්ඡේදවයෙන් මාගීසණයෙහිද කෙලනප්‍රභාණියකරයි; ප
කුඤ්ඤා වොසුගහය වූකලි විදගීනා සණයෙහි තනතින්තාහාව
යෙන් හා ම ගීසණයෙහි ආරමභ කරණ වයයෙන්ද නිබ්බාණ
පකුඤ්ඤාය හෙවත් අරමුණුකිරීම් වයයෙන් විතතය නිවීමයට
පැතයාමද කරයි; මේ සතිසම්බෝධිකතය වනාහි උකතප්‍රකාර
යෙන් කෙලනපරිත්‍යායද නිවීමපකුඤ්ඤායද කරයි එහෙයින්
වොසුගහපරිනාමය දක්වන ඇතැම් අනිකුභාවාරිත්‍ර සතිසම්බෝධික
තය පමණි විවේකයම ඇසුරුකරණලද්දී කියත්; මේ සථාන
යෙහි මෙකී පමණි විවේකයෙන්ම නිවීමය හා “වොසුගහපරි
නාමි යත්තෙන් මාගීයද දුක්වූහ; සෙසු බෝධිකතයේද යථො
ක්ත විවේකාදිය ඇසුරු කරණ ලදහ; දුන් සමාති සම්බෝධිකතො
හපාදයට හෙතු දක්වන්නෝ-

“වතනාරො ධම්මා සතිසම්බෝධිකතසු උපපාදය සං වතන
නාතිති පොදිතබ්බා සතිසම්පජ්ඣාදං මුභිසංගි පුග්ගලපරිවර්ජනතා
උපසිතසතිපුග්ගලසෙවනතා තදබිමුත්තතාති”යි ප්‍රකාශකලෝ.

මෙහි “සතිසම්පජ්ඣාදං” යනු සමාතිත්‍රයේ සම්ප්‍රජානනභාව
ය යි හෙවත් සමන්ත්ප්‍රඥ සහගත සිහියයි සමන්ත්ප්‍රඥ සහගත
සමාතිය කොතැන්හි ඇතිවිය යුතුද යත්?

“අභිකකනෙන පටිකකපෙකසම්පජානකාරීහොති ආලොකිතෙ
විලොකිතෙ සම්පජාන කාරීහොති සම්මිජ්ඣෙ පසාරිතෙ සම්පජාන
කාරී හොති සංඝාටි පතනවිචර ධාරණෙ සම්පජානකාරී හොති අසි
අන පිතෙ බාසිතෙ භාසිතෙ සම්පජානකාරී හොති උච්චාර පඤ්ඤා

ව කමෙම සමපජානකාරී ගොති ගතෙ සිතෙ නිසිනොන සුතෙන
ජාගරිතෙ භාසිතෙ තුණ්හිභාවෙ සමපජානකාරී ගොති, යි.

වද්‍යලිහෙසින් මෙකී ස්ථාන හතක සති සමපජාන භාවයෙන්
සුක්තවිසසුතුබැව් “අභිකක්කනාදිසු” හි සත්තසු ධාතෙසු සතිසමප
ජඤ්ඤාසතිතෙන” යනුවෙන් කීහු. මෙහි භාවයනම් යොගාවචර පුද්
ගලතෙමේ තමා හෝ අනිකක් හෝ ඉදිරියට යාමෙහිද ආපසු
කරකැවීමෙහිද ප්‍රඥාවෙන් දූත පරාමසීතය නොව හෙවත් සනි
නොවූ කායසමුත්තවූ අඛණ්ඩත්වයෙන් ඉදිරියට යාම ආදී ක්‍රියා
කරන්නේයයි සලකා දූත කරන්නේය අභිමුඛය බැලීමෙහිද
අනුදික් බැලීමෙහිද ප්‍රඥාවෙන් දූත මෙසේයයි බලන්නේය.
හස්ත පාදයන් හැකිලීමෙහිද දිගුකිරීමෙහිද ප්‍රඥාවෙන් දූත ඒ
ඒ ප්‍රයෝජනය සලකා කරන්නේය සංඝාටි පාසිවුරු දැරීමෙහිද
බාතුසමුහයෙන් බාතුසමුහයක්ව වැලඳ ගනී යනාදී ක්‍රමයෙන්
ප්‍රඥාවෙන් දූත සැලකීමෙන් යෙදී වැලඳ ගන්නේය අනුභව කිරී
මෙහිද පානය කිරීමෙහිද බාදනාදී විකෘතින් කැමෙහිද මිසකුරු
ආදීන්ගේ රක්ෂිතමෙහිද නුවනින් දූත සලකා ප්‍රයෝජන විඳි
තේය ශරීරයෙන් මල මුත්‍ර පහකිරීමෙහිද ප්‍රඥාවෙන් දූත ආදී
නව සලකා ශරීරකායය පවත්වන්නේය යාමෙහිද සිටීමෙහිද
නිදීමෙහිද නිදීමෙහිද නිදිදුරුකිරීමෙහිද කථනය කිරීමෙහිද කථ
නය නොකිරීමෙහිද ප්‍රඥාවෙන් දූත ඒ ඒ කායය පවත් වන්
තේය යනුයි; “මුඛස්සනි සුගාල පටිවස්සනතා” නම් හතර
නිකස්සනතාකයන් සදාම මුලාසිතිඇති පුද්ගලයන් භාත්පසින්
දුරුකොට වාසය කරණබවයි කවුඩෝ වනාහි බොහෝවූ ආහාර
ලැබුනවිට හැකිතරම් ඔහුගේ තුඩින් ගෙණ ගොස් ඒ ඒ රුක්
සිදුරුවලහා අතුපතර අතරෙහිද සහවා තබා නැවත ඒ සොයා
ගෙණ කෑමට සිති නැත්තාහු වෙත්; මොහොතකින් මුලාවන
භාවය ඇති කවුඩන් වැනි පුද්ගලයන්ගෙන් විශේෂව විසීමත්
සතිසමෙබ්බාසිතයාගේ උත්පාදයට හේතුවක්වේ; උපතිත සති
සුගාල සෙවනතා, යනු එලඹසිටි සිතිඇති පුද්ගලයන් සේව
නය කරණබවයි, ඒ සදාතනසථවිර අභයසථවිරාදී එලඹ සිටි සිති
ඇති පුද්ගලයන් සේවනය කිරීමද සතිසමෙබ්බාසිතයාගේ උත්පාදයට
හේතුවක්වේ; “තස්ස උපතිත සති කාම චිරකතාදිතං අනුස්සරි
තාරො මහාගඤ්ඤා අභයඤ්ඤා දිඝභාණක අභයඤ්ඤා මුලාභය
ඤ්ඤා විස” එහි එලඹසිටිසිතිඇත්තාහුනම් චිරකතාදීන්ගේ වස
ඥයන් අනුසරණය කරණ මහාගඤ්ඤා අභයසථවිරාදීහු වැන්

තෝසි; මහාගතිමහනම් අභයසම්මානමේ මව්කුසින් නික්මිම සංඛ්‍යාත උත්පතියෙන් පස්වෙනි දවසෙහි මහලාස නිර්මාණයෙහි තුන්වැනි පරිච්ඡේදයකරන්නාවූ කවුච්ඡෙකුදක හුණු යන අනුකරණ ශබ්දයක් පැවැත්තුවේය. ඊට පසු වෘත්තීයාපන ඒ කුමාර තෙමේ මහණ උපමිපද ලැබ සම්මානකතෙක් වූ සද සාමිත් වහන්ස හුඹවහන්සේ කවර කලක පටන් කල කීදේ සිහි කරණසේක්දැයි අත් කෙනෙකු විසින් විමර්ශන ලද්දේ ඇ වැන්නි ඉපද පස්වෙනි දවසෙහි කරණලද හුණු යන අනුකරණ ශබ්දය කල තැන් පටන් සිහිකරන්ට පිළිවනැයි කීයේය; ඒ තරම් කුඩාකාලයේ පටන් කලකීදේ සිහිකරන්ට පුළුවන් උපතිත සති භාවයක් ඒ මහාගතිමහ අභයසම්මානවහන්සේට ඇති වූයෙන් උත්වහන්සේද එලඹසිටි සිහිඇත්තේවිය. දීඝභාණක අභයසම්මානවහන්සේ ඉපද නවවෙනි දවසෙහි පුතු ඉඹින මයි සිතා මවු නැමෙන කල ඇයේ කොණ්ඩය ලිහිනියේය; ඒ හේතුවෙන් කොණ්ඩහි පැලද තුළ තිඹක් පමණ දැසමන් මල් දරුවාගේ ලය මතුයෙහි වැටී දුක් උපත ඒ දරුවෙමේ වැඩි වියයට පැමිණ මහණඋපමිපද ලැබ මහ තෙරකතෙක් වූ කල්හි කෙනෙකු විසින් සාමිති කවරකලක පටන් කල කීදේ සිහිකරණ සේක්දැයි විමර්ශන ලද්දේ උපන් නවවෙනි දිනයෙහි පටන්යයි කීයේය, මේ සම්මානමේත් කුඩා කල පටන් කලදේ සිහි ඇති වූයෙන් එලඹ සිටි සිහි ඇත්තේවිය; නි පිටක වූලාභයසම්මාන තෙමේ දෙරවු සතරක් ඇති අනුරාධ පුරනගරයෙහි දෙරවු තුනක් වසා එක දෙරවුවකින්ම උදෑසනකාලයෙහි මහජනයා ඇතුල් කරවා හුඹ කිනම් ඇත්තෙක්ද හුඹ කිනම් ඇත්තෙක්දැයි නාමය විමර්ශි සවස් කාලයෙහි එතා මහත් ජනයා යථොක්ත පරිදි එක දෙරවුවකින්ම බැහැර යන කල්හි මේ අසවල් නමැත්තාය මේ අසවල් නමැත්තායයි නොවිවාරාම ඔවුන්ගේ නාමයන් කියන්ට සමත් සිහි ඇති කෙනෙක් විය එහෙයින් ඒ තෙරහුවෝද උපතිත සති ඇත්තෙක් විය. මෙබඳු උපතිත සති පුද්ගලයන් සෙවනය කිරීමද යතිසමෙබ්බසමෙබ්බානාදයට හෙතුවක් වන් තේය “නදබ්බුත්තනා” නම් ඊට අබ්බුත්ත භාවය හෙවත් ස්ථාන නිෂේද්‍යාදිය කිරීමෙහිදී ඊට නම්නවු හෙවත් නැමුනාවූ සිත්ඇති බවයි “සිතෙ නිසිනෙක පුනෙක ජාගරිතෙ” යනාදී තත්ති මෙ දුන් මේ මේ ඉරියව් පටන්වම් මේ තවසුතුකරමයි කියා ඒ ඒ කට සුතුකෙරෙහි නැමුනු සිත් ඇතිබවයි එහෙයින් මෙඟි වතුර්වධ

ගෙතු ධර්මයන්ගෙන් යුත් ආදිකර්මිකකුල පුත්‍රතෙමේ සති සමේඛා ධර්මය උපදවා ඒම ධුර කොට ගෙවත් උසුලා ගෙණ අහිනි වෙසය පිහිටුවා පිළිවෙලින් අතීතය ගනිසි ඒ යෝගාවචර පුද්ගලතෙමේ අර්භකයාගේ ලැබීම යම්තාක්නම් ඒතාක් සති සමේඛාධර්මය වඩන්නේ වෙයි අර්භත් ඵලයෙහි පිහිටි කල්හි භාවිත නම්වෙයි ගෙවත් සතිසමේඛාධර්මය වඩනුලැබූ කෙනෙක් වෙයි. ඒ අර්භත්වය ලැබීමත් සෝවාන්ආදි මාග් පිළිවෙලින්ම ලැබියයුතු වේ සතිසමේඛාධර්මය මුහුකුරාගියකල නොගොත් ලෝකෝත්තරවනකල්හි එය උපදවන යෝගාවචර පුද්ගලයා සකකායදිහි විවිකිඡා සීලබ්බත පරාමාස යන සංයෝජනත්‍රය සහ මකේඛා පලායො ඉසා මච්ඡරියං මායා සායොයාං යනාදීන් දක්වන කෙලෙස් කොටස් සයකුත් සමුච්ඡද වසයෙන් ප්‍රභණය කොට සෝවාන් ඵලයෙහි පිහිටියේවෙයි සකකායදූෂීය නම් “අත්තනො කායො=සකකායො තස්මිං දිසි=සකකායදිහි” යනු බැවින් සමමුති ව්‍යයෙන් සති පුද්ගල යයි ව්‍යවහාරයෙහි පවතින තමන්ගේ ශරීරය සකකායනම්, එහි උපදවා ගන්න ආතම දූෂීය සකකාය දූෂිතම්වේ; ඒ සකකාය දූෂීය නම්.

“රූපං අත්තනොසමනුපස්සති රූපවන්තං වා අත්තානං දත්තති වා රූපං රූපස්මිං වා අත්තානං වෙදනං අත්තනො සමනුපස්සති වෙදනාවන්තංවා අත්තානං අත්තති වා වෙදනං වෙදනායවා අත්තානං සඤ්ඤාඅත්තනො සමනුපස්සති සඤ්ඤාවන්තං වා අත්තානං අත්තති වා සඤ්ඤං සඤ්ඤය වා අත්තානං සඤ්ඤා රෙ අත්තනො සමනුපස්සතිසඤ්ඤාරවන්තං වා අත්තානං අත්තති වා සඤ්ඤාරෙ සඤ්ඤාරස්මිංවා අත්තානං විඤ්ඤාණං අත්තනො සමනුපස්සති—පෙ—විපරියෙසගාහො ඉදං චිච්චති වි සති වජ්ජකා සකකායදිහි”

යනාදි වසයෙන් එක එකසමබ්බකියෙහි සතර සතරබැගින්මේ ආතම දූෂීය විංශතිආකාරවේ; බ්‍රහ්මාසනයෙන් ඕනි ර ශීල දිෂ්ඨයන් පරාමශීතය කිරීම ගෙවත් නිවන් ලබනු සඳහා බ්‍රහ්මාසනයෙන් පිටත්හිවු ශීලවෘත්තයන් සමාදන්වීම සීලබ්බතපරාමාසනම්වේ; “බ්‍රහ්ම කඛිති ධමම කඛිති සංඝෙ කඛිති සික්ඛාය කඛිති පුබ්බතො කඛිති අපරතො කඛිති පුබ්බතො පරතො කඛිති ඉදපසචයනා පටිච්ච පමුප්පනොසු ධමමසු කඛිති” නාදීන් බුදුන්හා බුදුගුණ ඇද්ද නැද්ද ධර්මය හා ධර්මයෙහිව යගුණ ඇද්ද නැද්ද යනාදි වසයෙන් එකක් නිශ්චය කරගත්

නොහැකිව බුඩාදී අව තැනක සැකකිරීම විවිකිවන නම්වේ,
 මෙකී සංයෝජනත්‍රය හා යථෝක්ත මකු ගුණය ආදී කෙලෙස්
 නසා සෝවාන්වූ පුද්ගලයා එකබිජු කොලං කොල සත්තකිත්ත
 පරමයයි ත්‍රිවිධවේ; ඔහු “දුක්ඛාපට්ඨය දුක්ඛාපට්ඨ
 පද බිජ්ජාභිඤ්ඤා සුඛා පට්ඨය දුක්ඛාභිඤ්ඤා සුඛා පට්ඨය බිජ්ජා
 භිඤ්ඤා” යි දුක්වූ ප්‍රතිපදාවෙන් ප්‍රමාදව මව් අභිඤ්චන් ලබන්නෝය
 දුක්වූ ප්‍රතිපදාවෙන් වතාමමව් අභිඤ්චන් ලබන්නෝය යනාදී වශ
 යෙන් ප්‍රතිපදාවේනැටිපට මදුළොස්දෙනෙක්ද මාගීඤ්ඤාත්සමග වූ
 කලී දහතුන් දෙනෙක් වෙන්, ඒ දහතුන්දෙන ශ්‍රඩාධිකප්‍රඥාධිකවශ
 යෙන් සවිස්සෙක්වෙති, මෙසේ සෝවාන් පුද්ගලයාගේ ප්‍රභේදය
 සවිසි ආකාරවේ, සෝවාන් පුද්ගලයා කාමරාග ව්‍යාපාද යන සං
 යෝජන වශ හා කොට පටිස උපනාහ පමාද යන කෙලෙසෙන්
 නැතිකිරීමෙන් ශක්‍යදුගාමිවේ, ශක්‍යදුගාමි පුද්ගලයා හව වශයෙන්
 එනම් කාමලෝකයෙහි ශක්‍යදුගාමි පුද්ගලයාය රූප ලෝකයෙහි
 ශක්‍යදුගාමි පුද්ගලයාය අරූපලෝකයෙහි ශක්‍යදුගාමි පුද්ගලයායයි
 ත්‍රිවිධවේ, මෙතුන්දෙන යවකිත්තලද ප්‍රතිපදා සතර වශයෙන් දෙ
 ලොස්දෙනෙකි මාගීඤ්ඤාත් සමග දහතුන්දෙනෙක් වෙන් ඒ දහ
 තුන්දෙන ශ්‍රඩාධුර ප්‍රඥධුර වශයෙන් සවිස්සෙක් මෙසේ ශක්‍යදුගාමි
 පුද්ගලයා ප්‍රභේදවශයෙන් සවිසිදෙනෙක් වෙන් ශක්‍යදුගාමි පුද්ග
 ලයා ශක්‍යදුගාමි විමේදී තුනිකල කාමරාග ව්‍යාපාද යන සංයෝජන
 වශ හා පටිස කොට උපනාහ පමාද යන කෙලෙසෙන් සමුච්ඡේද වශ
 යෙන් ප්‍රභාණය කොට අනාගාමිවේ; අනාගාමි පුද්ගලයා අවිත
 අතප්ප සුදස්ස සුදස්ස අකනිභික යන ස්ථානනාමයෙන් පස්
 දෙනෙක් වෙන්, එයින් අවිත අතප්ප සුදස්ස සුදස්ස යන අනාගාමිහු
 සතරදෙන අනතරාපරිනිබ්බාසි උපතව්වපරිනිබ්බාසි අසංඛාරපරිනි
 බ්බාසි සංඛාරපරිනිබ්බාසි උභයොත අකනිභිකාමි, යනාදී වශයෙන්
 එක එක පුද්ගලයා පස් පස් දෙනෙක් විමෙන් සමවිසිදෙනෙක්ද
 අකනිභික පුද්ගලයා හෙවත් අකනිචා බඹලොව උපන් අනාගාමි
 පුද්ගලයා උභයොත අකනිභිකාමි භාවයක් නැති හෙයින් අනතරාප
 රිනිබ්බාසි ආදී සතරදෙන හා මාගීඤ්ඤාධිකිකා පස්විස්සෙක්වෙන්,
 නැවත ශ්‍රඩාධුර ප්‍රඥධුර වශයෙන් බෙදී අනාගාමි පුද්ගලයෝ
 පණස්දෙනෙක් වෙන්, ඒ අනාගාමි පුද්ගලයා රූපරාග අරූපරාග
 මාත උච්චව අභිජ්ජා යන සංයෝජන පසහ අභිජ්ජා එමග සාර
 මහ මානාතිමාත මද යන කෙලෙසෙන්ද සමුච්ඡේද වශයෙන් නසා
 රහන්වේ, අතින් පුද්ගලයා ගුසකවිදගීකය සමථයානිකයයි විවිධ
 වූයේ මාගීඤ්ඤාත් සමග ත්‍රිවිධවේ; නැවත ශ්‍රඩාධුර ප්‍රඥධුර වශ

සෙන් සදෙනෙක්වෙ; සෝවාන්පුද්ගලයෝ (21) සවිසිදෙනෙක
 ශක්කදායාමි පුද්ගලයෝ (26) සවිසිදෙනක අනාගාමීපුද්ගලයෝ
 (50) සමපණ්ණෙක අභිත්පුද්ගලයෝ (6) සදෙනෙකැයි කියා ආර්ථි
 පුද්ගලයෝ (108) එකසියඅටදෙනෙකි යනියමොඩ්‍යබ්‍යය වැඩු පුද්
 ගලයාත් සෝවාන් ආදී මාහී පිළිවෙලින් ඒ ඒ තත්වදී දසසං
 යෝජනයන්ගා සෙසුකෙලෙසින්ද නසා අමානමහා කිවීමෙන්
 පැමිණෙන්නේ වෙයි; ආර්ථි පුද්ගල විභාගය සුත්‍රනිපාත අටුර
 වෙති මෙසේ දක්වා තිබේ;

“එක බිජි කොලං කොලො සත්තකඛ්ඛානුපරමොති නයෙ
 සොතාපනතා කාමරූපාරූපහවෙසු අධිගත ඵලා නයො සක
 දායාමිනො තෙ සබ්බෙපි දුක්ඛාපරිපදාදිනංවතුන්තං පරිපදනං
 වසෙන චතුර්විසති ගොනති; අන්තරාපරිනිබ්බාසි උපහව්වපරි
 නිබ්බාසි අසංඛාර පරිනිබ්බාසි සසංඛාරපරිනිබ්බාසි උඛං සො
 තොඅකතිඪි ගාමිඪි අවිගෙසු පච තථා අතපොසු සුදසෙසු සු
 දසසිසු අකතිඪෙසු පන උඛං සොතවජ්ජා චත්තාරොති චතුර්වි
 සති අනාගාමිනො සුක්ඛවිපස්සකො සමථයාතිකොති වෙ අරහ
 නොතො චත්තාරො මග්ගභාති චතුරුඤ්ඤා ගොනති තෙ ස
 බ්බෙපි සධාධුර පඤ්ඤාධුරානං වසෙන විතුණානුකා අභිසං
 ගොනති

මේ සබ්බෙක විඤ්ඤා විභාගය පුගලප්‍රකාරණ අටුවාවෙහි මෙසේ
 දක්වා තිබේ. බ්‍රහ්ම විචය සමොච්ඡාදකං භාවෙන, බ්‍රහ්ම විචිතා
 තිති=බ්‍රහ්ම විචයො, චතුරාර්ථි සත්‍යධර්මයන් රැස්කෙරේනුයි වඩි
 නයකෙරේනුයි බ්‍රහ්ම විචයනම්. නොහොත් චතුරාර්ථි සත්‍ය ධර්මය
 න්කොටස්කෙරේනුයි බ්‍රහ්ම විචය නම් වේ; බොධිය සංචිතතී ති-බො
 ජ්ඣාදිගා, චතුරාර්ථි සත්‍යාවබෝධය පිණිස පටතිනුයි, බොජ්ඣ
 ඛගනම් වේ; සුඤ්ඤා පසන්ධා වා බොජ්ඣාදිගා-සමොච්ඡාදකො;
 සුඤ්ඤා හෝ ප්‍රශංසා වූ බොධියබ්‍යය සම්මොච්ඡාදකනම්; “බ්‍රහ්ම විච
 යොථවසමොච්ඡාදකො-බ්‍රහ්ම විචය සමොච්ඡාදකො. බ්‍රහ්ම විච
 යම සුඤ්ඤා වූ බෝධියබ්‍යයක් වේනුයි බ්‍රහ්ම විචය සමොච්ඡාදකනම්,
 චතුරාර්ථි සත්‍ය ධර්මයන් රැස්කිරීම හෝ කොටස්කරබැලීම එම
 චතුරාර්ථි සත්‍යාව බෝධියට හෝ මාර්ගඤ්ඤාවබෝධයට සුඤ්
 ඤා අභිග්‍රහණය වේනුයි යන අර්ථයෙන් බ්‍රහ්ම විචය සමොච්ඡාදකනම
 වේ යනු භාවයි, මේ බ්‍රහ්ම විචය සමොච්ඡාදකයාගේ උත්පාදයට
 හේතු බ්‍රහ්ම ගෙවත් කාරණයෝ සතක් වෙත්. ඒ බ්‍රහ්ම අර්ථ
 ථාවෙනි-

සහනධම්මා ධම්මච්චය සම්බෝජකඛගසා උපපාදය සංවත්ත නති පරිපුච්ඡකා වාච්චිසද්ධකිරියතා ඉන්ද්‍රිය සමන්ත පටිපාදනා දුප්ප ඤ්ඤාපුගල පරිවර්ජනා පඤ්ඤාවන්ත පුගලසෙවනා ගමිතර ඤාණවරිය පච්චවෙක්ඛනා තද ධිමුක්ඛානාති”

යනුවෙන් දක්වනිමේ; පරිපුච්ඡකා නම් මේ මේ ධර්මයන් ගේ අභි කවරේදැයි පිළිවිසිම බහුලබවයි කිනම් ධර්මයන්ගේද යත්? “තථ පරිපුච්ඡකානාති ඛනි ධාතු ආයතන ඉන්ද්‍රිය බල බෝජකඛග මහඛග ක්කාන සමථ විපස්සනානං අථ සනති සිති පරිපුච්ඡා බහුලතා”යි දක්වූ හෙයින් රූප වේදනා සඤ්ඤා සංඛාර විඤ්ඤාණ සංඛ්‍යාන පච්ඡේදකිය සමඛනි පරිපුච්ඡාබාහු ලායයි හෙවත් අභිසන්තිශ්‍රිතව බහුල වශයෙන් විචාරීම් ඇති බවයි; මෙහි රූපසකකිය කවරාභියෙන් රූපච්ඡේදයත්? රූපනාභියෙන් රූපද සමුහාභියෙන් ස්වකිද වෙන්, “කෙන රූපනි? සිතෙනපි රූපනි උණෙනපි රූපනි ජගත්භායපි රූපනි පිපාසාසපි ඛංගමකාචාතා ආපසිරිං සපසම්ථස්සෙනපි රූපනිති බො භික්ඛවෙ තස්මා රූපනති වූච්චනති” යනුවෙන් රූපනාකාරදක්වයි සකියාගේ ශරීරය වනාහි සිතලෙන් නැසීම හෙවත් විනාසවීම ලොකාන්තරිකනම් නරකයෙහි ප්‍රකව වශයෙන් පැණෙයි, එනම් වක්‍රවාට තුනක් තුනක් අතර එක එක ලොකාන්තරික තීරයක් ඇත්තේ වෙයි එහි ප්‍රමාණ වශයෙන් යොදුන් (8000) අටදහස් පමණ ප්‍රදේශය වෙයි ඒ නරකයාගේ යවහාගයෙන් පෘථිවියක්ද ඇත්තේ නොවෙයි, මතුකාගයෙන් වජ්‍ර සුය්‍ය ප්‍රදීප මාණික්‍යාලෝකයක්ද ඇත්තේ නොවෙයි, නිත්‍යයෙන් අකිකාරවූ ලෝකයෙක් වෙයි, එහි උපන් සකි සිත්ගේ ශරීරප්‍රමාණය තුන්වන පමණවෙයි, ඒ නිරිසත්තු වවුලෝ මෙන් වක්‍රවාටපථිත පාදයෙහි දිශපලල නියැලීන් ලත්තව හිස් යටිකරුවුවෝ එල්බ වෙසෙත් යම්කලක සැපෙන්නාහු ඔවුනොවුන්ගේ අත්පසට පැමිණියාහු වෙත්ද එකල්හි අප විසින් අහරක් ලබනලදැයි සිතමින් එහි ව්‍යාවානවූවාහු හෙවත් උත්සාහ වත් වූවාහු පෙරලී ලෝක සකාරක ජලයෙහි පතනය වෙන්, යලිද සිතවූ වාතය හමණයවූ කල්හිද එම දාතවේගයෙන් පකිමවූක එලයක්මෙන් ගිලිහී ජලයෙහි වැටෙත්, එකණෙහිම අත්‍යන්ත කාරවූ සිතල ජලය හේතුකොටගෙන සුන්වූ සම්තහර මස් ඇට බිඳීමෙන් යුක්තව කකාරණලද තෙලෙහි බහාලූ පිටි පිඬක්මෙන් පටපටයන අනුකරණයෙන් විලියෙන්, මෙසේ සකියාගේ ශරීරය සිතලහේතුකොටගෙන රූපනාභියෙන්ද රූපනම්විය, එහෙයින් “සිතෙන ආට රූපනං ලොකනතරික

කිරිය පාකටං තිණණං තිණණං හි වක්කවාළානං අනන්තර එකෙ
කො ලොකනන්තිකතිරයො නාම ගොති අභි යොජන සහසුප්ප
මාණො යසු නෙව ගෙඩා පඨවි අත්ති න උපරි වන්දිම සුරිය දිප
මණි ආලොකො නිව්වක්කිකාරො තත්ති නිබ්බත්තසත්තානං තිනා
වුතො අනතභාවො ගොති තෙ වග්ගලියො විය පබ්බතපාදෙ දීඝ
පුඨලෙහි නවෙහි ලග්ගිකා අවංසිරා ඔලම්බනති යද්ද සංයප්පනතා
අඤ්ඤමඤ්ඤසු ගත්තං ගතා ගොතති අථ හකෙබ්බනොල
ඛොති මඤ්ඤමානා තත්ති වාචවා විපරිවත්තිකා ලොකසංකාරක
උදකෙ පතනති සිතවානෙ පහරතොපි පක්කමධුක එලාති විය
ඡිජ්ජිකා උදංක පතනති පතිතමත්තාච අවචනන බැරෙන සිතො
දකෙත ඡිත්තවම්මතභාරාමංස අසිති ඡිජ්ජමානෙහි තත්තනෙලෙ
පතිත පිභිපිණ්ඩං විය පට්ටපායමානා විලියනති”යි කීහ,

උණහන රූප්පනං අවිච්ඡිමභාතිරයෙ පාකටං තත්ති හි තත්තාය
ලොභපඨවියා නිපජ්ජාපෙකා පමවිධ වධ බකිනාදි කරණකාලෙ
සත්තා මහාදුක්ඛං අනුභවනති”

යනුවෙන් උණහෙත්තැසීම අවිච්ඡි මභාතරකයෙහි ප්‍රකට
වශයෙන් පෙනෙයි, එහි උපත් නිරික්ෂණය රත්වූ ලොභෝ
පොෂ්මාවෙහි උඩුකුරුව ස්පන්ධකරවා රත්වූ ලොභො ගුලි අත
ගැන්වීම් ආදී වූ පමවිධ වධබකිතයන් කරණකල්පි ගෙන්වූ
දුක්ඛ අනුභවකෙරෙත්; ඒ දුක් ගෙතුකොටගෙනද නැසෙන
බැවින් රූප්පනාභීසෙන් රූපනම්විය; බඩිතිත්තෙන් නැසීම ප්‍රේත
ලෝකයෙහිහා දුඛිතික්ෂකාලයෙහිද ප්‍රකටවශයෙන් පෙනේ ඒ බව-

“පෙනතිවිසයං මිං සත්තා ථෙ තිති බුඩ්ධාන්තරාති කිඤ්චි
දෙව ආමිසං ගජේන ගගෙකා මුඛෙ පක්ඛිපනනානාම නගො
නති අනෙහාඋදරං ආදිත්ත සුසිර රුකෙබ්බා විය ගොති දුබ්බිකෙබ්බ
කජ්ජමත්තමපි අලගිකා මරණප්පත්තානං පෘණං නාම තත්ති,

යනුවෙන් දක්වාතිබේ, මෙහි භාවය නම්? ප්‍රේතලෝකයෙහි
වාසය කරණ සතියෝ වනාහි බුඩ්ධාන්තර දෙකක් තුනක් මුළුල්
ලෙහි කැසුතු කිසියම් ආමිසංගීයක් ගස්තයෙන් ගෙන මුඛයෙහි
ප්‍රශස්ත කරන්නාහුනම් නොවත් උදරභ්‍යානතරය ගිනිගත් රුක්
සිදුරක්මෙන් වෙයි; දුඛිතික්ෂ කාලයෙහි කැපමණවත් නොලැබ
මරණ ප්‍රාප්තවූවන්ගේ ප්‍රමාණයක් නම් නැත්තේය යනුයි; මෙ
යින් බඩිතිත්තෙන් නැසීම හේතුකොටගෙනද සත්වයාගේ ශරීර
යට රූපයන ව්‍යවහාරය වේ; පිපාසය ගෙතුකොටගෙන නැසීම
කාලකල්කාදී අසුරලෝකයන්හි ප්‍රකටවශයෙන් පෙනේ එහි උප
න්නාවූ අසුරයෝ වනාහි බුඩ්ධාන්තර දෙකක් තුනක් ගතඋනත්

හෘදය තෙමාගන්න පමණටවත් දිව තෙමාගන්න පමණටවත් දිය බිඳුවක් ලබන්ට නොහැකිවුවෝ වෙත්; පැත් පානය කරන්ට ඕනෑය යන අවිසේන් ගතාවකට පැමිනුණොත් ඒ ගතාව වැලිතලාබවටයේ; මහාසාගරයට පැමිණියවුන්ට පවා ඒ මහා සමුද්‍රය කුඩුගලක්හා සදාශ වෙයි එබැවින් ඒ සත්‍යයෝ පිපාසයෙන් විශලෙන්නාහු බලවත් දුකින් පෙළෙමින් හැසිරෙන්නෝ වෙත් ඒ බව-

“පිපාසාය රූපපතං කාලකප්පදිසු පාකටං තත්ථ හි සත්තා වෙ තිති බුඬිනතරාති හදය තෙමන මහතා වා ජීවහා තෙමන මහතා වා උදක බිඳුනු ලබා නසතෙකානති පානියං පිවිසාමාති නදිගතා මපි නදි වාපිකාතලං සමපජ්ජති මහාසමුද්‍රං පකකතා නමපි මහාසමුද්‍රෙ පිපිපාසාණො විශ ගොති තෙ සුසානතා බලව දුකට පිළිපා විවරනති”

යනුවෙන් දක්වා තිබේ; එක්තරා කාලකප්පක අසුරයෙක් පිපාසය ඉවසාගත නොහැකි වන්නේ ගැඹුරෙන් හා පුළුලින් යොදනක් පමණආකී මහත්වූ ගතාවකට බැස්සේය ඔහු ගිය ගිය තැන ජලය සිඳියයි ද ම නිසි ගිනියම්වූ කුඩුගලක සක්මන් කරණ කාලයක්හා සමාන වෙයි මාරුත වේගයෙන් ජලයාගේ එහෙමොන ගමන්කරණ ශබ්දය අසා ඔබ්මොබ හැසිරෙන්නාවූ ඔහුට රාත්‍රියද පහන්ව ගියේය එසේ එලිවූ කල්හි උදාසනම භික්ෂුවාරයෙහි හැසිරෙන්නාවූ තිස්නමක් පමණ පිණිබ වාරික භික්ෂුන්වහන්සේ ඒ අසුරයාට දුක සත්පුරුෂය! නුඹ කිනම් ආත්තෙක්දැයි විචාරය සාමිත්වගන්ය මම ප්‍රෙතයෙක් වෙමිසි උත්තරදන්නේය ඒ භික්ෂුන්වහන්සේලා නුඹ කුමක් සොයන්නෙහි දැයි විචාරාහ; සාමිති මම පැත් පානය කරණු කැමැත්තෙන් සොයමිසි කී කල්හි එවිබල පුරුෂය මේ ගහ පිරි තිබෙනවා නොවේද කිම කොට ඒ නොපෙනෙන්නෙහි දැයි ඇසූහ එකල්හි ඔහු කියනුයේ සාමිත්වගන්ය ඒ මාවෙන නො පැමිණෙයි හෙවත් ඒ මට නොපෙනෙයි කීය; එසේනම් තොප ගතා මතුයෙහිනිෂ්ඨයකරව එකල තොපගේ මුඛයෙහි පැත් වත් කරන්නෙමුසි හෙතම වැලි තලාවෙහි උඩුකුරුව හොත්තේය භික්ෂුන්වහන්සේලා තිසක් ප්‍රමාණ පාත්‍රාවලින් ජලය තෙණ ඔහුගේ මුඛයෙහි වත්කළාහුය; එසේ පැත් වත්කරද්දීම උත්වහන්සේලාට පිණිබපාත කාලය එලඹිසිටියේය ඒ හේතුකොටගෙන භික්ෂුන්වහන්සේලා ඔහුට කපාකොට කියන්නාහු සත්පුරුෂය අපට දන් භික්ෂුවාර වේලාවත් සමපාත විය කීමෙන්ද නුඹ ආශාස මාත්‍රයෙක්වත් ලැබුයෙහිදැයි කීහ කාලකප්පකනම් අසුරනිකාසික

ප්‍රත්‍යක්ෂය කියනුයේ ඉදින් යාමිනි තිස්නමක් පමණ ආයුෂ්
යන්වහන්සේ විසින් තිහක් පමණ පාත්‍රාවලින් වත් කරණලද
ජලයෙන් අභිෂේකයක් පමණකුළු යටිලතුව ගියේනම් ප්‍රත්‍යක්ෂ
භාවයෙන් මිදීමක් නොවේවායි කිය පිපාසයෙන් නැසීම යථො
ක්ත අසුරනිකායෙහි මෙසේ ප්‍රකටයි; මැසි මදුරු ආදීන්ගෙන්
නැසීම ඒ ඒ සතියෝ බහුල ප්‍රදේශවල ප්‍රකටවේ; වාතයෙන් නැ
සීම අවිච්ඡිද්‍ර වාතය කෝප විමෙන් බැව් ප්‍රකටයි; අවිවේක් නැසීම
මරුකාන්තාරාදියෙහි ප්‍රකටව පෙනේ, ඒ බව-

“එකා කිර ඉනි මරුකන්තාරෙ රතනි සන්තො ඔනිනා දිවා
සූරියෙ උග්‍රවර්ෂනෙක වාලිකාය තප්පමානාය පාදෙ යිපෙත්තුං අස
කෙකානනි සියතො පච්ඡිං ඔතාරෙත්වා අකකම් කමෙන පච්ඡියා
උණ්භාහිතතතාය ධාතුං අසනෙකානනි තස්සා උපරි භාවකං යිපෙ
ත්වා අකකම් තස්මිංපි සන්තොතො අකෙන ගතිතං පුත්තකං අධො
මුඛං නිපජ්ජා පෙත්වා කාදන්තං කඤ්ඤතං යෙව අකකම්ත්වා සතිං
තෙන තස්මිං යෙව ධාතෙ උණ්භාහිතතතා කාලමකාසි”

යනුවෙන් දක්වනලදී, සම්පන්නත් නැසීම දීඝිජාතික සම්ප
යින් අවිච්ඡිද්‍රව ප්‍රකටව පෙනේ; මෙතෙක් කාරණයෙන් රූප
නාස්තියෙන් රූප යන වචනය හෙවත් නාමය සත්‍යයින්ගේ ශරී
රයට ව්‍යවහාර කරණුලැබේ, දැන් වනාහි ඒ රූප ශබ්දයෙන්
ගම්‍යමාන අභිරුචිය හෙවත් ගනුලබන අවිච්ඡිද්‍ර ප කොඨාස
යන් සැකෙවින් දක්වනු ලැබේ; එනම්?

භූතප්‍රසාද විසයා භාවො හදය මිච්චි
ජීවනාභාර රූපෙහි අභාරස විධිං හථං
පරිච්ඡේදෙ ව විඤ්ඤතනි විකාරො ලක්ඛණනනි ව
අනිප්පනනා දසපෙති අභිවිස විධිං හවෙ

පෘථිවිධාතු ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතු චක්‍රාසාන
සාන ජීවහා කාය රූප ශබ්ද ගති රස ථොඨබ්බ ඉන්ද්‍රියානං පුරි
සත්තං හදයවජ්ඣ ජීවිතිඤ්ඤ ආකාසධාතු කායවිඤ්ඤතනි වචි
විඤ්ඤතනි ලහුතා මුදුතා කම්මඤ්ඤතා උපවය සත්තනි ජරතා
අනිච්චතා යයි, අවිච්ඡි ආකාරවේ; හිසකේ ලොම් නිය දත් සම්
මස් තහර ඇට ඇටමිදුළු වකුගඩු හෘදයවස්තු අක්මාව දළඹුව
බඩදිව පපු බඩවැල අතුනුබහන උදරය අසුචිය හිස්මුල්ය යන
සර්වධි ලක්ෂණවූ ජීවහි කොඨාසය පෘථිවිධාතු නම්වේ; පින්
සෙම් සැරව ලේ බහදිය මේදතෙල් කදුළු වූරුණුතෙල් කෙල
සොමු සදම්දුළු මුත්‍ර යන ද්‍රව හෙවත් වැගිරීම ලක්ෂණ කොට
ඇති ඉතිරි කොටස් දෙලය ආපො ධාතුනම්; යම්කිසි මස්වග්‍රි

යක් කුණුවෙන්ට නොදී ඒ ආරක්ෂාකරගැනීමට බහාලන එකක්
 මෙන් හිසකෙස් ආදිකොට ඇති දෙතිස් කොඩාසය කුණුනො
 කර පවත්නා යම් උණුකතිස්ක් ඇත්නම් එය හෙවත් “යෙ
 නව යනනපපති යෙනව ජීරති යෙනව පරි ඩයහති යෙනව
 අසිත පිත බාසිත සාසිතං සමමා පරිනාමං ගවුණි” යනාදීන් දක්
 වන යම්තෙපො ගුණසක්වේද එය තෙපොධාතු නම්වේ; මේ
 ගරිරය දර කඩක් මෙන් එක නැතක සිටිය නොදී ඒ ඒ ඉරියව්
 පැවැත්වීමට හේතු වූ යම් වායෝ ගුණයක් ඇද්ද හෙවත් දෙප
 තුල පවත් හිස දක්වා පවත්නාවූ උඩංගම නම් වාතයද හිස
 පටන් දෙපතුල දක්වා පවත්නා අධොගම නම් වාතයද කුසතුල
 බඩවැල පිටපැත්තේ ගමන් කරණ කුච්ඡිසයා නම් වාතයද බඩ
 වැල ඇතුලත ගිණිකරණ කොඩාසයා නම් වාතයද අත්පා ආ
 දී වූ අව යව යන් අසුරා කොට පවත්නා අගමහානුසාදි නම් වාත
 යද පිටින් ඇතුලටද ඇතුලෙන් පිටතටද ගමන්කරණ ආශ්වාස
 ප්‍රශ්වාස නම් වාතයද යන මට්ටම් වායුව වායෝධාතු නම්වේ;
 නිල පිතාදී රූප දශීකයට හේතු වූ චක්ෂුප්‍රසාදය ආදිකොට ඇති
 ප්‍රසාද රූප පසද චක්ෂු ශ්‍රොතාදියට නොපරවූ රූපාදි විසයරූප
 පසද ශ්‍රීභාවය පුරුෂතාවය මනෝවිඤ්ඤාණධාතුන්ට ආධාරව පව
 ත්නා හාදය වස්තුවය ගරිරයාගේ ස්විතියට හේතු වූ රූපජීවිතෙ
 න්දියද කන්සිදුරුදෙකය නාසාබිලය මුඛවාරය උගුරය මලමුත්‍රමානී
 යෝග කනබොනාදී පිහිටා සිටින උදරපටලය යන නවය ආකාශ
 ධාතු නම්වේ; කසින් අතිප්‍රාය අගවන කායවිඤ්ඤානතියහා වචන
 යෙන් ඒ ඒ අදහස් අගවන වාක්විඤ්ඤානතියද ගරිරයාගේ සැ
 ගැල්ඵභාවයයි කියනලද කායලහුච්ඡිද මොනවට මදිනලද සම
 ක්ෂමන් දූඛිතොවූ ස්වභාවයයි කියනලද කායමාදුච්ඡිද යහපත්
 කොට තැවීම කලාවූ ස්වභාවයක් මෙන් ගරිරයෙන් කටයුතු
 ක්‍රියාවට අනුකූලභාවයයි කියනලද කායකම්තෘතාවයද ගංඉවු
 රෙහි සැරූ කුපයාගේ අපරිපූර්ණ ජලොදගමනය මෙන් දුරස්තති
 කාදී වූ එකාදස රූපායතනයන්ගේ මතුමත්තෙහි උත්පත්ති වශ
 යෙන් අභිවෘත්තියකැයි කියනලද උපවයද උපචිත රූපයන්ගේ
 ප්‍රවාහතියයි කියනලද සන්නතියද දිරිමිසඛිකාත ජරතාවද රූප
 යන්ගේ පරිභෙද ස්වභාව වූ අතිතෘතාවදැයි යන මේ අවච්ඡි රූප
 ය යවකියනලද සිතාදියෙන් රූපපනාභිසයන් රූපනම්වේ;
 රාශ්‍යභිසයේ සකකි නම්වේ; ඉන්ධ්‍යානික මඛ්‍යමාරමක වශයෙන්
 උපදනා සුබද්‍රව උපෙක්ෂා සඛිකාත ත්‍රිවිධ වේදනාව වේදනාස්
 කකිනම්වේ; ඇසින් දූවූ නිලපිතාදී රූපයන් මේ අසවල් රූපය
 ගතාදී හැඳිනීමය කණන් ඇසු ගෙරිච්ඡාදී ශබ්දයන් මේ අසවල්

ශබ්දයයි කියා වෙන් වෙන් කොට හැඳිනීමය තාක්ෂණ දූතෙන්
ගඳ සුවඳ වෙන් වෙන් වශයෙන් හැඳිනීමය දිවෙන් විඤ්ඤාය කම්
රසය මේ එනුරාය මේ ඇඹුල්ලය යනාදී වශයෙන් හැඳිනී
මය කයටවූ සංගීත මේ සුබසංගීත මේ දුඃඛසංගීත යනාදී වශ
යෙන් හැඳිනීමය මනසින් යමක් සිතා මේ අනවල්ලේය යනාදී
වශයෙන් වෛතසිකයන්ගේ හැඳිනීමය යන මේ අවිච්ඡිද්ධ සං
ඥා සංඥාස්ථාන නම්වේ;

සංඛාරො වෙනනා එසො මනනනාරො සුසංඝිති
තනෙතා වාරො ච වායාමො පිති ඡයො ‘ධි මොක්ඛතා
සඛා සති භිඤ්ඤාපඤ්ඤා වාගො මෙනතා මති පුත
මජ්ඣිමනිකායා පසස්ස කාය විතත වසා දුට්ඨ
මානො ඉසො ච මචෙත්තො කුසලාදිවං ජින මිඛකං
ඉති එතාති පඤ්ඤාය සංඛාරකඛකං සඤ්ඤාතා

යන මේ දෙපණක් වෛතසිකයෝ සංඛාරස්ථාන නම්වේ.

චතුමග්ගප්පභෙදෙන චතුර්ඛාකුසලං තථා
පාකං තස්ස ඵලතතාති අභිධානුත්තරං මතං
වාදසාකුසලා නෙවං කුසලානෙක විසති
ඡන්තිං සෙව විපාකාති ක්‍රියාවිතතා ති වි සති
චතුපඤ්ඤාසධා කාමෙ රූපෙ පණ්ණරසිරයෙ
විතතාති වාදසා රූපෙ අභිධානුත්තරෙ තථා
ඉත්තමකුත නවුතිප්ප භෙදං පන මානසං
එකවිසංතං වාච විභජන්ති විවක්ඛතා

මෙයින් දක්වන කාමාවචර රූපාවචර අරූපාවචර ලෝකෝ
ත්තර කුසලාකුසල විපාකාදී එකුත් අනුචක් පමණ වූ හෝ එක
සිය විස්සක් විතතයෝ විඤ්ඤාණ සකක නම්වේ; උත්තප්‍රකාර
පවස්ථකය සම්බන්ධ අභිසන්තිත්‍රිත පරිපූර්ණ බහුලකය ඇතිවී
මත් ධම්මවිච්ඡා සමෙබ්බසංකප්පාදයට හේතුවේ; එබැවින් ඒ
ස්ථානයන් සම්බන්ධ වූද බාහුත් සම්බන්ධ වූද හෙවත් “චක්ඛුධාතු
සොතධාතු ඝාතධාතු ජ්වහාධාතු කායධාතු මනොධාතු රූප
ධාතු ශබ්දධාතු ගක්ඛධාතු රසධාතු ඵොභිබ්බධාතු ධම්මධාතු චක්ඛු
විඤ්ඤාණධාතු සොතවිඤ්ඤාණධාතු ඝාතවිඤ්ඤාණධාතු ජ්වහා
විඤ්ඤාණධාතු කායවිඤ්ඤාණධාතු මනොවිඤ්ඤාණධාතු යන මේ
අවලෝකධාතුන් සම්බන්ධ වූද

චක්ඛායතන සොතායතන ඝාතායතන ජ්වහායතන කායා
යතන මනායතන රූපායතන සද්දායතන ගක්ඛායතන රසායතන

ඒවා ඒබ්බායනන ධම්මායනන යන මෙකී වාදශායනනගන් සම්බකච්ඡද ඉන්ද්‍රියගන් සම්බකච්ඡද හෙවත් ශ්‍රවණේන්ද්‍රිය විශේෂීන්ද්‍රිය සමාතින්ද්‍රිය සමාධීන්ද්‍රිය ප්‍රඥේන්ද්‍රිය යන පච්චේන්ද්‍රියගන් සම්බකච්ඡද බලගන් සම්බකච්ඡද හෙවත් අකමපනාභිගේන් බලතම්ච්ඡ ශ්‍රධා බලය විශේෂීබලය සමාතිබලය සමාධිබලය ප්‍රඥබලය යන පච්ඡකාරබලය සම්බකච්ඡද බෝධිසංඛගන් සම්බකච්ඡද හෙවත් සමාති සමෙබ්බාධිසංඛගය ධම්මිච්චය සමෙබ්බාධිසංඛගය විශේෂසමෙබ්බාධිසංඛගය ප්‍රීති සමෙබ්බාධිසංඛගය ප්‍රශ්‍රබ්බිසමෙබ්බාධිසංඛගය සමාධිසමෙබ්බාධිසංඛගය උපෙක්ඛාසමෙබ්බාධිසංඛගය යන සපනානබාධිසංඛගධම්ගන් සම්බකච්ඡද මාග්ගිකගගන් සම්බකච්ඡද හෙවත්

“සං බො භික්ඛිවෙ දුකෙති ඤාණං දුක්ඛපමුද්දයෙ ඤාණං දුක්ඛ නිරොධෙ ඤාණං දුක්ඛනිරොධනාමිති පටිපදාය ඤාණං” යනු වෙත් දක්වනලද යමසක්දිහිය, “සො බො භික්ඛිවෙ තෙකකම්ම සංකප්පො අවසාපාද සංකප්පො අවිකිංසා සංකප්පො”

සනුචෙන් දක්වනලද සමයක් සංකල්පනාවය සමයක් වචනාය සමයක් කමාන්තය සමයක් ආජීවය සමයක් ව්‍යායාමය සමයක් සමානිය සමයක් සමාධිය යන මාතෘක අට සමකකිවුද ප්‍රථමධ්‍යානාදි ධ්‍යානයන් සම්බන්ධවුද උපචාරසමාධි අපීනා සමාධිය යන සමපයන් සම්බන්ධවුද අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් සලකන විදහිනාව සම්බන්ධවුද අභිශ්‍යන්තිශ්‍රිත පරිපූර්ණ බහුලභාවය යම් යොගාවචර පුද්ගලයෙකුට ඇත්නම් එය ධර්ම විවය සමෝධ්‍යානසමානාත්පාදයට කරුණුවශයෙන් පවතියි; යථොක්ත ධර්මයන් සම්බන්ධ පරිපූර්ණ බහුලත්වය ධර්මවිවය සමෝධ්‍යාන සහයාගේ උත්පත්තියට හෙතුවන පළමුවෙනි කාරණය වේ; දෙවෙනි කරුණකම්? ව්‍යුත්පිසද කරණයයි, මෙහි ව්‍යතුනම් යොගාවචරයා සම්බන්ධ ආධ්‍යාත්මික කේසාදියහා ඔහු සම්බන්ධ බාහිර විවරාදියයි, මොවුන්ගේ විසද භාව කරණය නම් හෙළන් පිරිසිදුවෑව කරණය යිභාව නම් අවුටාවෙනි-

“වික්‍රම විසද කිසිකාන් අර්ථකතක බාහිරානං වර්ජනං විසද භාව කරණං යද භික්‍ෂු කෙස නබ ලොථානි දිකානි ගොන්ති සරීරං වා උසස්නන දෙසං වෙව සෙදමලමකතිතව තද අර්ථකත කං වර්ජ අවිසදං ගොති අපිරිසුඛං යදපන විවරං ජණණං කිලි සං දුශ්ශනිං ගොති සෙනාසනං වා උකලාසං තද බාහිරං වර්ජ අවිසදං ගොති අපිරිසුඛං තසමා කෙසාදිවෙජ්ජනෙන උභිවිරෙ චන අබොච්චරෙචනාදිති සරීරසලලුක භාවකරණෙන උච්ඡාදන

සහායනෙතුව අපකෘතියක වැඩුණද, කාතලාං සුචිකවම මො
 වන රජන පරිහණක කරණදීති බාහිර වැඩුණද, කාතලාං
 එතසම්. හි අපකෘතියක බාහිර වැඩුණ අවිසදෙ උපපනෙනසු
 විතන වෙනසිකෙසු ඤාණමපි අවිසදං හොති අපරිසුඛං අපරිසු
 ඛාති දීපකපලක වට්ටිතෙලාදිති නිසාය උපපනන දීපසිබාය
 ඔහාසො විය විසදෙ පන අපකෘතියක බාහිර වැඩුණ උප
 නෙනසු විතන වෙනසිකෙසු ඤාණමපි වියදං හොති පරිසුඛං පරි
 සුඛාති දීපකපලක වට්ටි තෙලාදිති නිසාය උපපනන දීපසිබාය
 ඔහාසො විය. තෙන වුතතං වැඩුණදකිරියා ධම්ම විමය සමෙබ්බා
 ජකඛගස්ස උපපාදය සංවත්තනනීති”යි දක්වා තිබේ; මෙහි හා
 වාචීය. වසතු විසද කරණය නම්, ආරාමාත්මික බාහිර වස්
 තුන් සම්බන්ධ පාරිසුඛියයි. යම් කලෙක වනාහි ඒ යොගාවචර
 පුද්ගලයාගේ කෙස් ලොම් නිය දික්වුවාහු වෙන්ද ශරීරය හෝ
 උත්සන්නවූ වාතපිත්තාදී දොෂයන්ගෙන් හා ධගමලින් වැඩු
 තේන් වේද එකල්හි ආරාමාත්මික වසතුව අපිරිසිදුවෙයි, යම්
 කලෙක වනාහි තමා පෙරවත සිවුර ජරාපත්වූයේ හෝ කීළු
 වූයේ හෝ දුගඳවූයේ හෝ වේද, තමා හිදිනා සෙනසුන හෝ කසල
 සහිත වේද එකල්හි බාහිර වසතු සංකිශාත සෙනසුනද, පිරිසිදු
 නොවෙයි එබැවින් කේසාදිය කැපීමෙන්ද ලයවිරේචන මල විරේ
 චනාදීන් ශරීරය සැහැල්ළු කිරීමෙන්ද ඇගවැතුරුහු ධග ඇමල
 උලාහැරීමෙන් හා නැහැවීමෙන්ද ආරාමාත්මික වස්තුව විසදී කට
 යුතුයි හෙවත් පිරිසිදු කළයුත්තේයි; මැහිම් සේදීම් රැදීම් පිරි
 බඩ කිරීම් ආදියෙන් බාහිරවූ ඒ විවරාදී වස්තුව පිරිසිදුකට
 යුතුයි, මෙසේ මේ ආරාමාත්මිකවූද බාහිරවූද වස්තූන් අපිරිසිදු
 කල්හි උපන් විතන වෙනසික විෂයෙහි පවත්නා ඤාණයද අපිරි
 සිදු වෙයි, ඒ කෙසේද කියතහොත්? අපිරිසිදු වූ ප්‍රදීප කපලු වැටි
 යෙල් ආදීන් නිසා උපන් පහන්සිළුවෙහි ආලෝකයමෙහි, ඒ
 හැර ආරාමාත්මික බාහිරවස්තූන් පිරිසිදුකල්හි උපන් විතන
 වෙනසික විෂයෙහි පවත්නා ඤාණයද පිරිසිදුවෙයි, හේද පිරි
 සිදු වූ පහන්කපළ වැටිනෙල් ආදිය හේතුකොටගෙන උපන්
 පහන්සිළුවෙහි ආලෝකයමෙහි එහෙයින් වස්තුවිසද භාවකරණ
 ය ධම්මවිමය සමෙබ්බාසාධෙයානපාදය පිණිස පවත්තේයයි කිය
 තලදී. ඉන්ද්‍රිය සමහතපටිපාදනා නම් ශ්‍රවණ දීපඤ්ඤාය යන්නේ
 සමභාවකරණයයි, ඒ බව. “ඉන්ද්‍රිය සමහතපටිපාදනා නාමසංඛාදිනං
 ඉන්ද්‍රියානං සමභාවකරණං, යනුවෙන් දක්වනලදී ඉදින් යම්
 විටෙක ඒ භාවනානුයෝගි පුද්ගලයාගේ ශ්‍රවණය බලවත්වේ නම්

එවිට සෙසු ඉන්ද්‍රියයෝ හෙවත් අධිපතිකරණාක්‍රියයෙන් ඉන්ද්‍රියනම්වූ විශ්කිතමානසමාධි ප්‍රඥායන මොහු දුබලවෙත් නැවත ඒ හේතු කොට ගෙන විශේෂීන්ද්‍රිය ප්‍රකෘතිග්‍රහණ කෘත්‍යයද හෙවත් අරමුණකරා එලඹ සිටීමද සමාධීන්ද්‍රිය අවිච්ඡාද කෘත්‍යයද හෙවත් විසිරයාම් සංඛ්‍යාව විතනවිච්ඡාදයෙන් තුරන්වීමද ප්‍රඥේන්ද්‍රිය දර්ශනකෘත්‍යයද කරන්ට නොහැකිවූයේ වෙයි හෙවත් ඒ ඒ ඉන්ද්‍රියයන්ට අයිති අධිපතිභාවය පවත්වන්ට අපොහොසත් වෙයි මෙසේම එකක් එකක් අධිකවූවහොත් සෙසු ඉන්ද්‍රියයෝ ඔවුනොවූන්ගේ කෘත්‍යයෙහි දුබලවූවෝ වෙත්; එබැවින් ඒ බලවත්වූ ඉන්ද්‍රියධර්මයන්ගේ සමභාව ක්‍රමයෙන් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීමෙන්ද ඒ හැර යම්මේ මෙනෙහි කිරීමෙන් බලවත්වූවක් එසේම මෙනෙහි නොකිරීමෙන්ද බලවත් භාවය හැරිය යුතුයි හෙවත් අඩුකලියුතුයි වක්‍කලිසවීර වස්තු වනාහි මෙහිදී ඊටතිදර්ශන කටයුතුයි, උත්තරයන්සේගේ ශ්‍රමාධිකමව “අඤ්ඤාසං හි සඛා වඤ්ඤානබ්‍යා හොති උච්චස්ස පන භාපෙතබ්‍යා ජාතා තසමා සො සඛාධිමුත්තාතං අඤ්ඤාති වුත්තො,, යනුවෙන් දක්වනලදී මේ වක්‍කලි නමැති නෙරණුවෝ වනාහි යටතිය දවස-

තස්ස පටිවිධි සබ්බඤ්ඤාන ඤාණස්ස මහාබොධි පලලබ්‍භතො උභයනතස්ස මහාපඨවියං ධර්ම පාදෙ උක්ඛිත්තමනෙත පාදස මපට්ඨන්තන්. මහනතං පද්‍රමපුරාණං උග්ගඤ්ඡි තස්ස ධුරපත්තානි නවුතිහන්තාහි ගොනාහි කෙසරං තිංසහන්. කණ්ණිකා වාදසහන්. පාදෙන පතිභිතථානං එකාදසහන්. තස්ස පන භගවතො සරීරං අභිපණ්ණාස හන්ථබ්බොධං අගොසි තස්ස පද්‍රමකණ්ණිකාය දක්ඛණපාදෙ පතිභගනෙත මහාභූමබ්‍රමනො රෙණුඋග්ගනත්වා සරීරං ඔකිරිමානා ඔතරි වාමපා දඨපන කාලෙපි තථා රූපං යෙව පද්‍රමං උග්ගනත්වා පාදං සමපට්ඨන් තතොපි උග්ගතා වුත්තපපමාණොව රෙණු සරීරං ඔකිරි තං පතරෙණුං අභිගව මානා තස්ස භගවතො සරීරපපභා නිකම්භිත්වා යත්තතාලිකාය විස්සඨසුචණ්ණරසධාරා විස සමනතා වාදස යොජනථානං උකොභාසං අකාසි තතිය පාදධරණ කාලෙ පඨමුග්ගතං පද්‍රමං අනතරධායි පාදසමපට්ඨන්තන්. අඤ්ඤා නවං පද්‍රමං උග්ගවන් ඉමිනාවතියාමෙන යන් යන් ගනතු කාමො හොති පාදෙ පාදෙ මහාපද්‍රමං උග්ගවන්ති තෙනෙවස්ස පද්‍රමිත්තරො සමුබ්බොති නාමං අගොසි,

යනුවෙන් දක්වනලද ලක්‍ෂණයන්ගෙන් උපලක්‍ෂිතවූ හෙයින් පිසුමතුරා නම් බුදුරජානන් වහන්සේගේ කාලයෙහි උත්තරයන් සේ දැක වැද්දු බණ ඇසීම පිණිස සුවදමල්ආදිය ගත්අත් ඇති

වගන්තරණ මහජනයා සමග විහාරයට ගොස් බමිය අසමින් පිරිස්කෙළවර සිටියේ ශාක්‍යාන් වහන්සේ ශ්‍රද්ධාධිමුක්ත භික්ෂූන් අතුරෙන් අගතනතුරෙහි තබන්නාවූ එක්තරා භික්ෂුවක් දැක මා විසින්ද අනාගතකාලයෙහි මෙබඳුවුවෙකු ශද්‍යවත්ව වටනේයයි සිතා බණ අසා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආරාධනාකොට සන්දව සක්මනදන්දී සත්වෙනි දවසේ සුපිරිසිදු ශ්‍රද්ධාධිතතයෙන් යුක්තව,

යානා යානං විපාකොච මග්ගං සබ්බත් භාමිනං
තානාධාතුයො ලොකෙ අබිමුත්තිව පාණීනං
ජානාති ඉන්ද්‍රියානංච පරොපරියතං මුත්ති
සානාදි සංකිලෙසාදි ඤාණං විජ්ජාතයං තථාති

මෙසේ යානායාන ඤාණාදි දසබල ඤාණයක් ඇති බුදුරජානන් වහන්සේට වැද එකත්පස්ව හිද කියනුයේ භාමීන් වහන්සේ මෙද මේ කාතාධිකාර කමිය හේතුකොට ගෙන කුම්භගන්තේ විසින් ශ්‍රද්ධාධිමුක්ත භික්ෂූන් අතුරෙන් මීට දවස්හතකට පෙර ඒ තදග්‍ර තනතුරෙහි තබනලද භික්ෂුවමෙන් අනාගත කාලයෙහි එක්බුදුකෝපකූගේ ශාසනයෙහිදී ශ්‍රද්ධාධිමුක්ත භික්ෂූන් අතුරෙන් අග්‍රවත්තෙමිවැයි ප්‍රාණීනාකෝලය ශාස්තෘන් වහන්සේද ඔහුගේ ප්‍රාණීනාවට අනතරාසක් නොවන බව දැක ඕනව මිවරණ දී වැඩිසේක ගෙනෙමේද දිවිහිමිකොට දනාදි කුසල් රැස්කොට දෙවිමිනිසුන් අතුරෙහි සැරිසරමින් අවුත් අපබුදුරජානන් වහන්සේගේ කාලයෙහි සැවැත්නුවර බවුණු කුලයක ප්‍රජාසංග්‍රහණය කෙළේය ඕනව වකකලී යන නාමය කලාහ. ඒ වකකලී කුමාර නොම වාසියට පැමිණියේ වේදත්‍රය ඉගෙනගෙන සැවැත්නුවර භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලදුව පිටු පිණිස හැසිරෙන්නාවූ දසබලධාරීන්වහන්සේ දැක උන්වහන්සේගේ ඒ ගරිරසම්පන්න දර්ශනයෙන් අතෘප්තවූයේ ගෙවත් තෘප්තියකට නොපැමුණුනේ දසබලධාරීන් වහන්සේ සමගම උන්වහන්සේ පසුපස්සෙහිම හැසිරෙයි උන්වහන්සේ විහාරයට වැඩමවන කල්හි ඒ සමගම ගොස් ගරිරනිෂ්පතනය බලමින්ම සිටිය දම්සභාමණ්ඩපයෙහිද දම් දෙසද්දී බුදුරජානන් වහන්සේගේ අභිමුඛයෙහිම සිටියේ බමිය අසයි ඒවකකලීනොමේ ශ්‍රද්ධාප්‍රතිලාභය කොට ගෙවත් ශ්‍රද්ධාධිමුක්තව හිඟියෙයි වසන්තේ නිතරම දසබලධාරීන් වහන්සේ දකිනු කැමතිව මහණ දම් ඉල්වා බුදුරජානන් වහන්සේ සම්පයෙහි පැවිදිවිය එතැන්පටන් ආහර අනුභව කරණ වේලාව ගැර සෙසු කාලයෙහි යම්කැනක සිට ශාක්‍යාන් වහන්සේ දකිත්ව හැකිනම් එ

බදු තැනක සිට උපාය මහස්කාරය හැර හෙවත් සංස්කාර නුව
නින් නොසලකා දසබල ධාරීන් වහන්සේට බලමින් වසනසේක
ශාඤ්ඤාත් වහන්සේත් ඔහුගේ ඤාණපරිපාකය බලා පොරො
න්කුවෙමින් බොහෝකලක් ඔහුට කිසිවක් නොකියා හිඳ සිතාවද
රණසේක් දැන් වනාහි ඔහුගේ නුවන මුහුකිරීමට හිසේය හෙවත්
විදර්ශනා ප්‍රඥාව උපත මෙතෙමේ අවබෝධ කරවන්ට හැක්කේයයි
දැන මෙසේ වදාළේය-

“කිං තෙ වක්කලී ඉමිනා පුතිකායෙන දිජේන යො ඛො වක්ක
ලී ධම්මං පසසති සො මං පසසති යො මං පසසති සො ධම්මං පසසති
ධම්මංහි වක්කලී පසසතො මං පසසති මං පසසතො ධම්මං
පසසති ආත” ශාඤ්ඤාත් වහන්සේ මෙසේ අවවාද කරණ කල්
හිඳ ඒතෙරණුවෝ දසබලධාරී බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දර්ශනය
හැර අත්තැනක යන්ට නොහැකිවූයේ වෙයි නැවතත් ශා
ඤ්ඤාත් වහන්සේ මේ මහණතෙමේ සංවේදයක් නොලැබ වතු
රායඝීසතතාව බෝධය කරන්ට හැකිවූවෙක් නොවේයයි සිතන
සේක් වස්ඵලයෙන කාලය පැමිණී කල්හි රජගහනුවරට වැඩ
මවා වස්වසනදවස්හි වක්කලිය පහට යවයි කියා තෙරුන්
වහන්සේට පහතලේය එකල්හි තෙරුන් වහන්සේ සිතනුයේ බු
දුවරයෝ නම් ඇදහියයුතු වචන ඇත්තෝ වෙත් එහෙයින්ම ශා
ඤ්ඤාත් වහන්සේගේ වචනයට පිටිපා සිටිත්ට නොහැකිවන්නේ
තෙමහක් දසබලධාරීන් වහන්සේගේ සම්මුඛයට එන්ට උපසාහ
නොකරන්නේ හෙවත් නොපොහොසත් වන්නේ දැන්කුමක්කලී
හැක්කෙමිද නවාතනයත් වහන්සේ විසිනුදු පහකරණ ලද්දෙක්
වෙමි එහෙයින්ම සම්මුඛි භාවයද නොලබමි දැන් ජීවත්වීමෙන් මට
කවරප්‍රයෝජනයක් දැයි හිප්තුඑපවීමෙහි ප්‍රපාත ස්ථානයකට
නැගේය ශාඤ්ඤාත්වහන්සේද ඔහු කලාත්තවන බව දැනමේ
මහණතෙම මා සම්පයෙන් ආශවාසයක් නොලබන්නේ හෙවත්
මනෙන් පිහිටක් නොලැබුනොත් මතුලබන්ට තිබෙන මාගීඵලය
න්ගේ හේතු සම්පත්තිය නසා ගන්නේයයි තමන් වහන්සේ ඕහ
ට පෙත්වන අවිසේන් ආලෝකයක් විසුරුවා හැරියේය ඉක්බිති
බුදුරජාණන්වහන්සේගේ දර්ශනයෙන් මගත්වූ සොකසල්ලයන් ප්‍රති
නවීය ශාඤ්ඤාත් වහන්සේ වියලි වීලකට ඕසාහරණය කරන්නා
ක්මෙන් සොකයෙන් වියලි ලය ඇති වක්කලී සථවිරයන් වහන්
සේට බලවත් ප්‍රිතිසොමිතය උපදවනු පිණිස,

සාමුප්පබ්‍රලොභිකබ්‍රහ්මකතො බුඩ්ධාසනෙ
අධිගමෙස් පදං භන්තං සංඛාරූපසමං සුබන්ති,

යන මේගය වදාළසේක, ඉක්බිත්තෙන් තථාගතයන් වහන්සේ විකකලිය මෙහෙ එවයි ශ්‍රීහස්තය දිනකල කල්හි ස්ථිරතෙමේ මා විසින් බුදුහුන් දක්නා ලද්දේය එවසික ආමනාහුණයකුත් ලබන ලද්දේයයි බලවත් ප්‍රතිඋපදවා ගෙන නමත් වැටෙන බව නොදු නම දසබලධාරීන් වහන්සේගේ ඉදිරියට යන අවසන් අහසටපැණ ප්‍රථමපාදය පළිතයෙහි පිහිටියදීම ශාක්‍යාන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලද ගාථාව ආවර්ජ්‍යා කරමින් අහසේදීම ප්‍රියය විශ්ව භික්‍ෂු සකොට අභිධම්ම නිරුහනි ප්‍රතිභාණයන වතුර්විධ ප්‍රතිසම් භිදුවන් සමගම අභිකියට පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ වදිම් න්ම බිමටපාත්විය ඉදින් වියෙහිසුය බලවත් විනම් එකල්හි ශ්‍රවෙ සුය අධිමොක්‍ෂකාත්‍යය කරන්ට අපොහොසත් වෙයි යෙසු ඉන්ද්‍රිය යෝද එකක් එකක් අධිකව පවත්නාකල්හි කාත්‍යයන්හි නිනවු වෝ වෙන් එහෙයින් අතික් අතික් කෙතෙක් ඒ ඒ අධික වියහිය ප්‍රග්‍රභධාදී භාවනායෙන් භාවනා කටයුතුයි එවිසිකාධිකභාවයට පොණ්ණතරහුවන්ගේ වස්තුව වෙහිදි නිදහිණ කටයුතුයි, ඒබව.

“සවෙපන විරිසිසුයං බලවං හොති අථනෙව සතිසුයං අධිමො කබ්බිමිං. කාතුං සකෙකාති න ඉතරාති ඉතරනිව්වහෙදං තස්මා තං පස්සාදි භාවනා ය හා පෙතබ්බං තත්‍රාපි සොණ තේරස්ස වත්ථදස්සතබ්බං.

යනුවෙන් දක්වන ලදී ඒ තෙරුන්ගේ විසිකාධික භාවය “ය සමාපන අසෙසුසං භික්‍ෂූනං විරියං නාම වට්ඨෙතබ්බං. හොති ථේරස්ස භාපෙතබ්බමෙව අහොසි තස්මා එස ආරම්භිරියා නං අ ගෙන නාම ජානො, යනුවෙන් දක්වන ලදී මේසොණස්ථිරතෙම වනාහි යටහිය දවස පිසුමතුරානම් බුදුන්ගේ කාලයෙහි සිටුකුල යන උපත්තේය සිටුකුලනම් සාමාන්‍යයෙන්ම ධනසේන් අග්‍රකුල වේ ඔහුගේ ශ්‍රීවිචිතය වන බැවින් සිටිවසිකුමාරයයි නම් කලාග තරුණ වයසට පැමිණි ගෙනෙම එක්දවසක් බණ ඇසීම පිණිස විහාරයට ගොස් පිරිස්කෙළවර සිට ධර්මය අසන්නේ පටන්ගත් විසි ඇති භික්‍ෂූන් අතුරෙන් මෙතෙම අග්‍රයයි එක්ඟ්කුමක් අග තනතු රෙහි තබන බුදුන් ද ක සිතනුයේ මාවිසින්ද අනාගත කාලයෙහි මෙබදුවුවකු ශද්‍රවන්ට වට්ඨෙතයයි දෙයනාව සානසෙහි දසබල ධාරීන්වහන්සේට ආරාධනා කොට සන්දවසක් මුළුල්ලෙහි මහදන් පටන්වා ආරබ්ධවිසි ඇත්තවුන් අතුරෙන් අග්‍රකෙනෙක්වෙමිවායි ප්‍රතිසිකෙල්ලය ශාක්‍යාන් වහන්සේ ඔහුගේ ප්‍රාභීතාව සමාධිවන බව සඵලකාලයෙන් දක මතු අනාගත කාලයෙහි ගෙනෙම

නම් බුදුකෙනෙක් පහළ වෙයි තොප එකල්හි ආරබ්බවියහි ඇත්තවුන් අතුරෙන් හෙවත් වියහිනික හිඤ්ඤාත් අතුරෙන් අග්‍රකෙනෙක් වන්නේයයි විවරණදී හෙවත් ඒබව ප්‍රකාශකොට විහාරයට වැඩිසේක එ සිරිවඩ්ඪිතමේද ජීවිතාන්තය දක්වා කුසල්කොට එසින් මුත්තව දෙවිමිනිස් දෙගතිසෙය් සැරිසරමින් කල්පලක්‍ෂයක් ගෙවා, වෙකපබුදු වූ කසුප් බුදුන් පිරිනිවිකල අපබුදුන් නූපත් කල්හි බරණැස කුලගාභයක ප්‍රතිසංක්‍රමණය කෙළේය. තරුණ වයසට පැමිණි ගෙනෙම තමන්ගේ යහළුවන් හා සමග එක්තරා දිනක ගඟාවෙක්හි ජලත්‍රිඩාව කෙරෙහි ඉක්බිති එසමයෙහි ජරපත් සිවුරු පෙරවු එක් පසේ බුදුකෙනෙක් බරණැස ආශ්‍රයකොටපවත්නා නදී තීරයක ආශ්‍රමයක්කොට වස්ඵල බෙන්නෙමිසි සිතා දියෙන් මතු වී යන දළුභා වැල්ද අදිමින් සිටියේවෙයි මේ සිරිවඩ්ඪිකුමාර තෙමේද යහළුවන් සමගම උන්වහන්සේලොක පැමිණි අභිවාදනය කොට එකත්පසෙක සිටියේ සාමිනි කුමක්කරන්නෙහිදැයි විචාළේය; කුමාරය වස්සානයඵලඟ සිටිකල්හි ප්‍රවාජිතයන් විසින් වස්වසනතැනක් ලබන්ට වටනේයයි වදාලසේක; සාමිනි අද මේ එකදවසක් ආයතීතෙමේ යම් ඒ ක්‍රමයකින් බලාපොරොත්තුවන සේක්වා යෙට වූකලිආයතීයත්වහන්සේට වස්විසිමට සානයක් කරවා දෙන්නෙමිසි කීයේය, පසේබුදුරජානන්වහන්සේ ඒ කුමාරයාගටම සංග්‍රහකරන්නෙමිසි සිතා වැඩි බැවින් තුෂ්ණිමි භාවයෙන් ඉවසුසේක; ඒ කුමාරතෙමේද උන්වහන්සේගේ අධිවාසනය දැන සියගෙට පැමිණියේය දෙවෙනි දවසෙහි සත්කාරසම්මානාදියසලසා පසේබුදුන් උඩනාමග බලමින් සිටියේය; පසේබුදුහු අදකොතැන්හි හිඤ්ඤාමුඛද්වේශෝයි ආවජිතා කරණාසේක් අසවල් තත්තියයි දැන ඔහුගේ ගෘහවාරයටම වැටිසේක; කුමාරතෙමේ පසේබුදුන් දැක මොනවට ප්‍රිතිවෙමින් පාත්‍රය රැගෙන හිඤ්ඤාව පිළිගන්වා සාමිනි මෙ වස්කාලය මුළුල්ලෙහි අපගෙදරටම වඩිනුමැනවයි ප්‍රතිසංග්‍රහණයකොට පසේබුදුන් දන්වලද වැඩිකල්හි තමන්ගේ යහළුවන් සමග තොස් එකදවසකින්ම පසේබුදුන්ට විසිමට පන්සලද සක්මන්මළුවද දිවාසානයද රාත්‍රිසානයද කරවා පිළිගැන්වීය; පන්සලට ප්‍රවිස්ටවන කල්හි උන්වහන්සේ පාදයන්හි මඩනොලැගේවායි ලක්‍ෂයක්වටිතා තමන්ගතු රක්තකම්බල පොරෝනය නිල්තණපන් ඇතිවීමෙහි අතුරා ඊපිට වඩින පසේබුදුන්ගේ ශරීරප්‍රභාව කම්බලවණිණසමග එකගදූෂවූ බැව් දැක අතිප්‍රසන්නවූයේම මෙසේ කීයේය; මාවිසින් පුදකල මේ රක්තවණිණකම්බලය නුඹවහන්සේ විසින් ආක්‍රමනය කලිකල්හි

යම්සේ ඉතාමහත්ප්‍රභා සම්පන්න භාවයෙන් බබළයිද එපරිද්දෙන් ම උපනුපන්නන්හි මාගේ පාද චණ්ණයන් බදුවද මල්වැනිවේවා සසඟියද සියක්වර පෙළු කපාසිත පටල සසඟියක් ශද්‍යවේවා හෙවත් සියක්වර පොලා සියුම්කරණලද කපු පුළුන්ව බදු සසඟිය ඇතිවේවායි ප්‍රාණීන් නැතිවී ඒ කුමාරතෙමේ තුන්මසක් පසේ බුදුන්ව උපසාරාන කොට වස්පවාරණය කළකල්හි තුන්සිවුරු පුජාකෙළිය පිරිපුන් පාසිවුරුඇති පසේබුදුරජනෙමේ ගනිමා දන පව්වටමවැඩිසේක ඒකුලපුත්‍රතෙමින් දෙවිමිනිසුන් අතර සැරිසරමින් අවුත් අපබුදුන්ගේ කාලයෙහි වමපානගරවාසී උසහ නම් සිටුගෙයි ප්‍රතිසක්තිග්‍රන්ථය කෙළේය ඔහුපිළිසිදගත්තැන් පවන් සිටුකුලයට නොයෙක් දහස්ගණන් සතුටුපවුරු පැමිණෙත් උපන්දවසෙහි සියළුතරය එකලාට සත්කාරසම්මානඇතිවය ඉක්බිති ඔහුට නම්තබන දවසෙහි මව්පිය දෙදෙන සිටන්නාහු අපගේ පුත්‍රතෙමේ තමන්ට සුදුසු නාමය රැගෙනම ආයේය රත් රත්රයධාරා ඉසිනලද්දක් මෙන් ඔහුගේ ශරීරය සම්බන්ධ සිවිය ඇතිවූබැවින් සොණ කුමාරයයි ඔහුට නාමය කලාහ ඉක්බිති කිරි මව්වරු සැවදෙනෙක් පමුණුවා ඔහු දිව්‍යකුමාරයෙක්මෙන් සැප සේ වසීනය කලාහ තවදඔහුගේ ආධාරවිධානයකරන්නෝ සැව කිරියක් හමණතැන වපුරා ත්‍රිවිධවූ ජලයෙන් පෝෂණයකෙරෙහි ක්‍ෂත්‍රයට වදනාවූ උදකමාතෘකාවන්හි හෙවත් දියඇලවල කිරි දියහා සුවදදිය සම්බන්ධනොයෙක් දහස්ගණන් සැලිඉසින් ඒ හැල්කිරිවදිනාකාලයෙහි ගිරව් ආදින්ගේ ඉදුල වලක්නාපිණිසද වී කැබසම්බක සිව්මැලිභාවයපිණිසද පරියත්ත පරිකෘෂ්ටයකොට අතරතුර කනුහිටුවා මත්තෙහි දඬුදමා කලාල්වලින් වසාහාත් පසතිරයක් වටකොට සියළුදිසාවන් සම්බන්ධ කොන්වල ආරක්‍ෂා ගන්වන් හෙවත් මුරකරවත් ශෂ්‍යය පැසි කපාගත්කල්හි වී බහාලූ කොටු සිව්දැගදින් සුවදගල්වා මතුමතුන්සුවදකවත් නොයෙක් දහස්ගණන් මනුෂ්‍යයෝ කෙතට බැස හැල්කරල් නැව්වලින් කපාගෙන මිටිමිටිකොට රැගැන්වලින් බැඳ වියලවත් ඉන්පසු කෝභයසම්බන්ධ යටතට්ටුවෙහි සුවදඅතුරා ඊමතුහැල්මිටි අතුරත් ඒ මිටිදෙකක් දෙකක් අතර අවකාසනැති දෙවෙනි තට්ටුවදැයි මෙසේ පිරෙනතුරු හැල්මිටි අතුරා කොටුව පුරවා දෙර වසන් නැවත අවුරුදු තුනක් ගියකල්හි කොටුව විවෘත කෙරෙත් විවෘත කළකල්හි මුළුතරය සුවද ගල්වනලද්දක් මෙන් වෙයි හැල්කොටු කළු බුහිනකයෝ වී පොතු විකුණගනින් කුඩු සුළුප ස්වායකයෝ ලබන් මොහොල් ගැවෙනලදකල්හි විසිවෙන හැල් සහල් රැස්කොට ගනින් ඔවුහුරන්හි පැයක බහා සියක්වර පෙරා

ගත් ඒ සහල්පාසි උතුරණලද දැපිච්චරසයෙක්හි එකවරක් බහා
 උඩරණයකොටගනීත්, රසයෙන් මිදුම්දූ තැන් දැසමත් පුෂ්පශද්ද
 වෙයි ඒ බොජුන රත්තලියක බහා ඉදවනලද නිරුදක මධුපා
 යාසයෙන් පිරූ රත්තලිය දෙකෙන් මුදුනෙහි කොටගෙනගොස්
 සිටුපුත්‍රයාගේ ඉදිරියෙහි තබන් හෙතෙම තමහට යැපෙන පමණ
 වලද සුවදකැවූ ජලයෙන් මුවසෝදා අත්පා ධෝවනය කෙරෙයි
 ඉක්බිති සේද අත්පා ඇති මිහට අනේකප්‍රකාර මුඩාවාස ඵලවා
 තබන් ඔහු පා තබන ස්ථානයෙහි උත්තම නියදින් කල විසිතුරු
 ආස්තරණ අතුරන් ඔහුගේ හස්ත පාද තලයෝ බදුවද පුෂ්පව
 ණ්ණ ඇතිවෙන් සියක්වර පෙළ කපු පුළුනකමෙන් මනාසමීය
 ඇත්තේවෙයි පාදතලයන්හි මාණික්‍යකුණකිලාවතීවණිවැනි වණිණ
 ඇති ලොමිහට ගත්තාහ හෙතෙම කිසියම් කෙනෙකුට කිසි දුන
 ගනුව තොප බිම පාගන්තෙමිසි යන්න පමණක් කියයි මධ්‍යම
 වයසට පැමිණි මිහට සෘතුත්‍රයට සුදුසු ප්‍රාසාදතුනක් කරවා
 නාවකසත්‍රින් ලවා උවටැන්කලාහ මගත් සම්පත් අනුභවකරන්
 නාවූ හෙතෙම දෙවියෙක් මෙන් වාසය කෙරෙයි අපබුදුරජානන්
 වහන්සේ සජ්ඣතාඥනයට පැමිණ පවත්වනලද උතුම්ධම්වක්‍රය ඇ
 තිව රජගහ නුවරනිසා වැඩවාසය කරණකල්හි ඔහුගේ පාදලෝම
 දඬිනය පිණිස මහධරජුවසින් කැඳවා අසුදහසක් ගම්මුත්සමය
 ශාස්තෘන් වහන්සේගේ සම්පයට යවනලද්දේ බුදුන්ගෙන් බණ
 අසා ලබනලද ශ්‍රඩාඇති ඒ සෝණ කුමාරනොම ශාස්තෘන්වහන්
 සේගෙන් ප්‍රවාජ්ඣාව ඉල්විය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මව්
 පියන්විසින් අනුදන්නාලද්දෙහිදැයි ඔහු විචාරා අනුනොදන්නා
 ලද බැව්අසා එමබා සොණකුමාරය මව්පියන්විසින් අනුනොදන්
 නාලද පුතෙකු තථාගතයන් වහන්සේලා පැවිදිනොකරන්යයි ප්‍රති
 ඥාපකළයේක හෙතෙමින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ යහපතැයි
 තථාගතයන් වහන්සේගේ වචනය මස්තකයෙන් පිළිගෙන මව්
 පියන් සම්පයට ගොස් කැමතිකරවා ගෙන ගෙවත් අවසර ලබා
 ගෙන ශාස්තෘන් වහන්සේ සම්පයට පැමිණිපසු එක්සිසුචක්
 ලග පැවිදිකරවිය මේ මෙහි සංඝෝප ප්‍රවාතීතියයි විස්තරවශයෙන්
 පාලියෙහි ආර්ථෙයැයි ප්‍රවාජ්ඣාවහා උපසම්පදාව ලැබ ඔහු රජගහ
 නුවර වාසයකරද්දී බොහෝ නැයෝහා සහලේනැයෝද සංඥිත
 සමුහකතයෝද සත්කාර සම්මාන ගෙනඑන් රූපනිෂ්පතතියෙහි
 ගුණකථනය කෙරෙන් අන්‍යවූ බොහෝදෙනාද ඔහු දැකීමට පැමි
 ණෙහි සභිවිරතෙමින් මෙසේ සිතුයේය මාගේ සම්පයට බොහෝ
 දෙනාපැමිණෙන් කමටගනනකහෝ විදඬිනාවකහෝ කටයුතු කෙ
 සේනම් කලිහැක්කෙමිද එබැවින් මම බුදුන්ගේ සම්පයෙහිදී කව

වහන් ඉගෙනගෙන සිතවනනම් සොහොන්හුමියට හොස් ශ්‍රමණ
 ධර්මය කරන්නෙමිනම් ඉතායෙතෙක එහිවනාහි සොහොනයයි
 පිළිකුල්කොට බොහෝදෙනා නොපැමිණෙන්නාහ එසේ ඇති
 කල්හි මාගේ කම්භාන කාන්තය මුදුන්පත්වන්නේයයි ශාස්තෘන්
 වහන්සේ සම්පයෙහිදී කමටහන් කියවාගෙන සිතවනයටගොස්
 මහණ දම්පුරන්ට පටන්ගත්සේක එසේ ශ්‍රමණ ධර්මය පුරණය කරන්
 නාවූ හෙතෙමේද මාගේ ශරීරය අතියසින්ම සිව්මැලිය සැප
 යකින්ම සැපයක් ලබන්ට නොහැකිවේ කය වෙහෙසවාද මහණ
 දම්පුරන්ටවටනේයයි සිතුයේය එතැන්පටන් ස්වාතවඩිකුමණ දෙක
 පමණක් වියඝ්ඛිසානකොට පටන්කෙළේය හෙවත් සතර සමා
 ක්ප්‍රධාන වියඝ්ඛියෙහි යුක්තවිය ඒ නොණතෙරුන්ගේ සිව්මැලි
 පාදතලයන්හි ගාත්පසින් බිබිලිනැගී පිපිරිගියාහ සක්මන්මඵව
 එකම ලේගොඩක්විය එසේ සක්මන්කිරීමට නොහැකිකල්හි දනව
 ලීන් හා අත්වලින්ද උත්සාහයකොට සක්මනට පටන්ගත්තේය මෙ
 සේ අත්පා ආදී අවයවයන් නොසලකා ඉතාදඩිවියයඝ්ඛිකෙළේවි න
 මුත් ඤාණොභාසමාත්‍රයකුදු උපදවාගන්ට නොහැකිවූයේ මෙසේ සි
 තිය ඉදින් වියඝ්ඛිගතයෙහි නිසුකත අතිකෙකු වන්නේනම් හෙතෙ
 මේත් මාවැන්නෙක් වන්නේය මමවූකලි මෙසේ වියඝ්ඛිකරමිනුත්
 මාගියක්ගෝ එලක්කන් උපදවන්ට නොහැකිවිමි ඊටහෙතෙමි
 ඒකාත්තයෙන් මම උද්ඝටිතඤායෙකුදු නොවෙමි විපරිතඤායෙකුදු
 නොවෙමි ඤායපුද්ගලයෙකුදු නොවෙමි මෙකී ඤාදෙනාහැර පද
 පරමයෙක්ම වෙමි ප්‍රවෘත්තාවෙන් මට කවරප්‍රයෝජනයක්ද සිව්රු
 හැර ගියහොත් කාමයන්ද සේවනයකලහැකිය පින්කම්ද කල
 හැකියයි මෙසේසිතිය එසමයෙහි සතරාමර ලෝකදිවාකරවූ
 සමාසම්මුදුරජානන් වහන්සේ එම සෝණතෙරනුවන්ගේ කල්
 පනාව දනවදරා සවස්වේලෙහි දහස්ගණන් හික්කු සමූහයාවිසින්
 පිරිවරණලදුව එහි වැඩමවා ලෙසින් ස්ඵර්ශකරණලද වංකුමණ ස්වා
 කය දක විනාවාදයෙන් අවවාදකොට වියඝ්ඛිමඵයෙහි යෙදීමට
 සුදුසු කම්භානයෙක් වදරා ගිජුකුළුපව්වටම වැඩිසේකි. සෝණ
 ස්ඵර්තෙවේද දසබලධාරීන්වහන්සේගේ හමුවෙන් අවවාද ලබා
 නොබෝකලකින්ම රහත්ඵලයෙහි පිහිටිසේක වියඝ්ඛික පුද්ගල
 යන් අතුරෙන් මෙතෙම අග්‍රකෙනෙකි. නමුත් අධිකවියඝ්ඛිය හේතු
 කොටගෙන මාගීඵලාදියක් උපදවන්ට නොහැකිවිය විශේෂවශ
 යෙන් වනාහි මේ ධර්මවිය සමෙබ්බාධාධිග විෂයෙහි ශ්‍රධා ප්‍රඥ
 යනඉන්ද්‍රිය දෙදෙනාගේහා සමාධිවියෙඝ්ඛිදෙදෙනාගේත් සමහා
 වය පහසත් විහමනාවියෙහි ආදීනවහා සමහාවයෙහි අතිශයත්
 වදරණ අතිකඵාවාපිසු.

බලවසරෙහි හි මතු පසෙකුකු මුඩපසසෙනා හොති අවන්තිමි.
පසිදුති බලව පසෙකුකු මතුසරෙහි කෙරෙහිකපකඩ හජති හෙත
ජ්ජමුසිනොවිය රොහො අනෙකිවෙජාහොති විතතුපාදමෙන
නෙව කුසලං හොතිති අතිධාවිතා දුනාදිති අකරොනනා
තිරයෙ උපපජ්ජති උභිතනං සමතාය වන්තිමි. යෙව පසිදුති
බලව සමාධිං පන ඡිකුචිරියං සමාධියං නොසජ්ජපකඛිතා නො
සජ්ජං අධිහවති බලව විරියං මතුසමාධිං විරියයං උච්චපකඛි
තා උච්චවං අධිහවති සමාධිංපන විරියෙන සංයෝජනො නො
සජ්ජපතිතුං නලහති විරියං සමාධිනා සංයෝජනං උච්චවෙ
පතිතුං නලහති තසමා තදුහයං සමං කාතබ්බං උහයසමතා
ය හි අපපනාහොති අපිච්ඡ සමාධිකමිකසං බලවතිපි සධාවටති
ඵලං සද්දහනො භක්ඛපපනො අපනං පාපුණ්ණති සමාධි
පසෙකුකු පන සමාධිකමිකසං ඵකගතා බලවතිවටති ඵලං හි
යො අපනං පාපුණ්ණති විපසානකමිකසං පසෙකුබලවති වටති
ඵලං හි යො උකඛණපටිවෙධං පාපුණ්ණති උභිතනංපන සමතාපි
අපපනාහොති යෙව සතිපන සබ්බජ්ඣ බලවති වටති සතිති විතතං
උච්චපකඛිකානං සධාවිරියපසෙකුකු වසෙන උච්චපාතනො
නොසජ්ජපකඛිකෙනව සමාධිනා නොසජ්ජපාතනො රකඛති තසමා
සා ලොන ධූපනං විය සබ්බව්ජනොසු සබ්බකමිකො අමච්චො
වියව සබ්බරාජ කිවෙවසු සබ්බජ්ඣවජ්ජනබ්බො තෙනාග්ගතිවපන
සබ්බජ්ඣං වුත්තා භගවතා කිං භාරණාවිතනං හි සතිපටිසරණං අ
රකඛපට්ඨපඨාතාව සති නවිතාසතියා විතතසං පහගතිගහහො
හොතිති. සිවිසු,,

මෙහි භාවානීය අධික ශ්‍රමාවදාත්තේ වනාහි මදවු ප්‍රඥාවදාත්
තේ මුඛප්‍රසන්නයෙක්වේ නොපැහැදියයුතුතැන පහදින්නෙක්
වෙයි බලවත් ප්‍රඥාවතා මදශ්‍රමාව ඇති පුද්ගලතෙම වනාහි කෙ
රෙහික සකස හජනක කරන්නෙක්වෙයි ඒකෙසේද? කියනවානම්
වාතපිතාදි දෙක්කෝපයකින්නොව බෙහෙතකින්ම ගවගත්
රොහයට පිළියම් කොට සුවලබන්ව නොගැකිවත්තක් මෙහි
ප්‍රසාදවිගෙනාතාදමාත්‍රයකින්ම කුසලසිඬවෙයයි දුටුපැන දුනා
දීන්නොකරණ තැනැත්තේ නිරයෙහි උපදිති ශ්‍රමාවප්‍රඥයනදෙද
නාගේ සමභාවය ඇතිකල්හි වසනුවෙහිම හෙවත් පැහැදියයුතු
තැනම පහදින්නේ වෙයි බලවත් සමාධියහා මදවිගියදාත්තේ
සමාධි නුමාකුසිත ගතියට පසබැවින් කුසිතභාවය ලබයි බල
වත් විග්‍රහයහා මතුසමාධිය ඇත්තේ විග්‍රහයතලා උච්චපාකඛික
බැවින් පහසුවෙන්ම උච්චග්‍රහාවය ලබයි සමාධිඥයවනාහි විග්‍රහ

සමාජයේ මොනවට යෙදුණත් නම් හෙවත් සමාධිවිග්‍රහය දෙදෙනා සමවූ නම් කුසිත භාවයෙහි පතිතවත්ව නොහැකිවේ විග්‍රහය සමාධිගමන සම්ම යෙදුණේ උචිතභාවයෙහි පතිතවත්ව නොහැකි වෙයි එබැවින් යොග්‍යවර පුද්ගලයෙකු මේ ඒ සමාධිවිග්‍රහයෙක සමකවස්තුයි දෙදෙනාගේ සමභාවය ඇතිකල්හි අපිතාව වේ එන කුසුටුවත් සමාධි කර්මක සෝග්‍යවර පුද්ගලයාම ශ්‍රද්ධානොමෝ බලවත්වීම වටිනි මෙසේ ශ්‍රද්ධාව ඇත්තේ අවකාශනය කරමින් හෙවත් අභ්‍යන්තරය බවුළුවමින් අපිතාවට පැමිණෙන්නේය සමාධිසූය ප්‍රඥාසූය යනදෙක අතුරෙහිද සමාධිකර්මකයාගේ එකාග්‍රතාවය බලවත්වීම වටිනි මෙසේ ඇතිකල්හි හෙතෙමේ අපිතාවට පැමිණෙයි විදර්ශනාකර්මකයාගේ ප්‍රඥානොමෝ බලවත් වීම වටිනි මෙසේ ඇතිකල්හි හෙතෙමේ තිලකුණු ප්‍රතිවිධාව පැමිණෙයි දෙදෙනාගේ සමභාවය ඇතිකල්හිද අපිතාව වේමැයි සතිනොමෝ සියළුතන්හි බලවත්ව පැවතීම වටිනිවෙයි සතිවූ කල් උච්චතාක්ෂික ශ්‍රද්ධාවිග්‍රහයන්ගේ වශයෙන් නොගත්සුන් බව ලැබීමෙන්ද කෞතුකපාක්ෂික සමාධිසුගේ වශයෙන් කුසිතභාවයෙහි වැළීමෙන්ද සිත ආරක්ෂාකෙරෙයි හෙවත් සියලුතැනටම සුදුසුයැයි නොමෝ උච්ච කුසිතයෙකින් සිත කලිංගනොකොට ආරක්ෂාකරගනී එහෙයින් ඒ සාතිනොමෝ සජීව්‍යත්වයන්හි ලෝකසුභයක්මෙන්ද සකල රාජකාර්‍යයෙහි නිසුක්ත-සජීකාර්මික ඇමතියෙකුමෙන්ද සාමාන්‍යම කාමතිවියසුත්තිය. එහෙයින් සතිව පත සබ්බජිකා වූතතා හඟවතා කිං කාරණා විතතංහි සති පටිසරණ ආරකඩ පවුපථාතාව සති. නවිතාසතියා විතතසා පයාහතිග්‍යහො හොතිති යනු වදාලයෙකි දුප්පසුදුසුග්‍රහල පටි චජ්ජනනා යනු ධර්මිවය සමෝධාබ්‍යභිග්‍රහයෙන් උත්පත්තියට ගේ තුළු සතරවෙති කරුණයි එහි තේරුම දුෂ්ප්‍රාඥ හෙවත් ප්‍රඥවිරහිත පුද්ගලයන් සේවනය නොකොට හැරීමයි මෙකී ධර්මිවය සමෝධාබ්‍යභිග්‍රහ උපදවාගන්ව විග්‍රහකරණ පුද්ගලයා ප්‍රඥවිරහිත අඥන බාලත්වයන් දුරින් දුරුකටයුතු වේ. අඥන. බාලත්වයෝ නම් කායවාක්මනො යන වාරත්‍රයෙන් දුශ්චරිතයෙහි හැසිරෙණ අකිබාල පෘථජ්ජන සමුහයයි.

එකෙකෙකුට තුල්‍යකාරී යැයි උනන්දුමොනති,
තථා පුජ්ජිතො ලොකෙ යාති කොපපසාදනං.

මෙසේ ඉතාම ස්වල්පයකින් වෙනස්වන ස්වභාවය ඇති අති පෘථජ්ජන සංඛ්‍යාව දුෂ්ප්‍රාඥ පුද්ගලයන් සේවනය කෙරෙන්නම් ඕනට ධර්මිවය සමෝධාබ්‍යභිග්‍රහයාදාය තබා ජීවිතකාලයෙහි

ලබන ලෝකික කීර්ති ප්‍රසංසාවන් ලැබිය නොහැකිවේ එබැවින් ගෞරවයෙන් බෝධිසත්වයෙකුට ප්‍රයෝජනවත් පුද්ගලයා වීසින් දුෂ්ප්‍රාඥයන් දුරුකරවනුයේ. ඒ සඳහා අතීතථාගෙහි “දුප්පඤ්ඤ පුග්ගලපරිවර්ජනානාම බහිදි හෙදෙසු අනොගාලකපඤ්ඤාණං දුමමධිපුග්ගලානං ආරක්‍ෂා පරිවර්ජනං”යි දක්වා තිබේ. දුෂ්ප්‍රාඥ පුද්ගලපරිවර්ජනතාවය නම් සකකා ධාතු ආයතනාදී නවවිධ ධර්මවිෂයෙහි බැස නොගත් විදර්ශනා ප්‍රඥාව ඇති දුමේධි පුද්ගලයන් ගාත්පසින් දුරුකිරීම ධර්මවිෂය සම්මොඛසම්මොඛාත්‍යාදයට හෙතුවේ. ආදීනව පක්‍ෂයට ජලිබ්බකාජ්වකාවසතුආදිය මිට නිදර්ශනයයි. ආනිසංස පක්‍ෂයට පුණ්ණස්ථවිර වසතුආදිය වේ. පඤ්ඤා චන්දන පුග්ගලසෙවනතායනු පස්වෙනි හේතු ධර්මය වේ. ප්‍රඥාවන්ත පුද්ගල සේවනතාවනම් සමපණස් ආකාරයකින් පඤ්චසකකියා හේ ලක්ෂණ පරිග්‍රාහිකවූ උදය ව්‍යය ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත පුද්ගලයන් සේවනය කිරීමයි ඒ බව “පඤ්ඤාචන්දන පුග්ගලසෙවනා නාම සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණ පරිග්‍රාහිකාය උදය ව්‍යය පඤ්ඤාස සමනතා ගත පුග්ගලසෙවනතා”යි දක්වනලදී. සමපණස් ආකාර උදය ව්‍යය ප්‍රඥාව කෙසේදගත්?

“අවිජ්ජා සමුදයා රූප සමුදයො තණ්හාසමුදයා රූප සමුදයො අවිජ්ජානිරෝධා රූපනිරෝධො තණ්හානිරෝධා රූපනිරෝධො කම්මනිරෝධා රූපනිරෝධො ආහාරනිරෝධා රූපනිරෝධො අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො ඵසාසමුදයා වෙදනා සමුදයො අවිජ්ජානිරෝධා වෙදනානිරෝධො තණ්හානිරෝධා වෙදනානිරෝධො කම්මනිරෝධා වෙදනානිරෝධො ඵසානිරෝධා වෙදනා නිරෝධො අවිජ්ජාසමුදයා සඤ්ඤාසමුදයො තණ්හාසමුදයා සඤ්ඤාසමුදයො කම්මසමුදයා සඤ්ඤාසමුදයො ඵසාසමුදයා සඤ්ඤාසමුදයො අවිජ්ජානිරෝධා සඤ්ඤානිරෝධො තණ්හානිරෝධා සඤ්ඤානිරෝධො කම්මනිරෝධා සඤ්ඤානිරෝධො ඵසානිරෝධා සඤ්ඤානිරෝධො අවිජ්ජාසමුදයා සංඛාරසමුදයො තණ්හා සමුදයා සංඛාරසමුදයො කම්මසමුදයා සංඛාරසමුදයො ඵසාසමුදයා සංඛාරසමුදයො අවිජ්ජානිරෝධා සංඛාරනිරෝධො තණ්හානිරෝධා සංඛාරනිරෝධො කම්මනිරෝධා සංඛාරනිරෝධො ඵසානිරෝධා සංඛාරනිරෝධො අවිජ්ජාසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයො තණ්හාසමුදයො විඤ්ඤාණසමුදයො කම්මසමුදයො විඤ්ඤාණසමුදයො නාමරූපසමුදයො විඤ්ඤාණසමුදයො අවිජ්ජානිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධො තණ්හානිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධො කම්මනිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධො නාමරූපනිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධො

මෙහි සංකෘතපභාවය සංයකාර සමමයීනඥනය උපන්කල්හි
 භෞතමික සංයකාරයන් කෙරෙහිම උදයව්‍යය දෙක අවිද්‍යාවගේ
 රූපවිම කරණකොටගෙන රූපයාගේ පහලවිම වේ තාඡණාවගේ
 රූපවිමකරණකොටගෙන රූපයාගේ පහලවිම වේ හටගාමි කම්
 යන්ගේ රූපවිම කරණකොටගෙන රූපයාගේ පහලවිම වේ ආභා
 රයාගේ රූපවිම කරණකොටගෙන රූපයාගේ පහලවිම වේ යයිද
 ප්‍රත්‍යපරාමයීණය නොකොට හුදෙක් රූපස්ඛකියාගේ පහලවිම
 යථභාවය දක්නේද රූපස්ඛකියාගේ උදය දක්නේයි එසේම අවි
 ද්‍යාවගේ නිරොධය කරණකොටගෙන රූපයාගේ නොපැවැත්ම
 වූ නිරොධය වේ තාඡණා නිරොධයෙන් රූපනිරොධයවේ කමිනි
 රොධයෙන් රූපනිරොධයවේ ආභාරනිරොධයෙන් රූපනිරොධය
 වේ යයිද ප්‍රත්‍යයවශයෙන් නොගෙන හුදෙක් රූපස්ඛකියාගේ විප
 රිතාම ලක්ෂණය දක්නේද රූපස්ඛකියාගේ ව්‍යය දක්නේයි මෙ
 සේ රූපස්ඛකියෙහිද අවශ්‍යවෙදනා සංඥ සංයකාර යන ස්කන්ධ
 ත්‍රයෙහි සතරවන ආභාර ප්‍රත්‍යය හැර එසාසමුදයා වෙදනාසමු
 දයොපසානිරොධා වෙදනානිරොධො යනාදීන් එසාස ඛහලා
 විඤ්ඤාණස්ඛකියෙහිද සතරවන ස්ඵෛප්‍රත්‍යය හැර නාමරූපසමු
 දයා විඤ්ඤාණසමුදයො නාමරූපනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො
 යනුවෙන් නාමරූපය ඛහලා කියනලද මේ සමපණස්ලක්ෂණයෙහි
 යථොක්ත අවිද්‍යාදී ප්‍රත්‍යයන්ගේ සත්ආභාවයෙහි රූපාදීන් විමය
 අවිද්‍යාදීප්‍රත්‍යයන්ගේ ආභාවයෙහි රූපාදීන් නොවිම යයි කියන
 ලද ප්‍රත්‍යයවශයෙන්ද ප්‍රත්‍යය පරාමර්ශනය නොකොට නිජීතිල
 ක්ෂණ මාත්‍ර විපරිතාම ලක්ෂණමාත්‍ර වශයෙන් දක්නා හෙයින් ලක්
 ඡණවශයෙන්දයි එකී එකී ස්ඛකියෙහි ප්‍රත්‍යයවශයෙන් සතරක
 ලක්ෂණවශයෙන් එකෙකැයි පව පව ප්‍රකාරවූ උදයද පව පවප්‍රකාර
 වූව්‍යයදයි දස දස උදයව්‍යයද දර්ශණවශයෙන් සමපණස් ආකාර
 කීයේ උදයව්‍යයානුපසානාඤ්ඤාණයයි හෙවත් උදයව්‍යය ප්‍රඥවයිමෙ
 වූ ප්‍රඥවන්ත පුද්ගලසෙවනයට ධම්මිවය සංඛ්‍යාභිසඞ්ගය හෙතුවේ
 ගම්භීරඤ්ඤාණවර්ගපච්චවෙක්ඛනා නම් “ගම්භීරෙසු ඛකාදීසු පව
 තතාය ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙද පච්චවෙක්ඛනා, යි ථෙත බැවින්
 ගැඹුරු වූ ස්ඛකාදීධම්මන් කෙරෙහි පැවති ගැඹුරුප්‍රඥාගේ ප්‍ර
 හෙද ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කිරීමයි ගම්භීරෙසු ඛකාදීසු පවතතාඤ්ඤා, ග
 ම්භීරඤ්ඤා, වර්ගසංඛාතෙත පහෙදෙත පච්චවෙක්ඛණං-වර්ගපච්ච
 වෙක්ඛණං, ගම්භීරඤ්ඤාණං-වර්ගපච්චවෙක්ඛනාඉති; ගම්භීරඤ්ඤානව
 ර්ග පච්චවෙක්ඛනා, ගැඹුරු ස්ඛකාදීන් කෙරෙහි ගැඹුරුවශයෙන්
 පැවති ප්‍රඥාගේ ප්‍රහෙද මේ මේ ආකාරයයි. වෙන්වෙන් කොටමෙ
 තෙහි කිරීම ගම්භීරඤ්ඤාණවර්ග ප්‍රත්‍යවෙක්ඛාවයි මෙහිප්‍රකාශකල

ගම්හීරඤ්ඤාණයනම් සොලොක්ප්‍රඥාවන්ට අයිති ගම්හීර ප්‍රඥාවයි “පඤ්ඤාපටිලාහො පඤ්ඤාචුචි පඤ්ඤාවෙපුලං මහාපඤ්ඤානාපුච්ඡපඤ්ඤානා විපුලපඤ්ඤානා ගම්හීරපඤ්ඤානා අනාමනාපඤ්ඤානා භූරිපඤ්ඤානා පඤ්ඤාබාහුලං සීඝ්‍රපඤ්ඤානා ලහුපඤ්ඤානා ජවනපඤ්ඤානා තික්ඛපඤ්ඤානා නිබ්බන්ධිකපඤ්ඤානා, යනු සොබාසාකාරවූ ප්‍රඥාප්‍රඥා සංඥාමාත්‍රයවේ මෙහි විකාර විභාගය මනෝරථපුරුෂී එකක නිපාතයෙන් ද නගනුයුතුයි. යථොක්ත සොලොක් ආකාර ප්‍රඥාවන්ට අනන්‍යතාවූ ධර්මවිවය සමබ්බාධිතවිභාගත්පාදයට හේතු වූ ගම්හීරඤ්ඤාණං බ්‍යාන ගම්හීරප්‍රඥාව “කතමා ගම්හීරපඤ්ඤාගම්හීරෙසු බන්ධිසුඤ්ඤාං පච්චතනනීති-ගම්හීරපඤ්ඤා පුච්ඡාඤ්ඤාසදිසො විජාරො ගම්හීරෙ පරමෙහි නිබ්බානෙඤ්ඤාං පච්චතනනීති-ගම්හීරපඤ්ඤා, යනාදිවශයෙන් දක්වනලදී ගැඹුරු වූ ස්වකී ගැඹුරු වූ බාහු ගැඹුරු වූ ආයතන ගැඹුරු වූ සිල ගැඹුරු වූ සමාධි ගැඹුරු වූ ප්‍රඥා නාදිධර්මයන් කෙරෙහි පැවතිඤ්ඤායාගේ ප්‍රභේද උපායමනස්කාරවශයෙන් සැලකීමත් ධර්මවිවය සම්බෝධිතවිභාගයාගේ ඉපදීමට හේතුවක්වේ, තදබිමුත්තනා නම් ධර්මවිවය සම්බෝධිතවිභාගයාගේ උත්පාදයට හේතුවූ හත්වෙනි කාරණයයි “තදබිමුත්තනා නාම ථාන නිසජ්ජාදිසු ධර්මවිවය සම්බෝධිතවිභාගමුත්තනා නිසා නිසාන පොතපකාර විත්තනා” යනා නිසාදී ඒ ඒ ඉරියව් පවත්වන අවස්ථාවලදී ධර්මවිවය සම්බෝධිතවිභාග සමුට්ඨාපනය පිණිස අබිමුත්තන වූ නම්න වූ ප්‍රතිමින වූ හෙවත් හැරුනා වූ ප්‍රත්හාර වූ තෙවත් ප්‍රජානයක් මෙන් අධ්‍යයන වූ විත්ත සවසාවය තදබිමුත්තනා නිසාන අදහසයි. අධිගමාහිලාසී යොගාවචර පුද්ගලතෙමේ පරිපුර්ණබහුලත්වය වස්තුවිසදභාවකරණය ආදී සප්තධර්මයන් කරණකොටගෙන ධර්මවිවය සම්බෝධිතවිභාග සමුට්ඨාපනය ඉතා ඵලම ධුරකොටගෙන අභිනිවේසයට එලඹ පිළිවෙලින් අභිනිවය ලබන්නේ වෙයි. අභිත්ඵලයෙහි පිහිටි සද්ධිමුත්තන මනෝරථය මුදුන් පත්වූයේ වෙයි. හෙවත් උතුම් නිව්‍යාණයට පැමිණ කෙලෙස් සංසිදුවාගත් පුද්ගලයාවේ.

ඉක්බිති විශ්‍රයසමබ්බාධිතවිභාගයෙහි හේතු දක්වන අනිකථා වාරිසු “එකාදසධම්මා විරිය සමබ්බාධිතවිභාග උපපාදාය සංවත්තනනී අපායභය පච්චවෙක්ඛණ්ණා ආනිසංස දස්සාවිතා ගමනවිචි පච්චවෙක්ඛණ්ණා පිණ්ඩපාතා පමායනතා දායජ්ජමහනත පච්චවෙක්ඛණ්ණා සත්ථමහනත පච්චවෙක්ඛණ්ණා ජාතිමහනත පච්චවෙක්ඛණ්ණා සමුග්ගවාරි මහනත පච්චවෙක්ඛණ්ණා කුසිතපුග්ගල පරිවජ්ජනතා ආරම්භිවිරිය පුග්ගලයෙවනතා තදබිමුත්තනා” නි යනාදින් දක්වනලදහ. විරතාවතො විධිතා ඊරසිතබ්බතොව විරියං විර

හාවයෙන්ද විධිවූ පරිද්දෙන් කියනුකුවන ඇති හෙයින්ද හොඳ
 හොත් තත් තත් කම්මයෙහිදී දක්නවුන් කම්පා කවයුතු ස්ව
 භාව ඇතිහෙයින්ද වියනීනම්වේ. මෙහිදී “අනුපාතනානං අකු
 ගලානං ධම්මානං අනුපාදය ඡන්දං ජනෙති විරියං ආරභති”
 යනාදීන් දක්වන සතරගමන්ක් ප්‍රධානවිධියම ගනුලැබේ. එබඳු
 ස්වභාවය ඇති වියනීමගෙන් මාගීඥනාවබෝධයට ගතපත් අවිත
 යක්වේ. ඒ වියනීමබෝධයබව සමුදායනය පිණිස දක්වනලද එක
 දස ධර්මයන් අතුරෙන් අපායගත පව්වටෙකකිණිනා යනු පමු
 වැනි කාරණයයි “අයසංඛ්‍යාපසුබ්‍රාහ්මණා අපගතො ඉති=අපායො හා
 යති එතායාති-හයං, අපායස්මා-ජානං හයං අපායගතං, අපාය
 ගතං දුක්ඛතො උපාය මනක්ඛාරතො අවෙක්ඛනා අපායගත
 පව්වටෙකකිණිනා, යනුහෙයින් අයසංඛ්‍යාපසුපයෙන් පහවූ හෙයින්
 අපායනම් මේ කරනකොටගෙන භියවේ යන අභියෝගත් හය
 නම් අපායෙන් ජානවූහය අපායගතනම් ඒ අපායගත දුක්ඛස
 යෙන් උපායමනක්කාර වශයෙන් සලකා බැලීම අපායගත ප්‍රත්‍ය
 වේක්ෂාවයි, වියනීමබෝධයබවය උපදවන පුද්ගලයා අපායාදී
 හය ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකිරීමෙන්ද එය උපදවාගනීයි ඒ බව “තත්ථ
 තීරයෙහු පඤ්චවිධ බ්‍රහ්මක කරණතො පඨාය මහාදුක්ඛං අනු
 භවතකාලෙපි තීරව්‍යානග්‍යොනියං ජාලකම්පකුම්භාදීති ගතිතකා
 ලෙපි පාචනකණ්ඩකාදිපටිභාරතුනනයා පත සකච වහනාදි කා
 ලෙපි පෙතති විසයෙ අනෙකානිපි වස්සගහස්සාති එකං බුඬිත්ත
 රමි බුප්පිපාසාති ආතරිතුතකාලෙපි කාලකඤ්ඤඅසුරෙසු ගති
 හත් අසිතිහත්පමානෙන අභිවම්මතෙනතෙව අත්තභාවෙන
 වාසාතපාදි දුක්ඛානුභවතකාලෙපි නසකකා විරියසමෝපකා
 බ්‍රහ්ම උපපාදෙත්‍යං අයමෙව හෙ භික්ඛුකාලොති එවං අපායගත
 පව්වටෙකකිණිනාසාපි විරියසමෝපකාමධනා උපපජ්ජති” මෙහි
 හාවය ඒ කරකයෙහිදී තත්තං අයොබ්ලං හත් ගමෙනති
 යනාදීන් දක්වන පඤ්චවිධ වධබ්‍රහ්මයන් කරන තැන්පවන්
 මගත්වූ දුක් අනුභවකරනකල්හිදී තීරගත්ග්‍යොනියෙහි උපන්
 කල්හි දල් දුම්මි කෙමං ඇවවිම් ආදියෙන් අසුකරගත් කාලයෙහිද
 ඇතඹවිටිආදියෙන් ප්‍රභාරදෙද්දීම ගැල්ආදිය උසුලනකල්හිද
 ප්‍රත්‍යලෝකයෙහි ඉපිද නොයෙක් අවුරුද්දකත්ගතන්ද බුඬිත්ත
 රයක් මුළුල්ලෙහිද සාපිපාසාදෙකින් රොගාහිතුත කාලයෙහිද
 ගෙවත් පෙළෙන කල්හිද අසුරවිසයෙහිත් කාලකඤ්ඤ අසුරලො
 ච්ඡුපද සැවරියත් අසුරියත් ප්‍රමාණ අප්‍රිවම් මාත්‍රවූ ආත්මිභාව
 ගෙන් යුක්තව අම්පුලංආදීන් හෙතුකොටගෙන දුක්අනුභවකර

ණ කල්හිද වියහිසම්බෝධාසනය උපදවන්ට නොහැකිවීමට එබැවින් මහණනොපව මෙම අවවාද කරගනුයි මෙපරිද්දෙන් තරක තිරිසන් ප්‍රභ අසුරනිකා යයි කියනලද සතරඅපාදක නුවනින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකරන් කාතවද වියහිසම්බෝධාසනය උපදීමට හෙවත් සතරමාගීඥාවබෝධයෙන් නිවන්ලැබීමය. “ආනිසංසදස්සාච්ඡායසු දෙවැනි අගයයි කරණලද කුසලකමියෙහි ආනිසංස දක්නා ස්වභාවය යමෙකුට විනම් හෙද වියහිසම්බෝධාසනයෙහිත් පාදයට හේතුධර්මයක්වේ, එහෙයින් කීය” නසකකා කුසිතෙන නව ලොකුත්තරධම්මාලඞුං ආරඞ්චිරියෙනෙව සකකා අයමානිසංසො විරියස්සාති එවං ආනිසංසදස්සාවිනොපි විරිය සමෙබ්බාස්සකො උපපජ්ජති” කුසිතවුවානුච්ඡිත්ත නවලෝකෝත්තරධම්මෝ ලබන්ට නොහැක්කාග අරඞ්ඞවියහිසදැන්තානුච්ඡිත්ත ඒ ලැබියහැක හෙවත් ලැබියයුතු වේ වියහිසයන් යුක්ත පුද්ගලයාවිසින් ලැබියයුතු ආනිසංසය මෙබඳුයයි කියා එහි ආනිසංස දක්නාසුඵවුවානුච්ඡිත්තද යථොක්ත බෝධාසනය ධර්මය උපදවා මාගීපටිපාටියෙන් අභිනිය ලබන්නේය කුසිතවුවනුට හෙවත් ලාමකවියහිසදැනි පුද්ගලයාගට බෝධාසනයධර්ම වැඩීම තබා නිසිසේ දරකැඩීමටත් කරන්ට බැරිවීමෙන් පරිහානියටපැමිණෙන බැව් මතු දක්වන වරණජාතකයෙන් පෙණේ යටතිය දවස ගඤ්ඤාරට තක්සලානුවර දිසාපාමොක් ආ වාරිවු අපමනබෝසතානන් සම්පයෙහි සිල්පලගන්තාවු පන්තිය යක් පමණ මාණවකයෝ එක්දවසක් දර ගෙණෙනපිණිස වලට ගොස් දරකඩන්නානු ඔවුන් අතුරෙන් එක්කුසිතවාචණකයෙක් කොල වගුල මහත්වු එනුවරණ ගසක් දක මලදරගසෙකැයි සිතා මදක් මෙහි නිදඉද පසුව ගසටනැගී දරකඩාගෙණ යෙමිසි සිතා උතුරැසඵව අතුට වැදගෙව තායා ගඩවගඩවා නිදන්වවන සෙසුමාණවකයෝ දරකඩාගෙණ මිටිබැඳගෙණ යන්නානු නිදන්තාවු මාණවකයා දක පිටිපත්ලෙන් ගසා පුබුදවාගියානුය ඒ කුසිතයා නැගිසිට ඇඟනිදිපිසපිස නිදිමතනොයාදීම එනුවරණගසට නැගී අත් තක් අල්වාගෙණ තමාදිසාවට ඇදබිඳිනේ බිඳිනැගිඅතුකෙලව රිත් තමාගේ ඇඟ සිල්කොටගෙණ එක්අතකින් ඇසවසා එක්අතකින් නොමල දරකඩා මිටියක් බැඳ ඔසවාගෙණ ගොස් මාණවකයන්විසින් එල්වනලද දරමිටිමත්තෙහි එළඹේය. එදවස්ම දනව ගමෙක මනුෂ්‍යයෝ ඔවුණන්ලවාසාත්තිකරවා දනුන් දක්‍ෂිණාවන් දෙමිගයි ආචාරිත් පැවරැය එකල්හි ආචාරිත්‍රමාණවකයන්ට කියත් තානු දරැවෙති සෙව එක්ගමෙකට යායුතුය එසේගෙයින් තෙපි කිරාභාරව යන්ට අසමනීය උදාසනම කැඳපිතවා අනුගවකොට

තොප ලබනකොටසත් අපට පැමිණිකොටසත් එක්කොට හැරගෙන එවයි කියේය. එබස්ඇසු මාණවකයෝ කැඳපිසිනුපිණිස කෙල්ල පුබුදුවා නගාසිටුවා වහා අපට කැඳපිසවයි කීවාහුය. ඒ කෙල්ල කැඳපිසිනුපිණිස දරගණිමිසි දරනොබ මත්තෙහි තුබූ අමුළුනුවරණ දඩුගෙණ ගින්නේලා පිහින්නීහිනිදල්වාහනනොහි ගිරැනැගුය මාණවකයෝ

ඉතා දවල්ගියේය දැන්යන්ට නොපිළිවනැයි කියා ආවාරීන් සමීපයට ගියෝය. ඒ දූක දරැවෙකි, කුමක්නිසා නොහිගේදැයි විවාලෝය. එසේය ආවාරීන්වහන්ස නොහිගමිහයි කිවුය කුමනකාරණාවක්නිසාදැයි විවාලකල සාමිති අසවල් කුසිත මාණවකයා අපහා සමග දරට ගොස් එණුවරණගසක්මුල වැදගෙව නිදපියා පසුව ගසට නැගී ඇසක් සිල්කොට ගෙන අමුළුනුවරණ දරැරැගෙන අපවිසින් පලමුකොටගෙනවිත් එලනලද දරමත්තෙහි එළිය කැඳපිසනනැනැත්තී ඒ වියලිදරයයි යනසංඥාවෙන් ගින්නේලා පිහින්නී ගිරැනැගෙනතුරැ ගිනිමොලවාහන නුහුනිය මේ කාරණයෙන් අපගේ ගමනට බාධාවියයි කීහ. මාණවකයා කළ කාරියඅඥනයන්ගේකාරියනිසා මෙබදුලාභහානියක් වියයි කියා මාණවකයන්ට මෙසේ කාරණාකීවාහුය යමිකිසිපුද්ගලයෙක් මේ පලමුකොට කළමනාදෙය මේ පසුව කළමනාදෙයයි පරික්ෂානොකොට පලමුකොට කළමනාදෙය පසුවකෙරේද, ඒ අඥනපුද්ගලතෙම අමුළුනුවරණ දරකඩාගෙනොවාටු අපගේ මේ මාණවකයාමෙන් පශ්චාත්තාපයට පැමිණ සොකකොට ගබන්තේයයි මෙසේ මහබෝසතා තෝ අතවැස්සන්ට මේ කාරණය කියා දුනාදි පින්කම්කොට ජීවිතාවසානයෙහි කම්මුපරිද්දෙන් මියපරලොවගියෝය එබැවින් පින්වත් සන්පුරුෂයෙහි මේමාණවකයාමෙන් කුසිත නොව එසේකුසිතවූ සෙසුප්පයන් සෙවනය නොකොට කුසිතභාවයෙන් තොරවීමෙහි අනුසස්දූක විසූසලබ්බිසිගස් වඩා සෝවාන් සකාදගාමි අනාගාමිඅභිත් යන සතරමාගීයහා එලයත් නිවාණධර්මයත් යන නවලෝකෝත්තර ශ්‍රිසම්මාවබෝධය පිණිස උත්සාහකටයුතු ගම්නාවිසිසම්බන්ධ යායුතු මාගීය ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකිරීමත් විසූසලබ්බිසිගස්බිත්පාදයට හේතු වූ තුන්වැනිධර්මයවේ. ඒ කෙසේ ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකෙරේදයත්?

“සබ්බසුඤ්ඤාබුධි පච්චිකම්බුධි මහාසාවකෙහි ගතමග්ගොච්ඡානනබ්බො සොච්ඡ නසකතා කුසිතෙන ගතතුනති එවං ගමනවිජීං පච්චිකම්බුත්තසායාපි උපපජ්ජති” යනු අටුවා බැවින් අතීතානාග කවනිහමාන සත්තාලභුයසම්බන්ධ සියළුඥාසිමියන් දැනගත් සම්ම

ඥානවරයන්වහන්සේලා විසින්ද නිවිඃණයකරා පැමිණී යම්මාගී යක්චේතම් ඒමාගීයම යායුතුමාගීයවේ ඒමාගීයද නුසිතවුවහු විසින් පැමිණියනොහැකියයි මොස් යායුතුමාගීය උපායවනස්කාර වශයෙන් ඉන්ද්‍රෙනිකරත්නාගටම විද්‍යාසම්බන්ධයකින් උපදෙස් වෙයි පිණිසානායපවානනා,, යනුපිණිසානායෙන් පිදීම කුමක් අරභයාදැයි නුවනින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකිරීමවේ. එසේ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකෙරෙන්නම් හෙද විශ්වීයමේරිඳිබ්‍රහ්මාන්තපාදයට හෙතු වූ සතරවැනිධර්මයවේ යොග්‍යාවර මහණතෙමේ ඒකසේප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකෙරෙද අනුකථාවෙයි. ඒසදහා.

“යෙතං පිණ්ඩපාතාදිති උපස්ථානති ඉමෙ තෙ මනුස්සා තෙව ඤානකා නදසකම්මකරා තාපි තං නිස්සාය ජිවිස්සාමානි තෙ පණී තාති පිණ්ඩපාතාදිති දෙතති අථකො අත්තනො කාරනං මහප්පලතං පච්චාසිංසමානා දෙනති සන්ධාරාපි අයං ඉමෙ පච්චයෙ පරිභුජ්ඣා කායදඤ්ඤිකත්‍රලො සුඛංවිහරිස්සතිති න එවං සම්පස්සතා තුස්සං පච්චයා අනුඤ්ඤාතා අථකො අයං ඉමෙ පරිභුක්ඛාමානො සම්මන්ධමමං කත්වා වර්ධනකතො ඉවතිස්සතිති තෙපච්චයා අනුඤ්ඤාතා සො දති තිං කුසිතො විහරන්තො න තං පිණ්ඩපාතං අපචාසිස්සසි ආරම්භිරියස්සෙව හි පිණ්ඩාපවායනං නාම භොතිති එවං පිණ්ඩපාතාපවායනං පච්චවේක්‍ෂානායාසාපි උපපජ්ජති මහාමිත්තානේරස්සවිය පිණ්ඩපාතියතිස්සනේරස්සවිය වු”

මෙහි භාවයනම් යම් බද්ධශ්‍රවණතප්පද්ගලයෙ තුමු නුබට පිණ්ඩපාතාදීන් උපස්ථානකෙරෙද්ද එබදුවූ මේ මනුෂ්‍යයෝ නුඹගේ නැගෙද්ද නොවෙන් දැක්කම්කරුවෝදනොවෙන් නුඹනිසා ඔව්හු ජිවිකාවකරත්තෙමුයි සිතා ප්‍රණීත පිණ්ඩපාතාදිය දෙත්තෝද නොවෙන් එතකුදුලවත් තමන්විසින් කරණලද උපකාරයන්ගේ ම හත්ඵල මහාත්සංඝභාවය මිලාපොරොත්තුදන්තානුපිණ්ඩපාතාදීන් උපස්ථානකෙරෙන් ශාස්තෘන්වහන්සේවිසින්ද ඒ යම්බකිව මෙතෙමේ මේ සිව්පසපරිභොගකොට කායදලහිභාවය බහුලවූවෙක් ව තෙවත් කායපුෂ්ටිමත්භාවය බහුලවූයේ සැපසේවාසයකරන්නේ ය යනමෙබ්ද අදහසක්සලකන්නාහු විසින් නුඹට මේ සිව්පස අනුඤ්ඤාකරණලදහ එසේනම්කුමක්සදහා අනුඤ්ඤාකරණලද්දහුද මෙතෙමේ යථොක්ත විවර පිණ්ඩපාත සෙනාසන ගිලානප්‍රත්‍යය යන සිව්පසය පරිභොග කරමින් ශ්‍රමණධර්මය පරිපූර්ණකොට වෘතදක්‍ෂණයන්මිදෙත්තේ යනුම සලකා ඒ ප්‍රත්‍යයෝ අනුදැනවද ලාභ ඒ නුඹ දන් කුසිතව වාසයකරන්නේනම් ඒ පිණ්ඩාගාරය නොසුදත්තෙහිය ආරම්භවීයදැක්වෙත්කුමට ඒ පිණ්ඩාගාරයෙන් පිදීම

කරන්නේ වෙන්ද මෙසේ පිණිසානගෙන් පිදීම කුමක්සලකා කෙ
රේදැයි නුවනින් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකරන්නාහටද වියහිසම්බෝධත්‍යධ්‍යය
උපදින්නේවෙයි මහාමිත්‍යසථිවර පිණිසානියනියනිසථිවර යනඋන්
තමයිත් වහන්සේලාට මෙහි මහාමිත්‍යසථිවරයෙමේ වනාහි එක්ත
රාකාලයක කසාකනම් ලෙන්නායසකරණසේක එකල්හි උන්ව
හන්සේගේ නොදුරුයමෙහි එක්තරා උපාසිකාවක් තොමෝ තෙ
රුත්වහන්සේ පුතෙකුකොට ගෙවත් ඒ මහාමිත්‍යසථිවරයන්වහන්
සේ තමන්ගේ දරුවෙකුමෙන් සලකා ඉතාආදරයෙන් පොෂ්‍යයකෙ
රෙයි ඒ උපාසිකාතොමෝ එක්තරා දවසක් යම්කිසි කටයුත්තක්
සඳහා නොගොත් පලාකඩනපිණිස ආරණ්‍යයටයන්නී තමයිතාව
ට මෙසේකිය දියනියඅසවල්තැන පරණසහල්ද අසවල්තැන කිරිද
අසවල්තැන ගිතෙල්ද අසවල්තැන පැණිද ඇත තිගේ සහෝදර
වූ ආයතීත්‍යසථිවරයන්වහන්සේ පිටුපිණිස පැමිණිකල්හි බත්පිස
කිරිගිතෙල් පැති යනමේවා සමග දෙව නිදඅනුභවකරව මමත් ඊ
යේපිසනලද පිළිනුබතක් කැඳසමග අනුභවකෙලෙමිසි නොගොත්
දියබතක් අනුභවකෙලෙමි එකල්හි දියනිතොමෝ කියන්නී මැති
යනිදවාලට කිනමිදයක් අනුභවකරන්නෙහිදදියනිය පලාකොල
බහාකැවූ හලින් ඇඹුල්කැඳ පිසතබායි කියා වේතොමෝ ගියාය
සථිවරයෙමේ පිටුපිණිස යාමට සිවුරපෙරවා පාත්‍රයගණිමින්ම ඒ
ගබ්දය ගෙවත් මවගේතා දියනියගේ කථාගබ්දය අතා තමහට තෙ
මේම මෙසේ අවවාදකෙළේය ශ්‍රමණය මහ උපාසිකාතොමෝ කැඳ
සමග පාරිවාසිකභක්‍යය අනුභවකෙළේය. දවාලටද කුඩුතා පලා
කොලබහාකකාරණලද ඇඹුල්කැඳ අනුභවකරන්නේය නුඹපිණිස
පුරාණසහල්ආදීන් ආරෝවනයකරයි මෝනොමෝ නුඹනිසා කෙත්
වත් ආහාර වස්ත්‍රාදිකිසිවක් ලබමිසි ප්‍රාණිනානොකෙරෙයි ත්‍රිවිධ
සම්පත්තිය මැට දෙන්නට නුඹටහැකිවන්නෙහිද මේ පිණිසාහාරය
නුඹවිසින් රාගවෙෂ මොහ යනමෙයින් යුක්තව ගන්ට නොහැක්
කේයයි ගෙවත් සුදුසුනැතැයි කියා පාත්‍රයපසුකිසෙහි බහා සිව්වර
හි ගැට මුදු පිණිසානිය දිණිස නොගොස් ආපිට හැරී කසාකනම්
ලෙන්නට ගොස් පාත්‍රය ඇඳයටද සිව්වර සිව්වරදමන උන දන්ඩෙහිද
තබා අභීතියට නොපැමිණ පිටුපිණිස නොතික්මෙන්නෙමිසි. වි
යාසිසානකකොට වැඩනුන්නේය බොහෝකලක පවත් අප්‍රමාදව
වාසයකලාවූ ඒහිසුට එකතෙහිම විදහී නාවඩා පෙරබත් කාලයෙ
හිම ගෙවත් උදේවැටෙහිම අභීන්ඵලයට පැමිණ පිහුමක්වැඩිවූ
ඒ මහාසිණියාශ්‍රවයන් වහන්සේ සිතා පහලිකරමින් ලෙණෙන්
තික්මුන්නය එකල්හි ලෙණදර වාක්‍ෂයෙහි අධිතෘතිත දෙවතා
තොමෝ

නමොහෙ පුරිසාප් සුද්ද නමො තෙ පුරිසුතනම
යසස තෙ ආසවා විණාදකබ්බෙය්‍යාසි මාරිතා“හි’

යන්නෙන් ප්‍රතිවාක්‍යය පහළකරන්නී ස්වාමීන්වහන්ස පිණිස
ව්‍යාපාරවෙති ප්‍රවිෂ්ටවූ කුමන්ත්‍රණයේ වැනි රහතුන්වහන්සේලාට හි
ක්ෂාදනයකොට මහඵලවූ දුකින් මිදෙන්නයි කීවාය ඉක්බිති සථවිර
තෙමේ හුතස්සේනන්තැනට මාරය විවෘතකොට පිණිසානපිණිස
නික්මීමට කාලය සුදුසුදැයි බලන්නේ ඉරආවරට නොතිස බව දැන
පාසිවිරු රුහෙණ ගමට ප්‍රවිෂ්ටවූසේක, යථොක්තලපාසිකාවගේ දිය
නිවූ ලද්දිනොමෝද බන්ධනපාදනයකොට මාගේ සහෝදරයන්
වහන්සේ දැන් දැන් එන්නේයයි දොරබලමින් උන්නිය මිනොමෝ
තෙරුන්වහන්සේ ගෘහවාරයට පැමිණිකල්හි පාත්‍රයගෙණ ගිනෙල්
පැනියොදනලදැන් රමය පිණිසාගාරපුරවාගෙණවුත් තෙරුන්වහන්
සේගේ හස්තයෙහි තැබිය සථවිරතෙමේද පුවපත් වේවායි අනුමෝ
දනාකොට වැඩිසේක ඒ දියනි තොමෝද වඩනාතෙරුන්වහන්සේ
බලමින්ම සිටියාය එකල්හි තෙරුන්වහන්සේගේ ඡවිවණිණිය ඉතා
ම පිරිසිදුවූයේවිය ඉන්ද්‍රියයෝ විගෙෂයෙන් ප්‍රසන්නයහ මුහුතබකි
නයෙන් මිදුනු පැසුනුනල්පලයක්මෙන් අතිසයින් බැබළිය ඉක්බි
ති මහාලපාසිකා තොමෝ ආරණ්‍යයෙන් අවුත් දියනිය කිමෙක්ද
නිගේ සහෝදරහික්කුව පැමිණියේදැයි විචාලේය මිනොමෝත් එද
ව්‍ය තුබුපිරිසිදුඡවිවණිණියෙකි සියළුම ප්‍රවාහනිය ආරොචනය කළාය
එකල්හි ලපාසිකාතොමෝද මාගේ පුත්‍රයාගේ ප්‍රවාච්ඡිතකාන්‍යය
මඤ්ඤාප්‍රාප්තවියයි දැන දියනියනි නිගේ සහෝදරයා බ්‍රහ්මව්‍යාපාර
වෙති අභිරමනයකෙරෙයි, බ්‍රහ්මාසනයෙහි නොකළකිරේයයි කීවා
ය, මෙසේ හෙයින් මහාමිත්‍රසථවිරයන්වහන්සේගේකථාවසනුවදක්
බනලදී; මේසථවිරතෙමේ පිණිසානයෙන් පිදීම කුමක්සලකා
ගෙණකෙරේදැයි යනාදීන් නුවනින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකොට තමහට
තෙමේම අවවාදකරගෙණ ඒ හේතුවෙන් සියළුමකෙලෙසුන්තැසී
මෙන් රහත්ව නිවන්දුටුසේක, එහෙයින් පිණිසානා පවායනා
වවියසිසමොඛ්‍යාසෙගාත්පාදයට හේතුයයි දක්වනලදී;

පිණිසානිය තිසසසථවිරයන්වහන්සේගේ වසනුවද මේමතුදක්
වනාකාර දනසු යයි; මාගමවනාහි එක්තරා දිලිදු වූ පුරුෂයෙක්
දරවිකිනීමෙන් ජීවිකාවාහනිය කෙරෙයි හෙතෙම එමහේතුකොට
ගෙණ නාමය ලබා දරුහණකිකමහාතිස්සනම්විය, හෙතෙම එක්දව
සක් සියබිරින්දට මෙසේකිය, අපගේජීවිකාව කෙබඳුජීවිකාවක්ද
ශාස්තෘන්වහන්සේවිසින් දිලිදුදනයාගේ මහත්ඵලභාවය වදාරණ

ලදී නමුත් නිතර එසේදන්දෙන්ට අපොහොසත්වුවෝවෙමු එබැවින් පාක්ෂිකදානයක්වත් හෙවත් පක්ෂයට වරක්වත් දන්දී නැවත උපත්කාලයක දවසකට වරක්බැතින් සලාකදානයක්වත් දෙන් නෙමුයි ඕනොමෝත් ස්වාමිනි එය යහපතැයි පිළිගෙන දෙවෙනි දින යථාලාභපරිදි පාක්ෂිකදානයක්දුන්නීය එකාල හික්කුසංඝයාද සිව්පසෙන් නිරූපදානවූයේවිය එබැවින් ලදරැකාමණෙරවරු ප්‍රණීතභොජනයත් අනුභවකොට ඔවුන්බලාසිටියදීම අහකදමා යෙන් ඕනොමෝ ඒදක අපවිසින් දෙනලදදානය බැහැරදමනලද්දේයයි තම ස්වාමියාට කිනමුත් පසුතැවිලිනොවිය නැවත ඇගේ ස්වාමිගෙමේ අපිදුප්පත් බැවින් ආයතීයත්වහන්සේලාට සුවසේව ලදවත්ට නොහැකිවූවෝවෙමු ඒත්සා කුමක් නුමුත්කොට ආයතීයන්ගේ සිත්හත්ට වටනේයයිකියේය ඉක්බිති ඔහුගේ භායතීනොමෝ නොපකුමක්කියත්තෙහිද පුත්‍රයත්සහිතවූ දුප්පත්තුනම්ආද්ද ඔබගේ මේදියනිය එක්කුලගෘහයක තබා කහවණුදෙලසක් ගෙන එක්කිරි එලදෙනෙක් රැගෙන එව එයින් ආයතීයත්වහන්සේලාට කිරිමුසු සලාකදානයක් දෙන්නෙමු එසේඇතිකල්හි ඒආයතීයත්වහන්සේලාගේ සිත්හත්ට හෙවත් උත්වහන්සේලාසතුටුකරවත්ට හැකිවන්නෙමු හෙතෙමේත් ඒයහපතැයි පිළිගෙන එසේකෙළේය ඔවුන්ගේ පුණ්‍යවෙනතාට හේතුකොටගෙන ඒදෙන් තොමෝත් යවසවමාණිකාත්‍රයක්ද හෙවත් කිරිද්‍රෝණදෙලසක්ද උදේටකිරිද්‍රෝණදෙලසක්දදෙයි-සවය ලබනලද කිරි දී කොට දෙවෙනිදවසෙහි එයින්හත්තාලද වෙබුරෙන් ගිතෙල්කොට ගිතෙල්මුසුකරණලද කිරි සලාකදානයක්දෙන්ට පටන්තත්තෝය එතැන්පටත් ඒදුනියාගේ ගෘහයෙහිවූ සලාකබත පිත්වත්නුම ලබන් හෙතෙමේ එක්දවසක් භායතීයට කියනුයේ අපිඅපගේ දුවනිය සිටිබැවින් ලජ්ජාව කිනුත් මිදුනෙමු ගෘහයෙහිත් අපගේදානය ආයතීයත්ට පරිභෝගාතීවිය මම යම්තාක්කලකින් එත්තෙමිද ඒතාක්නුඹ මේකලාණ වෘත්තියෙහි පමානොවෙව මමකිසියම් උපායක්කොට අපගේ ධිතාව මුදවාගෙන එන්නෙමිසි හෙතෙම එක්ප්‍රදෙශයකට ගොස් ඉක්කු යන්ත්‍රකම්යක්කොට සමයකින් කහවණුදෙලසලැබ මාගේධිතාව මුදවා ගැණීමට මෙපමණක් ප්‍රමාණයයි සිතා ඒකහවණුදෙලස ඇගතුබුවසත්‍රයෙහි දවළකොනේ බැඳගෙන සියගෘහයටයත්තෙමි යි මාගීයටපැමිණියේය එසමයෙහි අම්බරිය නම්වෙහෙරෙහි වාසය භරත්තාවූ පිණ්ඩපාතියනියා නම්තෙරුන්වහන්සේ තිසාමහා විහාරයට ගොස් වෛතසරාජයා වැදනාකරන්නෙමිසි සිතාතමන් වාසයකරණස්ථානයේසිටි මහගමටවඩනේ විවිමාගීයට පිළිපත්තේ ය ඒඋවසුනෙමේ තෙරුන්වහන්සේ දුරදීම දෑක මම හුදකලාව

ගොස් මේ ආයතීයත්වහන්සේ සමග එක් බවකිවුවත් අසම්පන්න
 තෙමි සිල්වතුන් දැකීම හැමකාලයේම දුලිභයයි වේගයෙන් තෙරුන්
 වහන්සේවෙත පැමිණ උන්වහන්සේ සමග යන්නේ දන්වැලඳීමට
 වේලාව ඒලඹ සිටිකල්හි මෙසේ සිතුයේය කෙසේද මාආත බත් මු
 ලක්තැන් තේය ආයතීයත්වහන්සේටත් හික්මාකාලය සම්පූර්ණවි
 ය මාසත්තකවූ විශදම්කමහැකිවූදලක් ඇත එබැවින් එක්ග්‍රාමවා
 රයකට පැමිණිකල්හි එයින් ආයතීයත්වහන්සේට පිණිබාහාරයක්
 ගෙනදෙන්නෙමිසි ඔහුමෙසිය උපත්මාත්‍රයෙහිම මිනිහෙක් එක්
 බත්මුලක් ගෙන එතනට පැමිණියේය උපාසකතෙමේ ඒ දැක ස්වා
 මිත්වහන්ස මදක්නවතිනුවැනවැයි කියා ඔහුසමීපයට ගොස් පින්
 වත් පුරුෂය නුබට කහවනුවත් දෙන්නෙමි මේබත්මුලටදෙවසි
 කිය එකල්හි ඒපුරුෂතෙමේ මෙසේසිතිය මේබත මේකාලයෙහි මස්
 සක්පමනකුත් නොවටිසි මෙනෙමේ මටඑකවරටම කහවණුවක්දෙ
 සි මෙය අමුතුකරුනක් ඇතැයිසිතා මම කහවණුවකින් නොදෙ
 මැයි කිය එසේවිනම් කහවණුවෙකක්ගනුව තුනක්ගනුවයි යනා
 දික්‍රමයෙන් ඉල්ලූනමුත් නුදුන් බැවින් සියළුම කහවනුවේ බත්මුල
 ගණුකැමහිවිය අතික්කැතැත්තේද මොහුඅතතවත්කහවණු ඇතැ
 යි යන සංඥාවෙන් නොදෙමිසිකිය එකල්හි ඒ උපාසකතෙමේ පින්
 වත මිත්වැසියන් කහවණු මාආත නිංඛනම් ඒ දෙන්නෙමි මම
 මෙය මා උදෙසා නොගත්තෙමි මේඉදිරියෙ විද්‍යමානවාක්‍ෂයමුල
 එක්ආයතීයත් වහන්සේකෙනක් මාවිසින්වඩාහිදුවනලද්දේය.
 එබැවින් මටබත්මුලදෙව නුඹටත් කුසල්වන්නේසි එසේනම් පින්
 වත ඒකහවණුවේ ගනුවයි කහවණුගෙන බත්මුලදුන්නේය උපාසක
 තෙමේ බත්කොටස ගෙන අත්සන්දැගෙන තෙරුන්වහන්සේවෙත
 පැමිණ ස්වාමිහි පාත්‍රයදුනමැනවැයි කිය සභිවරයෙමේ පාත්‍රය හැර
 බහින්දූෂ්‍යක් බෙදුකල්හි අතින්පාත්‍රය වැසිය එකල්හි උපාසක
 තෙමේ ස්වාමිහි මේ එකම බත්කොටසය කෙනෙකුටයැපෙනතර
 මමවේ මෙයින් අනුභවකරන්ට මට නොහැකිය නුඹවහන්සේ
 උදෙසාම මව්සින් මෙය සොයාලබනලද්දේය. මට අනුකම්පා
 පිණිස ඒපිළිගනුවැනවයි කිය සභිවර තෙමේත් මෙහි විශේෂ
 හේතුවක් ඇතැයි පිළිගෙන සියළුම බත්කොටස වැලිදුසේක,
 උපාසකතෙමේ බබරාණ්වත් පැත් පෙරා පිළිගැන්වූසේක ඉක්
 බිහි දන්වලඳු අවසානයෙහි දෙදෙනාම පෙර පරිද්දෙන්ම
 මාගීයට පිළිපත්ග සභිවරතෙමේ උපාසකය කවරකරුණකින්
 තොප අතහවනොකෙළේදැයි පිළිවිසිය, හෙතෙම තමන් සමකි
 සියළුම ගමකාගමන විධානය කීයේය ඒ අතා සංවෙගප්‍රාප්තවූ
 සභිවරතෙමේ උපාසකයා විසින් කරන්ට දූෂකරවූවක් කරණ

ලදී මාවිසිකුදු මෙබඳු පිණිසපානයක් වලද මෝහව කාතශ්වා
 යෙන් යුක්තභවයුතුය සප්තසෙනසුනක් ලැබ එහිදීම සිව්මස්ලේ
 විසලී ගියත් හුන්අස්තෙන් අභිනියව නොපැමිණ නැගිතොසිටිත්
 නෙමිසි සිතා තිසසමභා විහාරයට වැඩ ආගන්තුක වතාවත්කොට
 තමාව පැමිණි සෙනසුනට ප්‍රවිෂට්ට පසතුරුණු අතුරා එහි වැඩ
 හුන්තෝය තමන්පුරුදුකළ මූලකමීසභානයම වඩන්ට පටන්ගත්
 සේක ඒ රාත්‍රියෙහිදී මිහට ඤාණාලෝකමාත්‍රයකුත් උපද්වාගන්ට
 නොහැකිවිය දෙවෙනි දවස්හි පටන් භික්ෂුවාරපළිබෝධයන්සිද
 යථෝක්ත කමීසභානයම අනුලෝම ප්‍රතිලෝම වශයෙන් බැලිය
 මේ ක්‍රමයෙන් විදර්ශනා කරන්නාවූ ඒ තෙරුන්වහන්සේ සත්
 වෙනි අරුතෙහිදී සවිකෙළෙස් නසා සිව්පිළිසිඹිනා සහිත අභිත්
 ඵලයෙහි පිහිටා මගේශරීරය ඉතාමකලාන්තය කීමෙන්ද මගේ
 ආයුසංසකාරය තව බොහෝකලක් පවතින්නේද නොපවතින්
 නේදැයි සිතිය ඉක්බිති නොපවතිනබව දැන සයනාසනය නැත්
 පත්කොට තබා පාසිවිරු රැගෙන වෙහෙරමඩයට පැමිණ බෙර
 ගසුරුවා සංඝසන්තිපානය කෙළේය සංඝයා රැස්වූහුපසු සංඝසථ
 වීර තෙමේ කිතමිකෙනෙකුපිසින් සංඝයා රැස්කරණලද්දේදැයි
 විචාලේය සාමිති මාවිසිනැයි කියනලදී සත්පුරුෂය කුමක්සඳ
 හා රැස්කරණලද්දේද සාමිති අතික්කරුණෙක්නම්නැත එතකුදු
 උවත් යමිකෙනෙකුට මාගීයෙහිගෝ ඵලයෙහිගෝ සැකයක් ඇත්
 නම් ඔවුහු මා විචාරනායි කියායි සත්පුරුෂය නොපවැති භික්ෂුහු
 අසන්තුමුණයක් කථනය නොකෙරෙත් අපටද මෙහි සැකයක්
 නැත කීමෙන්ද නුඹට සංවේගකරුණක්ඇතිවූයේද කුමක්ප්‍රත්‍ය
 යකොට අභිනියට පැමිණියේද සාමිති මේමගගමෙහිවල්ලියනම්
 විවිසෙහි දුරුහණධක මහාතිස්සනම් උපාසකයෙක්ඇත හෙතෙම
 තමන්ගේ දියනිය බැහැරතබා කහවණුදෙලිසක්ගෙණ එයින්
 කිරිදෙනක් ගෙණවුන් සංඝයාට කිරිබත් සලාකයක් තැබූයේය
 ඉන් මෑතකලක හෙතෙම තමන් ද්‍රවනිය මුදවාගෙණ එන්නො
 මිසිකියා ගොස් සමසක් යන්ත්‍රශාලාවක බැලීමෙහෙකොට කහවනු
 දෙලිය ලබාගෙණ මෙයින් ධිතාව මුදවාගන්නෙමිසි සාමිකියගාහ
 යට යන්නේ අතරමගදී මා දැක භික්ෂුවාර වේලාව සම්ප්‍රාප්තවූ
 කල්හි ඒ සියළුම කහවනුදී බත්මුලක්ගෙණ සියළුම මුල්බහ මට
 දුන්නේය මම ඒ ආහාරය වලද මෙහි අවුත් සැපසෙනස්නක්ලබා
 පිණිසපානාපවායන කමීය කරන්නෙමිසි හෙවත් අපවායන පිණිස
 පානය වලද කටයුතුකමීයකරන්නෙමිසි දෙනදර්ශනවිශේෂ සං
 බ්‍යාන අභිත් ඵලයට පැමිණියෙමිසි කියේය සථවීරතෙමේ මෙසේ

කිකල්ලි එතනට පැමිණිසිටි සිව්පිරිසම තෙරුන්වහන්සේට සාධු කාර දන්තාභ ප්‍රකෘතිභාවයෙන් සිටින්නට සමත්වූ කිසිවෙකු නොවූයේය සභවිරයන්වහන්සේ සහමැදහිඳ කථාකරමින් කථා කරමින්ම මාසමිබකි කුළුතෙය හෙවත් රත්සිව්ගේ දරුහණකික මහාතිස්සනම් උවසුගේ හස්තයෙන් සැරිකල කල්ලිම චලිතවේ වාසි ඉවා නිරූපයියෙම නිජාණධාතුවෙන් පිරිනිව්සේක.

එකල්ලි කාවන්තිස්ස මහරජතෙමේ එක්රහතුන් වහන්සේ නමක් පිරිනිව්සේක යන ප්‍රවාචිතිය අභා විහාරයටගොස් ගරුබුහු මත්කොට රත්සිව්ගේයක් සාදවා මාතදේහය එහි ආරෝපනය කොට ඒ දැවිම පිණිස විතකසථානයට යන්නෙමුයි කථාකොට රත්සිව්ගේය උස්සන්ට උත්සාහකරන්නාහු එය තුබුහැනින් සොලවන්ට පමණවත් නොහැකිවූහ ස්වාමිවරුනි මේපිරිනිව් තෙරුන්වහන්සේ විසින් කියනලද කිසිවක්ඇත්දැයි රජතෙමේ භික්ෂුසංඝයා විවාලේය භික්ෂුහුද එමතෙරනුවන්විසින් කියනලද විධිවිධාන සියල්ලක්ම රජහට ආරෝපනයකළාහ එකල්ලි රජ තෙමේ ඒ උපාසකයා කැඳවා පින්වත නොපවිසින් මිට සන්දවස කට පෙර මාගීයට ප්‍රතිපන්නාවූ කිසියම් භික්ෂුවක්හට පුටකහක් තයක් හෙවත් බන්මුලක් දෙනලද්දේදැයි විවාලේය හෙතෙමේත් ඒ සියළුම ප්‍රවාචිතිය දන්වූයේය ඉක්බිතිරජතෙමේ ඔහු තෙරුන් වහන්සේගේ කුටාගාරස්ථානයට යැව්වේය යළි ඒ භික්ෂුවද අතික් භික්ෂුවක්දැයි ඒ තෙරනුවන් ඇදිනගනුවයි කිය ඒ උපාසකතෙමේ කුටාගාරස්ථානයට පැමිණ තිරයඔසවා මුහුනබලා ඇදිනගෙණ අත්දෙක ලයමැද තබාගෙණ රජහුගේ සමීපයට පැමිණ දේවයන් වහන්ස මාවිසින් උපකාරකරණුලැබූ ආයතීයන්වහන්සේයයි කී යේය ඉක්බිති රජතෙමේ මහත් ආහරණයෙන් ඔහු සරසා ප්‍රාසාදවූ මහාතිස්සය මාගේ ආයතීයන්වහන්සේට වැඳ රත්සිව්ගේය ඔසවා ගනුවයි කීයේය උපාසක තෙමේත් දේවයන්වහන්ස ඒමැනවයි ගොස් තෙරුන්වහන්සේගේ පාදයන් විවාතකොට දැනින් රත් සිව්ගේයඔසවාගෙණ තමාහිස මතුයෙහි තබාගත්තේය එකණෙහි කුළුගෙය අහසට පැණිනැගී ගොස් විතකමතුයෙහිම පිහිටා විත කයසමිබකි සිව්කොතෙත් ගිනිජාලාවෝතුමුම ඇවිලගත්හ. “ද යජ්ජමහතතපච්චවෙකඛනභා, යනුවියඝීඤ්ඤෝධ්‍යභේගාත්පාදයට හේතු වූ පස්වෙනි අගයයි දියාදමහතිය ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කරන්නේකෙ සේදයත්? එබව.

“මහත්තං. බොපනෙතං. සච්ඡුද්දයජ්ජං. යද්දං. සත්තආරියධනානි තාම තං. නසක්කා කුසිතෙන ගහෙතුං. යථාහි විපපට්ඨනාං පුත්තං. මාතාපිතරො අයං අලොකං අසුතෙතානි පටිබාහිරං කාමො

නති සො තෙසං අව්වසෙන දායස්සං නලහති එවං කුසිතොපි
ඉදං අරියධනදායස්සං නලහති ආරඬ්චිරියොව ලහතිති දායස්සං
මහත්තං පච්චෙක්ඛනතොපි උපපජ්ජති,,

සමාධනං සීලධනං භිරිමනනප්පිංධනං

සුතධනං ච වාගොව පසාදදායෙසත්තමංධනං,,

යනුවෙන් දක්වනලද ශ්‍රමාධනය ආදී යම් ආයතීධනයක්
වෙත්ද ඒ මේ ආයතීධන සත ඉතාමහත්ය එබැවින් ඒ ආයතීධන
සත භික්ෂුවියතීයආති පුද්ගලයා විසින් ලබාගැනීම දුෂ්කර වේ යම්
සේ නපුරුකොට පිළිපදින පුද්ගලයා දෙසබලා මව්පියදෙදෙන
මොහු අපගේ පුත්‍රයෙක් නොවේයයි බැහැරකෙරෙත්ද ඒ පුත්‍ර
තෙමේ ඒ මව්පියදෙදෙනාගේ ඇවැමෙන් දායාදය නොලබයි හෙ
වත් මව්පියන් සතුධනයට හිමියෙක් නොවෙයි එපරිද්දෙන්ම අප
සම්මාසම්මුදුරජානන්වහන්සේගේ ශාසනයට ප්‍රවිභව ක්‍රියාකරණ
කුසිතපුද්ගලතෙමේද මුදුරජානන්වහන්සේ සන්තක මේ ආයතී
ධනදායාදය නොලබයි හෙවත් සකලකෙලයෙන් නසා ලොචතුරා
දහමටපැමිණි සළුඟුන්වහන්සේගේ ආයතීධනදායාදය ලැබීමට
අහව්‍යපුද්ගලයෙක් වෙයි ආරඬ්චිරියපුද්ගලතෙමේම ඒ ආයතී
ධන ප්‍රතිලාභයට යොමුවේවායි මෙසේ දායාදවහන්සියනුවනින්
මෙනෙහිකරමින් වාසයකිරීමත් වියතීසම්බෝධ්‍යධනය උපදවා
උතුම්නිජාණයට පැමිණෙන්නේය.

“සඤ්චගත්තපච්චෙක්ඛනතා,,නම් ඒ වියතීසම්බෝධ්‍යධනගේත්
පාදයට හේතු වූ සවැනිධර්මයයි යම්කිසි යොගාවචරපුද්ගලයෙක්
ශාස්තෘන්වහන්සේගේ ගුණමහත්තතාවය යොතිසොමනස්කාර
යෙන් සලකානම් එසේ සැලකීම ඕනට වියතීසම්බෝධ්‍යධනය උප
දවාගැනීමටපිණිස පවත්නේවෙයි ඒබව.

“මහාබොපනතෙසඤ්චා සඤ්චනො හි තෙ මාතුකුචස්සම්. පටිය
කිං ගණහතකාලෙපි අභිනික්ඛමනෙපි අභිසමෙබ්බියම්පි ධම්ම
චක්ඛකපච්චත්තන යමකපාටිභාරිය දෙවොරොහන ආයුසංබාරවො
සසරනෙසුපි පරිනිබ්බාණකාලෙපි දසසහස්සිලොකධාතුකම්පිඤ්ච
සුත්තනාහු තෙ එවරුපස්ස සඤ්චසාසනෙ පබ්බජ්ඣා කුසිතෙන
හවිතුනති එවං සඤ්චගත්තං පච්චෙක්ඛනතොපි උපපජ්ජති,,

මෙහි විසාරසහිත භාවය භාවනානුසොගිපුද්ගලතෙමේනම්
හට්ඨ මෙසේ අව්‍යාදකරයි එනම් තොපගේ ශාස්තෘන්වහන්සේ
ඉතාමහත්ය තොපගේ ශාස්තෘන්වහන්සේගේ ප්‍රතිසංකීර්තණකාල
තෙහිද දසහස්සිලොකධාතුව එකාගැර කම්පාවිය ඒබව.

“බොධිසත්තස්ස පන මාතුකුච්ඡමහි පටිසංකිංගගණකඛානෙ එක පසභාරෙනෙව සකලදසසභාසීලොකධාතු සංකමපි සමපකමපි සමප වෙධි වතතිංසපුබ්බතිමිත්තානි පාතුරහිංසු දසසු චක්කමාලසගසෙසු අපපමානො ඔහාසොථරි තස්ස නං සිරිං දුජුකාමාවය අකො චක්ඛුති පටිලහිංසු බධිරා සද්දං සුතිංසු මුතා සමාලපිංසු බුජ්ජා උජ්ජගතා අගෙසුං පඩතුලා පදසාගනං පටිලහිංසු බක්කිනගතා සබ්බසත්තා අනුබ්බකාදිති මුච්චිංසු සබ්බනරකෙසු අග්ගතිබ්බාසි පෙත්තිවිසයෙ බුප්පිපාසා වුපසම් තිරච්ඡානානං හයං නාගොසි සබ්බසත්තානං රොගො වුපසම් සබ්බසත්තානං පියංවද අගෙසුං මධුරාකාරෙන අස්සා හසිංසු වාරතා ගජ්ජංසු සබ්බතුරියානි සක සකතිතනාදංමුචිංසු අසට්ටිතානියෙව මනුස්සානං හන්ද්‍රපතාදිති ආභරතානි විරචිංසු සබ්බදිසා විපපස්සනතා අගෙසුං සත්තානං සුඛංඋප්පාදයමානො මුදුසීතලො වානො වාසි අකාලමෙකො පටස්සි පඨවිතොපි උදකං උබ්බිජ්ජනා විස්සන්දි පක්ඛිතො ආකාසගමනං විජ්ජිංසු නදියො අසන්දමානා අභිංසු මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අගොසි සබ්බත්තමෙව පච්චතෙනති පදුමෙහි සඤ්ජනනතලො අගොසි ඵලජ්ජලජාදිති සබ්බපුප්පානි පුප්ඵිංසු ඵලෙසිලාතලානි හින්ද්‍රිකා උපරුපරි සත්තසත්තාහුතා දණ්ඩපදුමානි නාම නික්ඛ මිංසු ආකාසෙ ඔලමික පදුමානි නාම නිබ්බතතිංසු සමන්තතො පුප්ඵවස්සා වස්සිංසු ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි චජ්ජංසු සකලදසසභ සසීලොකධාතු වට්ටෙනා විස්සභිමාලාගුලංවිය උපපිලෙනා බඩ මාලාකලාපොවිය අලංකත පටිසත්තං මාලාසනංවියව එකමාල මාලිති විපජුරන්තවාලවිජ්ජි පුප්පධුපගනිපරිවාසිතා පරමණො හග්ගපපතනා අගොසි ඵලං ගතිත පටිසංකිංගසබ්බොධිසත්තස්ස පටි සංකිතො පඨාය,,

යනාදින් දක්වනලදි මහාහිතිජ්ඣුමණකාලයෙහිද ලෝකධා තුව කම්පාවිය ඒබව.

“එවංවපනස්ස විතෙත උප්පනනමතෙතයෙව මහාපුරිසත්තයා නිවතතිතා ඔලොකන කමං කතන්ති වදමානාවිය මහාපඨවි කුලාලවකකංවිය ඡිජ්ජනා පරිවතති බොධිසත්තො නගරාහිමුබ්බො ධ්වං නගරං ඔලොකෙනා තසම්. පුච්චිප්පදෙසෙ කන්ධ නිව තතන වෙතිසභානං දසෙසුතා ගන්තබ්බමග්ගාහිමුබ්බං කන්ධං කතොපායාසි මගනෙතන සක්කාරෙන උලාරෙන සිරිසොහගෙහන තදකිරස්ස දෙවතාපුරතො සභිං උක්කාසගස්සානි ධාරයිංසු පච්ඡ නො සභිං දක්ඛිණපස්සතො සභිං වාමපස්සතො සභිං පුපරාදෙව නා චක්කවාලමුබ්බවට්ටියං අපරිමානාඋක්කා ධාරයිංසු අපරාදෙව තාච නාගසුප්පනාදයොව දිබ්බෙහි ගමනිති මාලානි වුද්දණ්ණති

ධූපෙහි පූජයමානා ගව්‍යන්ති පාරිවර්තනකප්‍රපේති වෙව මඤ්ජරව ප්‍රපේතිව සනමේස ප්‍රිතිකාලෙ ධාරාති විය නහංතිරනකරං අහොසි දිබ්බාති සංගිතාති පචත්තනාති සමන්තනො අභිතුරියාති සභිතුරියාති අභිසභිතුරියසතසහසාති පචජ්ජ සමුද්දකුච්ඡයං මෙස න්තිනකාලොචිය යුගකිරකුච්ඡයං සාගරතිග්ගොසකාලොචිය චතති ඉමිනා සිරිසොභයෙන ගව්‍යන්තො බොධිසත්තො ඵක රත්තෙනෙව තිතිරජ්ජාති අතිකකමම තිංසයොජනමන්තෙ අනො මානාමනදිතිං පාපුති,,

මේආදිවශයෙන් මහාභිනික්මන් කාලයෙහිද මහාපාප්‍රවිස කම්පාවීමෙන් ආශ්වයාසිකරුණුපහළවිය ඒහැර සමාස්තමිබොධි යෙහිදිද හෙවත් සමත්‍රිංශන්පාරම් ධර්මයන් පූරණයකොට සවිකෙ ලෙස් කැපීමෙන් ලොචිතුරාබුද්ධියට පැමිණිසමයෙහිද දසසහස්‍රි ලෝකධාතුව කම්පාවිය කම්පිතපරිදිනම් “අභිසා වාදසපදිකං පච්චාසාකාරං චට්ඨවට්ඨවසෙන අනුලොම පටිලොමනො සමම සතකසා සමමයනකසා දසසහසා ලොකධාතූ උදකපරියනතං කතා වාදසකඛනතං සංකමපි මහාපුරිසෙ පන දසසහසා ලොක ධාතූ උත්තාදෙතා අරුණුගමනවෙලාය සබ්බඤ්ඤාතං ඤාණං පටිච්ඡිකානෙන සකලදසසහසා ලොකධාතූ අලංකත පටියතතා අහොසි පාපින චකකවාලමුඛවට්ඨියං උස්සාපිතානං ධජානංපචා කානං පච්චමචකකවාල මුඛවට්ඨියංපහරන්ති තථාපච්චමචකකවාල මුඛවට්ඨියංඋස්සාපිතානං පාචි ධවකකවාලමුඛවට්ඨියං උත්තරමකක වාලමුඛවට්ඨියං උස්සාපිතානං දකඛිණචකකවාලමුඛවට්ඨියං දකඛිණ චකකවාලමුඛවට්ඨියං උස්සාපිතානං උත්තරචකකවාල මුඛවට්ඨියං පහරන්ති පඨවිතලෙ උස්සාපිතානං පන ධජානං පධාකානං බ්‍රහ්ම ලොකං ආගච්ච අභිංසු බ්‍රහ්මලොකෙ බ්‍රහ්මානං පඨවිතලෙ පතිඨ තිංසු දසසහසාචකකවාලෙ ප්‍රපජ්ජත රුකධා ප්‍රජාගණනිංසු ඵච පගරුකධා ඵලපිණ්ඩිභාරහරිතා අහෙසු,,

යනාදි වශයෙන් මෙසේම ඉසිපතනනම් අරමිතිදි අඤ්ඤ කොණ්ඩඤ්ඤ හද්දිය වප්‍ප අසාප් මහානාම යන පස්වන මහනුන් ඇතුළු අවලොස්කෙළක් දෙව්බලින්ට දම්සක් පැවැත්වූ සමයෙහිද යමකප්‍රාතිභායාසීය දේවෝරෝගන ආයුසංසකාරවොස්සජනය සත සමයක්හිද දසසහස්‍රිලෝකධාතුව කම්පාවිය තවද ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ පන්සාලිස්වසක් මුළුල්ලෙහි සියළු සත්ත්වයාට දහමිනැ මහි අමාරසපොවා පරිනිඤ්ඤාසකලිකාලයෙහිද දසසහස්‍රිලෝක

දිනෙකට කම්පාවක් ලෙස එබව “පරිනිබ්බානෙ භගවති සහපරිනිබ්බානා මහාභූතවාලො අභොසි,

යනාදින් භාෂාවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සකතිපරිනිපාණයෙන් පිරිනිවිඤ්ඤි ඵ්පරිනිපාණය සමගම මහාභූමි චලනය වූයේය. ගෙවත් දසදහසක් සක්වල එකතින් තාදවූයේය යෝගාවචර පුද්ගල තෙමේ. මෙසේ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගුණ මිනීමෙන් නුවතින් සලකා මෙබඳු ශාක්‍යාන් වහන්සේ කෙනෙකුගේ ශාසනයෙහි පැවිදිබව පැමිණ අධිකූල ධර්මයෙහි නොහැසිර කුසිත වන්ට නුභවසුදුසුදී තෙමේ තමහටම අවබෝධ කොට ශාක්‍යාන් වහන්සේගේ ගුණ මහත්තිය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීමෙන් විශ්‍යසීමලෝඛ්‍ය බහය වඩා අභිකියට පැමිණ උතුම් නිවන් දක්නේය.

“ජාතිමහත්තප්පවෙකඛනතා” යනු සත්වෙති ධර්මයෙහි එහි හේරුම ජාතිමහත්තප්ප ප්‍රත්‍යවේශායාසිරිමය අනුකූලවෙති.

“ජාතියාපි ඔබ ඉගැනි න ලාමකජාතීන්හෝ අසමතිනන්දාය මහා සමමතපවේනියා ආනත ඔක්කාකරාජවංශස ජාතොසි සුඛොදන මහාරාජස්සච මහාමායාදෙවියාච න තථාරාහුලහඤ්ඤා කතීථො නයා තාම එවරුපෙන ජිනසුතෙතන හුචා නසුතනං කුසීතෙන විහරිතනති එවං ජාති මහනතං පච්චෙකඛුතොපි උපපජ්ජති”

මෙහි භාවය විශිෂ්ටමෝච්ඡාදායකය වන භික්ෂුතෙමේ තමහට අවවාදකරණයේ නුඹදුන් ජාතියෙන්ද හෙවත් වංශයෙන්ද හිත ජාතිකයෙක්නොවේ අසම්භින්නමහාසමමත රාජපරමපරානුයාත ඔහුකා ක රාජවංශයෙහි උපන්නේවෙහිය සුදෙවුන්මහරජනුගේද මහාමායාදේවියගේද මුහුබුරෙක රහල්කුමරුනුගේ බාලසහෝදර කෙනෙකු බඳු වූ නුඹ දුන් සමීපපුත්‍රයෙකෙක්ව කුසිතව වාසය කරන්ව යුතුකැනැයි මෙසේ ජාතිමහත්තිය ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකිරී මෙන්ද විශිෂ්ටමෝච්ඡාදායකය උපදවා අභිනියව පැමිණීමෙන් උතුම් නිවන්සම්පත්ලබන්නේය. එබැවින් ජාතිය සම්බන්ධ උත්තතභාවය හා පරමිපරාවෙහි ශ්‍රේෂ්ඨතාවයත් කල්පනාකර මිටත් වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ උච්ඡොත් සෙහෙකැයියනඅදහසින් ජාතිමහත්තිය මෙනෙහි කිරීව විශිෂ්ටමෝච්ඡාදායකයාත්පාදයවැස්සෙකු වන්නේය “සබ්බත්මවාට්මක නිකායවච්ඡෙක්ඛනිනා,, යනු අවවෙති අඩහසයි සබ්බත්මවාට්මහරහ තුන්වහන්සේලාගේ ගුණමහත්තියහා උත්වහන්සේලා වැඩි මාණී ය ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකිරීමයි ඒ මෙසේයි.

“සාරිපුත්තමොග්ගලාභාවෙව අසීතිමහාසාවකාව විරියෙතෙ
ව ලොකතතරධමමං පටිච්ඡක්ඛිංසු නිං එතෙහං සබ්බමවාදීනං මහතං.

පරිපූර්ණ න පරිපූර්ණයෙහි එවං සබ්බසංඝාතං මහත්තං පච්චිකේතං
තොපි උපපජ්ජති,, ශාරීපුත්‍රමොදගලායනයන්වහන්සේලාද අසුම
හසව්වන්වහන්සේලාද එනම්.

කොණ්ඩකුඤ්ඤ, හද්දිය, වප්ප, මහානාම, අසුජ, උපතිස්ස
කොලීත, පුණ්ණ, අනුරුධ, කස්සප, හද්දිය, කිම්බිල, වුඤ්ඤ, නඤ්ඤ, ආ
නඤ්ඤ, රාහුල, උපසෙක, තාලක, දබ්බ, කොණ්ඩ, සිංචලි, සොහිත, පුණ්ණ
පරනත, පුණ්ණ, රෙවත, පුනරෙවත, කුමාරකස්සප, රාධ, වංගිය,
සොහිත, හතු, සෙඵදිය, හද්දිය, හද්දිය, ලකුණ්ටක, තොදෙය්‍යපු
ත්ත, උහය, චතුකණ්ණ, පොසල, පුණ්ණක, ධොතක, නඤ්ඤ, උපසිව,
හෙමක, මෙහරාජ, අජිතතිස්ස, මෙත්තපු, පිංකිය, මෙඤ්ඤ, කොහිත,
ජනක, උපවාත, හද්දිය, කප්පිත, මහාකප්පිත, රට්ඨපාල, වකකලී,
සාගත, ලකුණ්ණ, භාරවාජ, ගව්වපති, යස, පුණ්ණ, කච්චායක, පනි
ක, වුලලපනික, පිලිඤ්ඤවජ, කුණ්ඩාක, හගුල, නඤ්ඤ, කස්ස
ප, හද්දිය, අගුලිමාල, කස්සප, ගයාකස්සප, අවෙලකස්සප, උරු
වෙලකස්සප, පුහුති, සහිය;

යන අසුමහා ශ්‍රාවකයන්වහන්සේලාද වතුර්විධ වීර්‍යයෙන්
සුක්තවම නවලොචිතුරුදගම්ප්‍රතිවේධ කලාහ නුඹ මේ සබ්බසංඝාතං
රිත්තිසිත් ගතමාගීයෙති පිළිපදින්නෙතිද, නොපිළිපදින්නෙතිද
සි මෙසේ සබ්බසංඝාතං මහත්තං ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකාරණ භාවනානුයෝ
ග පුද්ගලයාද වීර්‍යයමිබ්බෙත්තියං වඩා නිවන්දක්තේය, “කුසින
පුග්ගලපටිච්ඡන්තා,, යනු නවවෙනි හේතුධර්මයෙහි කෙටුකුසින
පුද්ගලපරිවර්තනයක්දයත්?

“කුච්ඡංපුරෙකාසිත අජගරසදිංස වීර්‍යධර්මකාසික චෙතසික
විරියෙ කුසිනපුග්ගලෙ පරිවර්තනායාපි” යනාදීන් දක්වන
ලද බැවින් කුසපුරවාගෙණසිටි පිඹුරන්සදුෂ් හරණලද කාසික
චෙතසික වීර්‍ය ඇති කුසිනපුද්ගලයන් සේවනය නොකරණ
පුද්ගලයාටද වීර්‍යයමිබ්බෙත්තියං උපදී.

“ආරබ්බිතපුග්ගලපටිච්ඡන්තා,, යනුදහවෙනි ධර්මයෙහි එහි
අදහසනම් පවත්නන්තාලද වීර්‍යඇති කෙලෙසුන් තැවීමෙහි සුක්
තප්‍රසක්ත භාවනානුයෝගී යෝගාවචරයාටද වීර්‍යයමිබ්බෙත්තියං
උපදී හෙවත් අතීතියට හේතු වූ යහපත් අගයක් වූ වීර්‍යය වඩා ඒ
අතීතිය ලබා ශාන්තලක්‍ෂණත්වයෙන් පැමිණෙන්නේය, “නදබිමු
නනනා,, යනු එකොලොස්වෙනි අභගයෙහි එහි භාවය ධානනිසංඝා
දිපු විරිප්‍රායාදනත්තං නිනන පොන පබ්බාරවිතතස්සපි උපපජ්ජති.
යනුගෙයින් ස්වානනිසද්‍යාදි ඉරියව්විසඟෙහි වීර්‍යයෙන්පාදයට

නිමිත පොත ප්‍රකාර සිත්ඇති තැනැත්තාගේද වියහිසමබෝධා
 භය උපදී යනුයි එබැවින් ආදිකර්මික කුලපුත්‍රතෙමේ යථෝක්ත
 එකාදසධර්මයන් හේතුකොටගෙන වියහිසමබෝධාභය උපදවා එම
 සන්තිසිකොටගෙන එහිම අභිනිවේසප්‍රාප්තව පිළිවෙලින් එකා
 දසක්‍රමයකින් අභිනිවේසනීය ගෙනෙම අභිත්මාහීය දක්වාම වියහි
 සමබෝධාභය වඩන්නේ නම්වෙයි එලෙස හෙතෙමා විකොනාමහෝ
 නි යනුගෙයින් අභිත්ඵලයෙහි පිහිටි කල්හි උක්තප්‍රකාරබෝධාභය
 වැඩුනෙතෙක් විනැවත ස්වකපරිනිමානයෙන් නිවන්දක්වෙයි,

“එකාදසධර්මා පිනිසමබෝධාභයසං උපපාදය සංවත්තනනි
 බුඩානුසානි. ධම්ම සංඝ සීල වාග දෙවනානුසානි උපසමානුසානි
 සුඛපුත්‍රපරිවර්ණනා සිනිඛපුත්‍රපෙවනනා පසාදනියසුත්ත
 නදාපච්චෙකකනනා තද්ධිවුත්තනා, තිස්සපිනසතිතිපිති පිනවා
 නුයි ප්‍රිතිනම්වේ.

මෙහි බෝධාභයභාවය හා ඡත්‍රියභාවයන් යටති පරිදිමැයි පින
 වීම් සමභාවය පමණක් වෙනසයි ප්‍රිතියංචප්‍රකාරවේ.

“පිනිපච්චිධාගොති බුද්ධිකාපිති ඛනිකාපිති ඔක්කනනිකාපිති
 උබ්බතාපිති ඵරණාපිතිති තත්ඛුද්ධිකාපිති ගරීරෙලොමහංසමත්ත
 මෙවකාතුංසකෙකාති ඛනිකාපිති බණ්ඩණෙවිජ්ජපහසාසදිසා
 ගොති ඔක්කනනිකාපිති සමුද්දතිරං විච්චියකායං ඔක්කමිනා ඔක්ක
 නා හිජ්ජති උබ්බතාපිති බලංචිගොති භායංඋඛිකනා ආභාසෙල
 ඔසාපනපමාණපත්තා,

යනුවෙන්දක්වනලදි සූද්‍රිකප්‍රිතිය ගෙවත් කුඩාප්‍රිතිය සෂණික
 ප්‍රිතිය අවක්‍රාන්තික ප්‍රිතිය උච්චතප්‍රිතිය ඵරණප්‍රිතියයි ප්‍රිතියපක්ඛ
 වධවේ එහි සූද්‍රික එනම් කුඩාප්‍රිතිය ගරීරයෙහි රෝමෝත්ගමනය
 පමණක් ඇතිකරත්ව හැකිවෙයි සෂණික ප්‍රිතිය සෂණසෂණයෙහි
 උපදිත විදුලිආලෝකය සදාශව සෂණසෂණයෙහි ප්‍රිතිආලෝකය
 ගෙනදෙයි අවක්‍රාන්තික ප්‍රිතිය මුහුදුතෙරපවත්නා රළමෙන් කය
 ඉදිරියට ඔසවා දමදමා බිදියන සමභාව ඇතිවෙයි කයප්‍රථ්වියෙන්
 මතුකොට අගයෙහි උඛිසාපනප්‍රමාණයට පැමිණියේ නෙවත් අග
 යෙහි එල්බවත්ව තරම් ගතවසමභාවයක් ඇත්තේ උච්චතප්‍රිතියයි
 ඊටතිදශීනයක්

සෂණිකවලලිකවිහාරවාසී මහානිසාසථවිරුන්වහන්සේ එක්
 පසලොස්වක් පොහෝදිනයෙක සවස්වේලෙහි මෙවන්තාඛනයට
 පැමිණ බබලනවන්ද්‍රාලෝකය දැක මහාමෙවන්තායට අභිමුඛව දුන්
 සුවිපිරිස මහාමෙවන්තාය වදිත්යයි ප්‍රකාශයෙන්දක්නාලද අරමු

නක් වශයෙන් බුදුරජානන්වහන්සේ අරමුනුකොට උවෙහිප්‍රිය
 උපදවා ප්‍රථ්විතලයෙහි පහරණලැබූ විත්‍රහණයක් මෙන් හෙවත්
 ශක්තිවත්පුරුෂයෙක් පොලොවෙහිනලද විසිතුරුබෝලයක්
 මෙන් අහසටනැගී වෛත්‍යාඛ්‍යනයෙහිම පිහිටියේය. එසේම ගිරි
 කණ්ඩකනම් විහාරයට උපන්ග්‍රයවූ වහ්නකාලකනමැති ගමෙහි
 එක්තරා කුලධිතාවක්තොමෝද බුදුන්අරමුණුකොට උපන් උවෙ
 හිප්‍රියෙන් අහසින්ගමන්කලාය, එනම් ඇගේමච්චියදෙදෙනා ස
 වස්වෙලෙහි ධර්මග්‍රවණය සඳහා විහාරස්ථානයට යන්නාහු දියනිය
 හුඹ බරවූ දරුගැබ්ඇත්තී වාරිකාකරන්ට නොහැකිවන්නෙහිය
 අපි හුඹගමනකොට හෙවත් හුඹවෙහුවටත් අපිමගොස්බණඅ
 සන්නෙමුයයි දියනියත්නවත්වා ධර්මග්‍රවණයට පැමිණියාහ. ඕනො
 මෝත් යනුකැමැත්තී නමුදු ඒ දෙමව්පින්ගේ වචනය අත්හරිත්ට
 නොහැකිබැවින් ගෙදරම නැවත්තී ශාඛාගනයෙහි හෙවත් ගෙසී
 මිදුලෙහිසිට වන්‍යාලෝකයෙන් ගිරිකණ්ඩකවිහාරයෙහි වෛත්‍යාඛ්‍ය
 නයසම්බන්ධ අහසබලාසිටින්නී වෛත්‍යය උදෙසා කරණලද ප්‍රදීප
 පුජාලෝකය දුටුවාය ඒ හැර මල්ගදආදීන් වෛත්‍යය පුද්‍රද්‍රද්‍රක්ෂණ
 කරණ සිව්පිරිසද භික්ෂුසංඝයාගේ ගණසප්තියායනයෙහි යබදයදා
 ඇසුවාය ඉක්බිති ඇට මේ සිතවිය විහාරයටතොස් මෙවැනි වෛ
 ත්‍යාඛ්‍යනයෙක්හි අනුසංචරණය කරන්ටද මෙබදු මිහිරිධර්මකථා
 අසන්ටද වෙනම් ඒ මගේ පුණ්‍යවත්තකමක්යයි සිතා මුතුරැස්ස
 දාය වෛත්‍යයබලාසිටියදීම ඇට උවෙහිප්‍රිය උපන්නේය. එකණ
 හිම ඕනොමෝ අහසට පැණ මච්චියන්ට පළමුකොටම ආකාශයෙන්
 ගොස්වෛත්‍යාඛ්‍යනයට බැස වෛත්‍යයවැද බණඅසමින් සිටි
 යාය ඉක්බිති මච්චියදෙදෙන ඇවෙත පැමිණ දියනියනි හුඹ කී
 නම් මාගීයකින් පැමිණියාදැයි විචාලෝය ඕනොමෝ මාගීයකින්
 නොව අහසින් ආවෙමි යි කිය දුටුකිය ක්‍ෂයකරණලද ආශ්‍රවආති
 රහතුන්වහන්සේලා නම් අහසෙහි ගමන්කෙරෙත් හුඹ කෙසේ
 නම්අහසින් ආවාදැයිවිචාරණලද්දී මෙසේකීවාය වන්‍යාලෝකයෙන්
 වෛත්‍යයදෙස බලමින් සිටි මට බුදුන්අරමුණුකොට බලවත් ප්‍රී
 තියක් උපන්නීයඑකල මම තමාසිටිබවක්හෝ හුන්බවක්හෝ දන
 නොගත්තෙමිගන්නාලද නිමිත්තසමගම අහසට පැණ වෛත්‍යාඛ්‍ය
 නයෙහිමපිහිටියාවෙමිසිමෙසේඋවෙහිප්‍රිය අහසෙහි ලඛ්‍යාපනප්‍රමා
 ණවූවක්වේඵරණාප්‍රියනම් පුරිතවස්තිකෝෂයක්මෙන්සැමතැනම
 එකපරිදි පැතිර පවත්නා ප්‍රියසි උක්තප්‍රකාර ප්‍රියයද මාගීඥනාව
 බෝධියට යහපත්වූ අධ්‍යයක්යන අතීයෙන් ප්‍රිතිසම්බෝධ්‍යබ්‍ය
 නම්වේ ප්‍රිතිසම්බෝධ්‍යබ්‍යගන්පාදයට හෙතුවූ එකාදය ධර්මයන්

අතුරෙන් පළමුවැනිවූයේ බුඩානුසාහියයි “බුඩං ආරභන උප්ප නාං අනුසාහි බුඩානුසාහි බුඩගුණාරමණං සතියා එතං අති වචනං බුදුන් අරභයා උපන් අනුසාහිය බුඩානුසාහියයි බුදු ගුණ අරමුණුකොටගෙන පවත්නා සිතියට මේනමෙකි යනුවෙන් බුදුරජානත්වගත්තේ සම්බන්ධව පවත්නා යම්ගුණසමූහයක්මේ නම් ඒ ගුණයන්අරමුණුකොට පවත්නාවූ සිතියට බුඩානුසාහි යයි කියනුලැබේ සකලලෝකශිවඝ්නරවූ භාග්‍යවත්බුදුරජානත් වගත්තේ.

“ආරක්කතාහතතතාව කිලෙසාරිතසොමුනි
හතසංසාරවක්කාරො පව්‍යාදිනවාරොහා
නරහොකරොතිපාපානි අරහංතෙන පවුච්ඡති,,ති.

යනාද්‍යජීයෙන් අතීත්තම්වනසේක “සමමා සාමඤ්ච යබ්බ ධම්මානං බුඩිතතාපන සමමාසබ්බෙධො,, මොනවටතමත්වගත්තේම සෙයම්තුඤ්ජනයෙන් සියළුධර්මයන් අවංචාධිකලිගෙයින් සමස්ත් සම්බුඩිතම් වනසේක.

විපස්සනාඤ්ඤාමනොමයිති ඉතිප්පගෙදෙපිවදිබ්බසොනං
පරස්සමෙතොපරියායඤ්ඤං පුබ්බෙතිවාසානුගතංවඤ්ඤං
දිඤ්චවක්කාසවසංඛයොව එතානිඤ්ඤානිඉධථිවිජ්ජා.

විදගීතඤ්ජනය මනොමයසාහිය සාතිවිධඤ්ජනය දිව්‍යංශ්‍රොතාඤ්ජනය පරචිත්තවිජානනඤ්ජනය පුළුන්තිවාසානුසාරි ඤ්ජනය දිව්‍යංවක්ඛු රතිඤ්ජනය ආශ්‍රවක්ඛයකරඤ්ජනය යනඅභවිද්‍යාවෙන්ද.

සීලංවරං ඉන්ද්‍රියසංවරොච
මත්තාසිතාජාගරියානුයොගො
යමාහිරොත්තප්ප ඛත්‍රසුත්තනං
පරක්කමොච්චසතිමිතිව,

වත්තාරිකානාතිව තානිමානි
තිපච්චමොචරණානිපඤ්ඤා
එතෙතිවිජ්ජාහිවසමපයොගා
සමපණ්ණවිජ්ජාචරණො මුනිභෙදුති.

සීලය ඉන්ද්‍රියසංවරය හෝජනයෙහිපමණ්දත්මය නිදිදුරැකිරි මය ශ්‍රධාවය පාපයටපිළිකුල්වූලජ්ජාවය පාපයටහසවූ ඔත්ත ප්‍රසය ඛත්‍රශ්‍රැතභාවය පරාක්‍රමය සිතියය ප්‍රඥාවය ප්‍රථමඛ්‍යාතය විතියඛ්‍යාතය තෘතීයඛ්‍යාතය චතුර්ථඛ්‍යාතය යනපසලොස්වරණ ධර්මයන්ද මෙසේ පූජ්‍යාකත අභවිද්‍යාවෙන්හා මෙකීපසලොස්

වරණ ක්‍රියාවලියේ සුක්කබැවින් ඒ මුහුණතෙමේ විද්‍යාවරණ සම්පන්න නම්වනසේකැ.

“සොහනගමනතතා සුඤ්ජරං යානංගතතතා සමමාගතතතා සමමාවගදතතා සුගතො,,යි

යනුගෙයින් සොහන ගෙවත් නිරවද්‍යතමත්ඇති බැවින්ද සුඤ්ජරසානසංඛ්‍යාත නිමිණයට වැඩිගෙයින්ද මනාව වැඩිගෙයින්ද ගෙවත් ඒ ඒ මානිවලදී ඒ ඒ කෙලෙසයන් පිළිවෙලින් ප්‍රතින කෙරෙමින් වැඩිගෙයින්ද මනාතෙපුල්ඇතිගෙයින්ද නොහොත් “සුප්පතිහිතපාදතා ගෙභාපාදතලෙසු චක්කානිජාතානි සහසාරානි සතෙමිකානි සතාසිකානි සබ්බාකාරපරිපුණ්ණලක්ඛණතා ආයත පණ්ණිතා දිසගුලිතා,, යනාදීන් දක්වන දෙතිස්මහාපුරුෂ ලක්ෂණ යෙන්හා “විභගුලිතා අනුපුබ්බගුලිතා වට්ඨගුලිතා නම්නබතා සිතිබතබතා තුඛගතබතා නිගුල්ගගොප්පිකතා,, යනාදීන් දක් වන අසුවක්පමණ අනුව්‍යස්තයන්ගෙන්ද සුක්කවූ යහපත් බුඩ්ධ රීරියක්ඇති ගෙයින්ද ඒලෝකස්වාමිතෙමේ සුගතනම්වන්නේය. “සබ්බථා විදිතලොකතතා ලොකවිදු,, සති සංසකාර අවකාශ යන ලෝකත්‍රය සම්ප්‍රකාරයෙන් හසාමලකයක්සේ දැනවදලිගෙයින් ඒ බුදුරජතෙමේ ලෝකවිදුනම් වනසේකැ.”නත්ති උතතරතරො එතස්මාති අනුතතරො,,යි විසුබැවින් මුත්වගන්සේවවඩා අතිසයින් උත්තරිතරකෙනෙක්නැතිගෙයින් එහාග්‍යවත්තෙමේ අනුත්තර නම්වනසේක. “පුරිසදමෙමසාරෙතිති පුරිසදමෙසාරෙති දමෙති විනෙ තිති වුත්තං හොති,, යනුගෙයින් උග්‍රවුණේරවූ විමතේපස්ඇත්තාවූ අප්පාලකාගරාජයාය වුලෝදර මහෝදර නාගරාජයෝය අනි සිබ්බුමසිබ්බතාගරාජයෝය ධනපාලනම් හසිරාජයාය යනාදී තිරභිතපුරුෂයෝද සව්වක නිගණ්ඨපුත්‍ර අමබ්ඪ මානවක පොතබ් රසානි සොවමුබ් කුට්ඨකය යනාදිමනුෂ්‍යපුරුෂයෝද ආලවක ගුප්තිරෝම බිරරෝම යනාදියක්ෂ පුරුෂයෝද ගක්‍රදෙවෙනු බක බුහමාදී අමනුෂ්‍යපුරුෂයෝද දමනයකරණලද්දේය එබැවින් අන් කෙනෙකුට දමනයානාකලහැකි සියළුපුරුෂයන් සම්ප්‍රකාරයෙන් දමනයකරන්ට හැකිවේය යනඅර්ථයෙන් පුරිසදමෙසාරඑනම් වන සේක. ඉහාත්මයෙහි මෙලොවින් වන අර්ථය මත ආත්මයෙහි පර ලොවින් වන අර්ථය නිමිණ සංඛ්‍යාත පරමාර්ථය යන මේ තුන් ප්‍රකාර අර්ථයන් අතුරෙන් යම් යම් පුද්ගලයෙක් යම් යම් අර්ථය කට සුදුසු වන්නේද ඒ ඒ පුද්ගල සංඛ්‍යාත දිව්‍ය මනුෂ්‍යාදීන්ට ඒ ඒ අර්ථයෙන් අනුශාසනා කරණ ගෙයින් ඒ හාග්‍යවත්තෙමේ දෙවිමිනිසුන්ට ශාක්‍යානම් වනසේක. “වත්තාරියව්වාති අපුරුකි

බුද්ධිති බුද්ධියුතීති බුද්ධො, චතුරායාභි සත්‍යධර්මයන් අතීතයෙහිද අවබෝධකෙළේය. දුනුද අවබෝධකෙරෙහි මත්තෙහිද අවබෝධ කරන්නේය යන අතීතයන් තථාගතතෙමේ බුද්ධිමිවනසේකැයි යනාදී වශයෙන් බුද්ධගුණානුසාරණය කිරීමද ප්‍රතිසම්බෝධ්‍ය ඔබ්බත්පාදයට හේතු වූ පළමුවැනි කාරණයවේ.

“ධම්මං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති ධම්මානුස්සති” ධර්මය අර බයා උපදනා අනුස්මානිය ධර්මානුස්මානියයි “සවාක්ඛාතො භගව තා ධම්මො සන්දේසිකො අකාලිකො,, ය යාදීන් දක්වන පයඝීෂ්ණිය සහිත සෝවාන් ආදී සතරමන සතර ඵලයද නිමාණයද යනමේ නවලෝකෝත්තර ධර්මය අරමුණුකොට නැවත නැවත උපදනා සිතියට ධර්මානුස්මානියයි කියනුලැබේ. උක්තප්‍රකාර නවලෝ කෝත්තර ධර්මය සම්බන්ධ ගුණානුසාරණය කිරීම සම්බන්ධ ධර්මානු ස්මානියද ප්‍රතිසම්බෝධ්‍යඔබ්බත්පාදයට හේතු වූ. දෙවෙනි ධර්මය හෙවත් ඒ පිණිස පවත්නා දෙවෙනි කාරණයවේ.

“සංඝං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති සංඝානුස්සති” සංඝයා අර බයා උපන් අනුස්මානිය සංඝානුස්මානියයි. “සුපටිපන්නො භගවතො සාවකසංඝො උජ්ජට්ඨපන්නො භගවතො සාවකසංඝො ඤායපටී පන්නො භගවතො සාවකසංඝො සාමිට්ඨපිට්ඨපන්නො භගවතො සාවකසංඝො,, යනාදී වශයෙන් සම්පූර්ණය යුගලවශයෙන් සත රක්ද පුද්ගලවශයෙන් අවදේනෙක්ද නැවත ප්‍රහේදවීමෙන් එක සිය අවදේනෙක්දයි මෙසේ ප්‍රහේද වූ අමායාභි පුද්ගල මහ සංඝ රත්නය අරමුණුකොට නැවත නැවත උපදනායමානිය සංඝානු ස්මානියයි කියනුලැබේ. එබැවින් ඒ සංඝානුසාරණය කිරීමද භාව නානුසෝගී පුද්ගලයාගේ ප්‍රතිසම්බෝධ්‍යඔබ්බත්පාදය පිණිස පව ත්නා තුන්වැනි අඩංගුවේ. ඒ පුද්ගලතෙමේ ඒ අඩංගු වඩා හෙ වත් ඒ සංඝරත්නය මේ අතීතයෙන් සංඝතමිවන්නේයයි ගුණානු සාරණය කොට පිළිවෙලින් අභිකාම පෑමින් උතුම් නිමාණයට පෑමින් සේවන්නේය.

“දීඝරතං අබණ්ඩං කන්ධා රක්ඛිතං චතුපාරි සුඞ්ඨිලං පච්ච වෙකඛ්ඤානාසාපි ගිහිනො දසසීලං පච්ඨිලං පච්චාචකඛ්ඤානාසාපි”

යනුගෙයින් දීඝී රාත්‍රියක් මුළුල්ලෙහි හෙවත් බොහෝ කාල යක පවත් නොකඩනකොට රක්ඛාකරණලද ප්‍රාතිමොක්ඛ සංවර සීලය ඉන්ද්‍රිය සංවරසීලය ආජීවපාරිසුඞ්ඨිසීලය ප්‍රත්‍යයසනනිශ්‍රිත සීලය යනමේ සතරසංවරසීලය ප්‍රත්‍යවේක්ඛා කරන්නාවූ යො ගාවචර භික්ෂුන්වහන්සේවද එසේම බොහෝ කලක් අබණ්ඩව

රක්ෂාකරණලද දසසීලය පවසීලය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ ගා
හඤ්ඤායාගාවචර පුද්ගලයාගටද ප්‍රීතිසමෝචිතභාවය උපදී මෙ
සේ යම්කිසි භික්ෂුවක් හෝ ගාහඤ්ඤායාගාගේ අඛණ්ඩව පිරිසිදුව
තම තමන් විසින් රක්ෂාකරණලද ඒ ඒ සීලගුණයන් නුවනින්
මෙතෙහි කෙරේනම් එසේ කිරීම හේතුකොටගෙන ප්‍රීතිසමෝචි
තභාවය වඩා අභීතියට පැමිණේ යනු භාවයි.

මේ මතු දක්වන කථාවකට ඊට නිදර්ශන කටයුතුයි. මෙම
ලබ්ධිකාමිපයෙහි කරනු ලබන ලෙණයයි ප්‍රසිද්ධ එක්තරා ලෙණක් විය
ඒ ලෙණතුල විපසයා, සිඛිය, වෙසාහුය, කකුතදය, කොතානම
නය, කාශ්‍යපය, ගෞතමය, යන සත්වුද්වරයන් වහන්සේලා මහභී
තික්වන්තලී ආකාරයට අදිනලද සිතියම් දුටුවන් සිත් පැහැර
ගන්නාසේ විසිතුරුවෙයි එම කරනු මහලෙණෙහි විවතගුප්තනම්
එක්තරා මහාසාරවතෙකෙක් සිල් රක්ෂා කෙරෙමින් තපස්කරණ
සේක එක්කලෙක බොහෝ භික්ෂුහු සෙනස්තෙත් සෙනස්තට
නොයෙක් විසිතුරු බලමින් ඇවිදිනාහු මේ කරනු මහලෙණට
පැමිණ එහි තුටු සිතියම් කථානාදක වහන්ස මේ සිතියම සිත්කළ
යයි කීවාහුය එහි වාසයකළ මහතෙරුන් වහන්සේ මෙසේ කියේය
ඇවැත්නි මේ ගල්ලෙණ වසන්තාවූ මට සැට අවුරුද්දකට වැඩි
කල් ඉක්මවියේය. එතැනුදු උටත් මේකක්කල් මෙබඳු විසිතුරු
සිතියම් ඇතැයි යන බවකුදු නොදනුමත දුන් අද ඇස් ඇත්තාවූ
කොපතිසා සිතියම් ඇතිබව දක්නා ලදුමහයි කියේය. මේ ගල්ලෙ
ණෙහි මෙතෙක් දිගු කාලයක් වසන්තාවූ තෙරුන් වහන්සේ
විසින් ගැමතැනම වයදනුපමණ දුරබලන බැව්ම ඇතිබැවින්
කිසිකලෙක ඇසදල්වා උඩනොබලනලද්දේය. ඒ තෙරුන් වහන්
සේගේ ගල්ලෙන් ඉදිරිපස මහත්වූ තාරුකෙක්ද ඇත. ඒ තාරුකාද
තෙරුන් වහන්සේ විසින් තොදක්නාලද්දේය. කිසිකලක උඩ
නොබලන ලද්දේමය. ගවුරුදුපතා මල්පිපෙන සමයෙහි බිම
හෙත නාමල් රොන්සලා දෑතම ඒ රුක මල්පිපි ගියහයි දැනගත්
නාහ. එසමයෙහි මාගම්නුවර රජකරණ රජතෙමේ මහතෙරුන්
වහන්සේගේ සීලාදී ගුණ සම්පත් අසා වදිනු කැමතිව තුන්වරක්
රාජදූතයන් යවා තෙරුන් වහන්සේ නොවිඩිනාකල ඒ මාගම්
නුවර කිරීමොන ලදුවත් ඇති ගැහැනුන්ගේ පයෝධරයන්
පටින් බඳවා රාජ මුද්‍රිකාවෙන් මුද්‍රණයකරවූයේය. කුමක් සදහා
දයත්? යමිතාක් මහතෙරුන් වහන්සේ තුටරට වඩන්නද ඒ
තාක්කල් දරුවෝ කිරි නොලබන්වායි කියාය මහතෙරුන්
වහන්සේ එපවත්අසා ඒ තෙරුන් වහන්සේගේ නොයාණින් කිරි

තොලබන්තාවූ ලිදරුවන්ට අනුකූලපාපිණිස මාගම්නුවරට වැඩී
 යාහ රජතෙමේ මහතෙරුන්වහන්සේ වැඩියහයි අසා රාජ
 පුරුෂයන් බණවා යව සහය මහතෙරුන්වහන්සේ රජගෙට
 වැඩමවාගෙන එව තෙරුන්වහන්සේගේ සම්පයෙහිදී සිල්ගනුම්
 හයි කියා යවා තෙරුන්වහන්සේ රජගෙට වඩාගෙන්වා පසහ
 පිහිටුවා වැද දන්වලදවා ඉක්බිති ස්වාමීන්වහන්ස අද අපට
 අවකාශ නැත්තෝය සෙට දවස සිල්ගනුම්හයි නැවතත් තෙ
 රුන්වහන්සේ දකිනු කැමතිව තෙරුන්වහන්සේගේ පාත්‍රය
 ගෙන මදක්දුර පසු ගමන්කොට රාජදේවිය හා සමග සිට වැද
 නැවැත්තාහ මහතෙරුන්වහන්සේද රජු වදිවයිතෝ රාජදේවිය
 වදිවයි හෝ මහරජ සුවපත්වේවායි කියන්නෝය. මෙසේ තෙ
 රුන්වහන්සේ දවස දවස රාජප්‍රතිඥ මුදවන පිණිස රජගෙට
 වඩා නානු රජුද ස්වාමිනි සෙට සෙට යයි කියමින් සන්දවසක්
 ඉක්මනියානුය. තෙරුන්වහන්සේට පශ්චාත් ශ්‍රමණව වඩනාවූ
 සෙසු භික්ෂූහු ස්වාමීන්වහන්ස හුඹවහන්සේ රජගෙට වැඩිය
 වේලෙහි රජු වදිනාකල්හිද දේවිය වදිනාකල්හිද වෙනසක්
 නැතුව මහරජ සුවපත්වේවායි යන මෙපමණක්ම කුමක්නිසා
 කියන්නේදැයි උච්චාය. මහතෙරුන්වහන්සේ ඇවැත්නි මම
 රජුයයි කියා හෝ දේවියයි කියා හෝ නියම නොකරමි හෙ
 වත් විශේෂ ලක්ෂණ දක නොහදනමිහයි කීතෝය මෙසේ සන්
 දවසක් ඉක්මුණුකල තෙරුන්වහන්සේට මේ ඇතුල්නුවරවිසිම
 දුක්වන්නේයයි සිංහ රජු විසින්ම පිටත්කොට හරිණලදුව තමන්
 වහන්සේ වැඩ විසු කරඬු මහලෙණටම වැඩ එදවස රාත්‍රි භාග
 යෙහි භාවනාකිරීමට පිණිස සක්මනට නැගාහ ඒ බව දුටු තා
 රුක අධිශාසිතවූ දෙවිදුනොමෝ තෙරුන්වහන්සේගේ සිලය
 සුප්පුබවදක දඩුවැට පහනක්ගෙන ආලෝකකරමින් සිටි
 යාහ. ඉක්බිත්තෙන් තෙරුන්වහන්සේට කම්සථානාරම්භණය
 සෙසු දවසට වඩා ඉතා පිරිසිදුව පහලවූයේය තෙරුන්වහන්සේ
 ප්‍රීතියට පැමිණ අද දවස මට කම්සථානාරම්භණය ඉතා පිරිසිදුව
 ප්‍රකාශවෙයි කුමක්වේදෙහෙයයි සතුටුව භාවනාවෙහි යෙදී මැදුම්
 යම් දෘෂ්ටය කෙලවර සියළු පළිතය පාළුවි කම්පාවෙන් තාද
 කරවමින් ඒ පළිතවාසී දෙවියන්ගේ සාධුකාර පූජාලබමින්
 සෝවාන් ආදී මාගීඵල පිළිවෙලින්තොස් උතුම්වූ අතීත්ඵලයට පැමි
 ණිසේක. එබැවින් තමන්ගට වැඩකැමති අතින්කුලපුත්‍රකෙනෙ
 කුදු ඇත්තම් හෙතෙමේද වනයෙහි වසන නොයෙක් දිගබලන
 වදුරෙකුමෙන්ද වනයෙහි සිංහාදී සිව්පාවුන්ට හයින්හුසවූ

මුවෙකුමෙන්ද මව්පියාදීන්ගෙන් වෙන්වීමෙන් හයවසන්වී ඔබ මොබ බලන ලදරුවෙකුමෙන්ද වචලවූ හෙවත් වචපිට බලන ඇස් ඇත්තෙක් නොවිය යුත්තේය යථොක්ත වික්කගුත්ත මහා සචරියන්මෙන් ආරක්ෂාකරන්නාලද සිව්පිරිසිදු සීලගුණානු සමරණයකොට ප්‍රීතියම්බෝධ්‍යඛග්‍ය උපදවා ගැනීමෙන් සෝ වාන් ආදී මාගීඵල පිළිවෙළින් ගොස් සවිකෙලෙස්නසා නිවන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුත්තේයි.

“දුමතික්කහයාදියු පණීතහොජනං සබ්බමවාජිතං ඵලංනාම අදමහාති වානං පච්චවෙකඛන්තකසාපි ගිහිනොපි ඵවරුපෙකාලෙ සීලවන්තානං දින්නදුතං පච්චවෙකඛන්තකසාපි”

යනුගෙයින් දුමතික්කහයාදිය පැමිණිකල්හි සබ්බමසරුත්ව ප්‍රණීතහොජන මේ මේ ආකාරයෙන් ත්‍යාගකෘතියෙහි නියා ඒ ත්‍යාගය ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකරන්නාවූ භික්ෂුවටද යථොක්ත පරිදි දුමතික්කාදිකාලවලදීම සිල්වතුන්ට මෙසේ දන්දෙනලද්දේයයි ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ ගෘහස්ථපුද්ගලයාගටද ප්‍රීතිසම්බෝධ්‍ය ඛග්‍ය උපදී එසේ ත්‍යාගානුසමරණය කරන්නාවූ පුද්ගලතෙමෙද ඒ හේතුවෙන්ම ශාන්තසුබලක්ෂණ නිජාණයට පැමිණෙන්නේයි. ඒබව

“තස්සෙවං විහතමලමච්ඡරතාදි ගුණවසෙන අත්තනො වා ගං අනුසාරතො නෙටි තසම්. යමයෙ රාගපරිසුභිතං විත්තං. හොති නදෙස තමොත පරිසුභිතං විත්තං. හොති උජ්ගතමෙවසා තසම්. සමයෙ විත්තං. හොති වානං ආරක්ඛාති පුරිමනසෙනෙටි විකම්මතිත නිවරණස්ස ඵකකම්මණ්ණ ක්කිනඛිනාති උපපජ්ජනති වාගගුණානං පන ගමභීරතාය තානප්පකාර වාගගුණානුසාරණාති මුත්තතායවා අප්පනං අප්පවා උපචාරප්පත්තමෙව ක්කිනං. හොති තදෙනං වාගගුණානුසාරණ වසෙන වානානුසාරිතං වෙච සඛ්ඛං. ගච්ඡති ඉමඤ්චපත වානානුසාරිති මනුසුතොති භික්ඛු භිග්ගො සොමතතාය වාගාධිමුත්තො හොති අලොභජ්ඣායසො මෙත්තතාය අනුලොම කාරී විසාරදො පිහිපාමුජ්ජබහුලොති”

යනාදී වශයෙන් දක්වනලදී මෙහි හවය මෙසේ මේ උක්ත ප්‍රකාර විහතමල මාන්සශීලාදී ගුණවශයෙන් තමාගේ ත්‍යාගය සිහිකරන්නාවූ ඒ යෝගාවචර පුද්ගලයාගට ඒ භාවනා සමයෙහි රාගයෙන්හෝ වෙෂයෙන්හෝ මෝහයෙන්හෝ මඛකාලද සිතක් නුපදනේය යලිද ඒ භාවනා සමයෙහි ඔහුගේ සිත ත්‍යාගය අරභයා පවත්නා බැවින් කායචංකාදියෙන් පහව යාජු

වන්නේය. ඉක්බිති පෙරැති නයිත්ම මනාගත්තාලද නිවරණ ඇත්තාවූ ඒ යොගාවචරයානට එකවිටම ධ්‍යානාභිගයෝ උපදනාහුය ත්‍යාගගුණ ගැඹුරුබැවින්ද නොයෙක් ප්‍රකාර ත්‍යාග ගුණ සිහිකිරීමෙහි නැමුණු සිත්ඇති බැවින්ද අර්ථනාවට නොපැමිණ උපචාර ප්‍රාප්තවූ ධ්‍යානයම උපදන්නේය ඒ මේ උපචාර ධ්‍යානය ත්‍යාගගුණ සිහිකිරීම් වශයෙන් උපත්හෙයින් ත්‍යාගානුසාරීය යන සංකල්පයට පැමිණෙන්නේය මේ ත්‍යාගානුසාරී භාවනාවෙහි නිරන්තරයෙන් යුක්තවූ මහණතෙම අධිකවශයෙන් දැනවැස්තුපරිත්‍යාගයෙහි නැමුණාවූ සිතැතිවෙයි කිසිවක නොඇළ නාවූ අලෝභඅදහස්ඇතිවෙයි. මෙමග්‍රිහාවතාවට සුදුසුප්‍රතිපත්ති ඇත්තේබෙයි තමාගේගුණයෙන් කිසිතැනක අමඬුකුනුව හැසිරෙයි. ප්‍රිතිප්‍රමෝද්‍යය බහුලයකටඇත්තේ නැවතනැවතත් ත්‍යාගානුසාරීත්වය කොට ලෝකෝත්තර ප්‍රීතියමෝඛ්‍යාභිගය උබා ගෙවත් අතීත් ඵලයට පැමිණ නිවන්දක්නේවෙයි. “දෙවනා ආරභ උපනනා අනුසාරී දෙවනානුසාරී” දෙවියන්අරමුණුකොට උපත්අනුසාරීය දෙවනානුසාරීයයි ප්‍රීතිසමෝඛ්‍යාභිගය උපදවත්ට තපස්කරණපුද්ගලතෙමේ දෙවියන්අරමුණුකොට ගෙවත් දෙවියන්සාක්ෂිභාවයෙහි තමා තමාගේ ශ්‍රඩාදී ගුණානුසාරණයකොට ඒ උපදවා ගණිය යනුභාවයි. ඒකෙසේදයන්නොත්?

“සනතිදෙවාවාතුමමහාරාජිකා සනතිදෙවාවාවහිංසා යාමා තුසිතා නිමමානරතීනො පරනිමිතවසවත්තො,,
යනාදිවශයෙහි මෙහිභාසය යකළු කුමනාණකි තාග යක්‍ෂ යනසතර සෙනහට අධිපතිවූ ප්‍රිතරාද්‍රෝහීරූපාස්‍රවෙලවණයෙන සතරවරම මහරජකෙනෙකුත් ඇතිවෙයිත් වාතුමහාරාජිකනම්වූ ක්‍රිඩාකරණ අතීතෙන් දිව්‍යනම්වූ දිව්‍යසමුහයෙක්ද මහමාණ වකජාතකයෙහි ආනියායෙන් එක්ව පින්කම්කල තෙතිස්සහළු කෙනෙකුත් එහි උපත්බැවින් තාවහිංසනම්වූ දිව්‍යසමුහයෙක්ද දුකින්පහවූ අතීතෙන් යාමනම්වූ දිව්‍යසමුහයෙක්ද ප්‍රීතියෙන් උපත්හෙයින් තුසිතනම්වූ දිව්‍යසමුහයෙක්ද බෝගසම්පත් නිමාණයකිරීමෙහි ඇළුම්ඇති බැවින් නිමාණරතීනම් දිව්‍යසමුහයෙක්ද අනුත් විසින් නිර්මිතකරණලද සම්පත් තමන්ගේ වසනයෙහි පවත්වනගෙයින් පරනිර්මිත වසවතීහි නම්වූ දිව්‍යසමුහයෙක්ද බ්‍රහ්මකායිකනම්වූ දිව්‍යසමුහයෙක්ද ඔවුන්ගෙන් මතුමත්තෙහි පරිත්‍යාගාදී දිව්‍යසමුහයෝද ඇත්තානුවෙහි ඔවුන් අතුරෙන් මාගීසාවූදිව්‍යසමුහයෝ මනුෂ්‍යව යම්බඳුවූ ශ්‍රඩාවකින් යුක්තවූ වාහු මෙලොවින්වූතව ඒ ඒ දිව්‍යලෝකයෙහි උපත්නාහුවීනම්

මටද එබඳු ශ්‍රඩාවඇත්තේය මාගීසථවු ඒදෙවියෝ වනාහි යම්බඳුවු සිලයකින්ද යම්බඳුවු ශාතියකින්ද යම්බඳුවු ත්‍යාගයකින්ද යම්බඳුවු ප්‍රඥාවකින්ද යුක්තවුවාහු මෙලොවින් වුවව ඒ ඒ දෙවි ලොව උපන්තාහුනම් මටද එබඳුවු සිලශාචතාගප්‍රඥවෝ ඇත් තාහුයයි මෙසේ දෙවියන්ගේ ශ්‍රඩාදිගුණයෝ ශාස්තියානියෙහි තබා තමාගේද මාගීගතවු ශ්‍රඩාදිධර්මඅනුසාරණයකෙරේනම් ඒ දේවතානුසාරණයයි ඒ පුද්ගලයාගේ ප්‍රීතිසමෝධිබ්‍රහ්මෝත්පාදය පිණිස යථොක්ත දේවතානුසාරණයම හේතුවන්නේයි. “උපසමං ආරක්ඛඋපසග්ගා අනුසාරි උපසමානුසාරි” කෙලෙව්‍යපයමනය අරබසාඋපන් අනුසාරිතිය හෙවත් මේ මේ ක්‍රමයෙන් සත්‍යාන්‍යයෙහි පැවැති කෙලෙස් වික්කමනවශයෙන් සංසිදි ගියහයි ඒ අරමුණු කොට නැවතනැවත උපදනා සිතියට උපසමානුසාරිතියයි කියනු ලැබේ.

“සමාපත්තියා වික්කමතිනෙ කිලෙසෙ සතිවපි සත්තතිවපි වසානිනසමුදවරනතිති පච්චෙවකඛින්නසාසාපි,, යනුගෙයින් සමා පත්තියකින් විෂකමනනය කරණුලැබූ කාමච්ඡද්‍යදී කෙලෙස් සැට සැත්තැවමීගණනක් තමාපිරිවරා නොහැසිරෙනැයිකියා යම්කිසි යෝගාවචර පුද්ගලයෙක් උපායවශයෙන් මෙනෙහිකෙරේනම් එයප්‍රීතිසමෝධිබ්‍රහ්මෝත්පාදයට හේතුවන්නේයි එහෙයින් භාව නානුයෝගී නෙමේ යටත් පිරිසෙයින් තදහවශයෙන්හෝ උඩත්පිරි සෙයින්විෂකමනවශයෙන් හෝ යම්කිසි ආකාරයකින් ඒ ඒ කෙලෙසධර්මප්‍රතිතවු අවස්ථාවලදී ඒප්‍රභාණය සම්බන්ධව පවත්නාගුණ නැවතනැවත සිතෙහි ඇතිකරගනීනම් ඕහව ප්‍රීතිය පහළුවේ ඒ ප්‍රීතියම මාගීවබෝධයටත් හේතුවීමෙන් පිළිවෙළින් අතීතය ලබා නිවන් දක්නේවෙයි “ලබපුගහලපරිවජ්ජනතා” යනුමේ ප්‍රීති සමෝධිබ්‍රහ්මෝත්පාදයට හේතුවු අටවෙනි අභියවේ රුක්ෂ හෙවත් කටුක නොකික්මුනුපුද්ගලයන් භාත්පසින් බැහැරකොට ඔහු හෙත් වියෝව වාසයකිරීමයි ඒ සඳහා අතීතථාවෙහි.

“වෙතියදසාන බොධිදසාන ථෙරදසානෙසු අසකකවුක්කිරි යාය සංසුචිතලුබ්‍හාවෙ බුඩාදිසු පසාදසිනෙහාහාවෙන ගද්දපිඨෙ රජසදිසෙලුබ්‍රහ්මලපරිවජ්ජනතසාසාපි,,ඥි.

දක්වනලදී මෙහි භාවය බාහුපෙතිපිළිම කරඬුආදී යම්යම් පූජනීයවස්තුවක් නිදන්කරණලද භෙදත්‍යයක්හෝ පාරිභෝගික බෝධියක්හෝ මහනෙරැන්වහන්සේ නමක්හෝ දර්ශනයකලකල්හි නොසකස්ත්‍රියාවෙන් හෙවත් ඒ පූජනීයවස්තු යම්පයෙක් ගමන් කරණකල්හි වහන්සලායාමෙන්හෝ කුඩාදුලායාමෙන්හෝ කා

රාදම්මෙන්ගෝ යම්කිසිආකාරයකින් අගෞරවලෙස නොයකස්
 ක්‍රියා පැවැත්වීමෙන් රැස්කරගන්නාලද රථයවහාවය ඇත්තාවූද
 එහෙයින්ම බුඩාදිරත්තත්‍රය කෙරෙහිම ප්‍රසාදසෙනාහඟාවයක්
 නැතිබැවින් කොටඵපිට රජස්සදානවූද රුක්‍ෂප්‍රතිපත්ති සහිත පුද්
 ගලයක් දුරුකොට වාසයකරණ පුද්ගලයාටද ප්‍රිතිසම්බෝධිසංඛ්‍යා
 උපදි යනුයි “සිතිබුගලසෙවනනා” යනු නවවෙනි අභියයයි
 සිතිදුපුද්ගලසෙවනයනම් බුඩාදිරත්තත්‍රය කෙරෙහි ප්‍රසාදය බහුල
 කොට ඇති මාදුමොලොක් සිත්ඇති තදපරාමපාවතුම්භිත තම
 හට අභිමත යහපත් අරමුණුකරාම සිතගමන්කරවියහැකි සිතිදු
 පුද්ගලයන්සෙවීමයි එබදු ශාන්තදානකලීලාඥා සිතිදු පුද්ගල
 යන් සේවනයකිරීමත් ප්‍රිතිසම්බෝධිසංඛ්‍යාත්පාදයට හේතුධර්මයක්
 වශයෙන් පැවතීමත් හෙතෙමේ අතීත්ඵලාවබෝධයෙන් නිවීමත්
 යට පැමිණෙන්නේයි. “පසාදනියසුග්‍රහනපවවචෙකඛනනා” යනු
 දසවෙනි අභියයවේ රත්තත්‍රයෙහි ගුණප්‍රකාශකවූ ප්‍රසාදවහවූ සුත්‍රා
 නනයන් ධර්මවිසඤ්ඤාදිවයයෙන් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකරන්නාහටද එසේ
 ම එකොලොස්වෙනි අභියයවූ තදබිමුක්‍ෂනනයෙන් යුක්තවූ වහ්‍රවද
 එනම් ආනනිසද්‍යාදීන්හි ප්‍රත්‍යත්ත්පාදනය පිණිස නින්තප්‍රවණ
 ප්‍රබ්‍හාරසිත්ඇත්තාහටද ප්‍රිතිසම්බෝධිසංඛ්‍යා උපදි මෙසේ භාව
 නානුයෝගී පුද්ගලතෙමේ යථෝක්ත එකාදස ආකාර හේතුධර්ම
 යන් නිසා ප්‍රිතිසම්බෝධිසංඛ්‍යා උපදවා ගැනීමෙන් සකලකෙලය
 යන් ප්‍රතිණව ලබන නිවීමත් යට පැමිණෙන්නේයි.

“සත්තධම්මා පසංඛිසලේඛාජ්ඣකඛගස්ස උපපාදය තංවත්තනනි
 පණීතභෝජනසෙවනනා උතුසුබසෙවනනා ඉරියාපඵසුබසෙවන
 නා මජ්ඣන්තපයොගනා සාරඛකායපුග්ගලපරිවර්ජනනා පසංඛි
 කායපුග්ගලසෙවනනා තදබිමුක්‍ෂනනා”ති,

යනු ප්‍රග්‍රහිධිබෝධිසංඛ්‍යාත්පාදයට හේතුධර්මයෙයි ප්‍රග්‍රහිධිය
 හෙවත් කායචිත්තදෙදෙනාගේ බරඇරීම මාගීඤ්ඤාවබෝධය
 කරණ පුද්ගලයාට සුදුරවූ අභියයක්යයනඅභියයෙන් ප්‍රග්‍රහිධි
 බෝධිසංඛ්‍යා සිසිනුලැමේ ඒ ප්‍රග්‍රහිධිබෝධිසංඛ්‍යාගේ උත්පත්ති
 යට ප්‍රණීතභෝජනසේවනාදිය හේතුවේ “පණීතංගි සිතිඛං සප්පාය
 භෝජනං භුක්ඤ්ඤානකස්සාපි, යනුහෙයින් “පණීතභෝජනසෙව
 නනා”නම් ප්‍රණීතවූ සිතිදු සැපවූ භෝජනය අනුභවකරණ පුද්
 ගලයාහටද කයසම්බන්ධ නිශ්සරථයවහාවය හෙවත් කයසැහැල්ළු
 බවයයි කියනලද බෝධිසංඛ්‍යාධර්මය ඉපදීමෙහිදී සාමාන්‍යයෙන්
 භාවනානුයෝගීපුද්ගලයාගේ සත්ත්‍රාය අසත්ත්‍රාය භාවය හෙවත්
 සැප අසැප විභාගය දක්වනුලැබේ.

ආවාසොනොවිමරාහසං සුගංලොභාජනංඋතු,
ඉරියාපථොනිසතෙනතෙ අසප්පායෙවිචජ්ජයෙ.

සප්පායෙසත්තං සෙවෙථ එවංතිපටිපජ්ජතො,
තච්ඡරතෙවකාලෙන හොතිකසසච්ඡප්පනා.

යනුහෙයින් තොසැපසේනාසනය නොසැපගොදුරුගමය
තොසැපකථාය නොසැපපුද්ගලයාය නොසැපභෝජනය නොසැප
සානුවය නොසැපඉරියවිචාරිත්මය යනමොහු සද්දෙන දුරුකට
යුත්තෝය ඉක්බිති සැපවූසෙනස්නය සැපවූගොදුරුගමය සැපවූ
කථාය සැපවූපුද්ගලයාය සැපවූභෝජනය සැපවූසානුවය සැපවූ
ඉරියව්වය යනමොහුසන්දෙන සේවනයකටයුත්තේය.

“තනුසංසමිංආවාසෙවසන්නාසං අනුප්පන්නාංවාතිථිකතංනුප්ප
ජ්ජති උප්පන්නාංවාතිකසංති අනුප්පිතාවසතිනඋප්පාති අසමාතිතං
චපිතතංතයමාබ්බති අයංඅසප්පායො,,

යනාදීන්දත්වතලද බැවින් ඒසත්දෙනා අතුරෙන් යම්සෙ
නස්තෙකවසන්නාවූ මේ යොගාවචරයාහට නුපන්නාවූ ප්‍රතිභාග
නිමිත්ත නුපදනේද පෙරඋපන්නිමිත්ත නොනස්නේද නොඵලඹ
සිටි සිහිය නොඵලඹෙන්නේද එකතනුවූසිත එකගතොවේද
මෙබදුලක්ෂණයෙන්යුත්සෙනස්න නොසැපසෙනස්නය නම් චන්
ත්තේය යම්සෙනස්තෙක වසන්නාහට තාගපථිතවාසි යොගාවචර
තිසංසථවිරයන්ට මෙන් නුපන් ප්‍රතිභාගනිමිත්ත උපදීද පෙර
උපන්නිමිත්ත තහවුරුවේද සිහියඵලඹසිටීද සිතඑකගවේද මෙ
බදු ආවාසය සැපවූ ආවාසයනම්වන්නේයි එහෙයින් යම්වෙහෙ
රක බොහෝසෙනසුන්ඇත්තාහු විනම් එබදුවෙහෙර එකෙකි
සෙනසුන තුන්තුන්දවසවැස ඒ යෝගාවචරයාගේ සිත යම්සෙ
නස්තක එකගවේනම් ඒසෙනස්තෙති විසියයුත්තේය සැපවූ ආ
වාසපහසුව කරණකොටගෙන මෙමසිංහලවිපයෙහි සුඵ නා ලෙන්
වැසි පත්සියයක් හිසුහු එහිම කමටහන්ගෙණ රහත්ඵලයට
පැමිණියෝය සෙසුනන්හි සෝවාන්ආදී ආයතීභූතියට පැමිණි මෙසේ
සුලු නා ලෙන්ට අවුත් රහත්ඵලයට පැමිණි සෝවාන්ආදී ආයතී
පුද්ගලයන් මෙතෙකැයි කියා සංඛ්‍යාවක් නැත්තේය සෙසු සිතුල්
පච්චෙහෙර මිහිදු පච්චෙහෙර ආදී විහාරයෙහිද මෙසේ ආයතීභූතී
යට පැමිණියවුන්ගේ සංඛ්‍යාවක් නැත්තේය යම්ගොදුරුගමක්
සෙනස්තෙති සිටි පිඩුසිහා යනකල්හිහෝ පෙරලංපෙරලාඑකකල
හෝ හිරුරැස්වූහුනට නොවදතාසේ උතුරෙන්හෝ දකුණෙන්හෝ
පිහිටියේ වේද ගමනාගමනයට පහසුපරිද්දෙන් දුනුතුන්දහැකිත්

ඇතුළත ඉතානුදුරුතන්හිවේද සුලභවූ සම්පූර්ණකිණ්ණාව ඇත්තේවේද එබඳුගොදුරුගම සැපවූ ගොදුරුගමකමිවන්නේය එයින් විපරිත වීම නොසැපවන්නේය කථාවද රාජකථාදී දෙකිස්තිර භවිතකථාවන්ට ඇතුළත්ව හෙවත් සංගීතොක්ෂයන්ට බාධකවූ කථාවක්වීම නොසැපවන්නේය එබඳුකථාව මේ යොනාවචරයාගේ උද්ග්‍රහ ප්‍රතිභාග නිමිත්තයන් අතුරුදන්වීමට කාරණාවන්තේය ඒදෙකිස්කථාවන්ගෙන් වෙන්වූ අලොප්පකාදී දසකථාවස්තු නිශ්‍රිතකථාවම සැපවන්නේය එකකුදුඋවත් ඒ සැපවූ කථාවද පමණදුන කටයුත්තන්හි පුද්ගලයාද තිරභවිතකථාවන්ට ප්‍රතිපක්ෂවූ බිම්ප්‍රතිසංයුක්ත කථාකරණ සුඵවේද සිලාදිගුණයෙන් යුක්ත වීද ඔහුනිසා එකගනුටු සීත එකගවේද එකගවූ සීත තහවුරු හෝවේද මෙබඳු පුද්ගලතෙමේ ඇසුරුකිරීමට යොග්‍යවූ සැපවූ පුද්ගලයානම්වන්නේය ඊටවිරුඬවූ ශරීර සත්තපීණ පෝෂණයෙහිම නියුක්තවූ තිරභවිත කථාකරණ සුඵවූ පුද්ගලතෙම නොසැපපුද්ගලයානම්වන්නේය කුමක්හෙයින්දයත්? එබඳුපුද්ගලතෙම පැහැදිළුය කිඵටුකරණ මඬදියක්මෙන් ඒ යෝගාවචරපුද්ගලයා කිඵටුකරන්නේය එබඳුපුද්ගලයාකරා එලඹ කෙළපව වෙහෙර වැසි ලද රුහිකුචගේමෙන් සමාපත්තියද නස්තේමය උපදවාගත් ප්‍රතිභාග නිමිත්තනැසීම කියනුමකවරේද? හෝජනයවනාහි කිසිවෙකුට මිතිරිවද කිසිවෙකුටඇඹුල්වද සැපවන්නේය සෘතුච්ඡිකිසිවෙකුට සිතිල්වද කිසිවෙකුට උනුසුම්වද සැපවන්නේය එහෙයින් යම්බොජ්‍රිකක්හෝ යම්ගුණසිතිල්සෘතුවක්හෝ සෙවුනාහට පහසුවේද එකගනුටු සීත එකගවේද එකගවූ සීත තහවුරුහෝ වේද එබඳු බොජ්‍රිකද එබඳුසෘතුවද සැපවන්නේය-අනික්බොජ්‍රිත් හා අනික් සෘතුවද නොසැපවන්නේය. ඉරියව්පැවැත්මෙහිද කිසිවෙකුට සක්මනය සයනය සිටිමය හිඳිමය යන ඉරියව්අනරන් යම්කිසි ඉරියව්වක් සැපවන්නේය එහෙයින් සෙනාසනයට කී නියායෙන් තුන්දිනක් පරික්ෂාකොට යම්ඉරියව්වෙක පවත්නුයේ එකගතොවූසීතඑකගවේද එකගවූසීත තහවුරුවේද එබඳු ඉරියව්වම සැපවන්නේය. අනික් ඉරියව්වක් නොසැපවන්නේයයි දනගුත්තේය. මෙසේ සත්වැදැරුම් නොසැපයන්දුරුකොට සත්වැදැරුම් සැපයන් සෙවියගුත්තේය. මෙකී සත්ප්‍රාය කරුණු අතරෙන් විශේෂ වශයෙන් සත්ප්‍රාය හෝජනය අනුභවකිරීමද ප්‍රශ්නබිබෝධිතභය උපදවාගැනීමට හේතුවූ පලමුවෙනි අභයයවේ. යථොක්ත පරිදි සෘතුසුබසේවනය හා ඊයඹාපථසේවනයද මෙමප්‍රශ්නබිබෝධිත භෞත්පාදයට හේතුවූ දෙවෙනි තුන්වෙනි අභයයෝවෙත්.

“මජ්ඣිමනිකායෙහි ඉතිහාසයෙහි අතනනොව පරසයව කමමසසක පච්චවෙකකතා ඉතිහාසයෙහි මජ්ඣිමනිකායෙහි උපපජ්ජති.”

යනුගෙයිත් “මජ්ඣිමනිකායෙහි” නම්, තමන්ගේ හා මෙරමාගේ කමමසසකප්‍රත්‍යවේක්ෂාවගෙවත් කමමසසකතමාට අයිතිබව නුවනින්මෙනෙතිකිරීමයි කියනුලැබේ. හේතෙසේදයත්?

“නිං එතස්ස කුඛො කිංකරස්සං කිමස්ස සිලාදිති නාසෙත්තුං ස කඛස්සං නනුතිං අතනනොකමෙන ආගනනා අතනනො කමෙන නෙවගමිස්සං, පරස්ස කුජ්ඣනං නාම විතච්චිකඛිතාරතතතආයසලා කගුචාදිති ගහෙනා පරං පහරිතුකාමනාසදිසංගොති එසොපි තචකුඛො කිංකරස්සං. කිංගෙ සිලාදිති නාසෙත්තුං ස කඛස්සංති එස අතනනො කමෙන ආගනනා අතනනො කමෙනෙව ගමිස්සංති අපටි ච්ඡිතපහෙතකංවිස පටිචාතංඛිතතරජොමුඛිවිස ච එතස්සෙවෙස කොධො මත්තකපතිස්සංති එවං අතනනොව පරසයව කමමසසකතං පච්චවෙකකතොපි,,

යනාදීන්දත්තවතලදී. මෙහිහාවය, නුඹමෝභවකිසිකුමක්කරත්තෙහිද, කිමෙකද ඔහුගේ සිලාදිගුණධර්මයන්තසන්ට හැකිවත්තෙහිද නුඹතමන්විසින්මකරණලද කමිහේතුකොටගෙන මෙලොව, ත්පතනියට අවුත්තමන්විසින්කරණලද කමිහලයෙන්ම පරලොවයන්තේනොවෙහිද මෙරමාගට කිසිම නම් හිනිඅගුරුතපතායනුල් අසුචිආදීන්ගෙන පරගට ප්‍රහාරදෙකුකැමැත්තක්වැනිවෙයි මෙතෙමේද නුඹගට කිසිකුමක්කර තතේද කිමෙක්ද නුඹසිලාදීන්තසන්ට හැකිවන්නේද මෙතෙමේතමන්ගේ කමිහේතුවෙන් අවුත්තමන්ගේ කමිහේතුවෙන්ම යන්තේය නොපිළිගත් පණිවිඩයක්මෙන්ද ප්‍රතිවාතයටදමාගසනලද රජස්මිටක්මෙන්ද මේක්‍රොධය මොහුගේම මස්තකයෙහිවැටෙන්නේයයිකියා මෙපරිද්දෙන්තමන්ගේදමෙරමාගේද කමිහ තමතමන්ටඅයිතිබව ප්‍රත්‍යවේක්ෂාකරත්තාගටද උපදියනුයි මෙසේතමන්ගේහා අනුත්ගේ ගුණාගුණදෙක්හි සමප්‍රවාහීතිඇතිව වාසයකරණපුද්ගලයාගටද ප්‍රශ්නිධිසම්බොධිසංගතඋපදිගෙවත් පිළිවෙලින් අභික්ඛයට පැමිණතිවත් දක්නේවෙයි.—

“යොලෙඛුදුණ්ඩාදිති පරං විගෙසියමානොව විචරති එවරුපං සාරඛකායං පුගලං පරිවජ්ජන්තස්සාපි,,

යනුගෙයිත් “සාරඛකායපුගලපරිවජ්ජන්තා” නම් යමකිසි පුද්ගලයෙක් කැටකැබිලිහිදකුමුගුරුආදීන්ගෙන මෙරමාගට පිඩාකරමින්ම හැසිරේද එබඳුසංරඛිකයඇතිපුද්ගලයන් දුරුකොට වාසයකරන්නාගටද ප්‍රශ්නිධිසම්බොධිසංගතඋපදි.

“සංඝනපාදාණිං පසාධකාසංපුගලංසෙවනනාසංඝිං, යනු හෙයින් “පසාධකාසංපුගලංසෙවනනා” නම් සංඝනගනපාදාණිං හෙයින් පුත්‍රබ්බිද්වි හෙවත් සාහල්ඵ්වු කායසංවරඥාත්තාදි පුද්ගල යන්ත්‍රේවනාය භජනාය පසාධකාසංපුගලාය කිරීමද පුත්‍රබ්බිසංඝනායො ධර්මභිග්නාත්පාදායං (නම්නපුට්ඨපුඤ්ඤාරවු සිත් ඇතිබවයි.) මෙසේ යථොක්තප්‍රකාරවු හේතුමේ ඒහේතුවෙන් සියළුකෙලයන්තසා අභිකල්පයලබ්මෙන් නිව්‍යාණප්‍රාප්තාවේ. “නදංවුගනනා” නම් එම බො ධර්මභිග්නාත්පාදායං නම්න පුට්ඨපුඤ්ඤාරවු සිත් ඇතිබවයි මෙසේය ථොක්තප්‍රකාර සභාවිධඅභිග්‍යන් හේතුකොටගෙන පුත්‍රබ්බිබො ධර්මභිග්‍යලපදවානනා යොගාවචරපුද්ගලංගමේතිවන්දක්නේවෙයි.

“එකාදසධම්මා සමාධිසමෙබ්බාණ්ඩභග්‍යා උපපාදාය සංවනනානි වජ්ඣවිසදකිරියතා ඉන්ද්‍රියසම්මතපටිපාදනතා නම්තතකුසලතා සම යෙව්නනාසංපුගලානනා සමයෙ චිත්තසං නිග්‍රහණනතා සමයෙ සම්පහංසනතා සමයෙ අප්‍රකුටෙකුතතා අසමාතිතපුගල පරි චර්ජනනා සමාතිතපුගලසෙවනතා ස්මිතාවිමොක්ඛපච්චෙකුත නතා තදංවුගනනාහි, සමාධිනම්. විපක්කනාග්‍රතාවයයි කාමයන් ගෙන් මෙන්ව කාමච්ඡද්දිපඤ්ඤා නිවරණසංඛ්‍යාන අකුසල ධර්මයන් ගෙන් මෙන්වම, විතකිවිචාරසතිතවු විවෙකයෙන් උපන්ප්‍රිතිසං, සාපඥාතිප්‍රථමධර්මානාදාදීන්ගේ වසයෙන් විදනිනාගාවනාවට යෝ ග්‍යපරිදි සමයාගේ භිතථකගකරනාණිම සමාධියයි. මෙපරිදිවු සමාධියද බොධර්මයක්වේ. හෙවත් සතරමානිඥතාවබෝධයට ප්‍රධානහේතුවක්වේ ඒසමාධිසමෙබ්බාධර්මයද යටකිපරිදි වේව කාදියනිශ්‍රිතවෙයි සමාධිසමබෝධර්මය උපදවන යෝගාවචර පුද්ගලතෙම ඒකාදසආකාරයකින් ලබයි හෙවත් ඒපිණිසපවත්තා වජ්ඣවිසදකිරියතාදාදි ඒකාදසධර්මයන් හේතුකොටගෙන පිළිවෙ ලින්, අභිකල්පලබ්ධිවන් දක්නේවෙයි. මෙහි වජ්ඣවිසදකිරියතා ඉන්ද්‍රියසම්මතපටිපාදනතා යනප්‍රථමිකියනේතුවයයටකියනලදපරි දිවේ. “නම්තතකුසලයානාම, කසිනනිම්මනසංඝාතකුසලතා, නම්තතකිකොසලසභාවයනම්, සිත්ථකගකිරීමට හේතුවු පාඨවික සිණාදිනිම්මන ඉගෙනීමෙනිදසුබවයි. ඒබව.

“නම්තතකොසලංනාම, පඨවිකසිණාදිකසංවිතෙතකගතනා නිම්තතසං අකතසංකරණකොසලං කතසංභාවනාකොසලං භාවනාසලධර්මසංකරණකොසලඤ්ඤා තංඉධඅධිපොතං,,

යනුවෙන්දක්වනලදී. මෙහිභාවයනිම්මනකොසලයනම්. නො උපදවනලදපාඨවිකසිණාදිවු සිත්ථකගබවටකාරණාවු කසිණනිම් මතයන් ඉපදවීමෙහි දසුබවය උපදවනලද කසිණනිම්මතයන්

වැඩිමෙහිදක්‍ෂබවය භාවනාවයෙන් ලදන්මිත්ත ආරක්‍ෂාකිරීමෙහි දක්‍ෂබවය යනමේ ත්‍රිවිධාකාර දක්‍ෂබවයි මේ අප්‍රීතාකෞශල්‍යකථා වෙතිවනාහි ඒ රක්‍ෂණකෞශල්‍යයම නිවිතකෞශල්‍ය වශයෙන් කැමතිවිය යුත්තේයි. මේ සමාධිසම්බෝධිසංඛ්‍යාත්පාදයට හේතු වූ තුන්වෙනි අඩගයයි. “සමසෙවිතනස්ස සගගණ්හනා,, යනු සතර වෙනි අඩගයවේ සුදුසුකල්හි සිත භාවනාවයෙන් වැඩිමය යන අදහසයි ඒබව අටුවාවෙහි යද්‍යස්ස අනිසිවිලවිරියතාදිති ලිතං විතතං හොති අපස්සතිසමෝඛාබ්‍යාදයො තයො අභාවෙහි ධම්මත්‍රිවය ස මෝඛාබ්‍යාදයො තයො භාවෙති.

වුතනං හෙනං සගගණ්හනා.

“සෙය්‍යථාපි හික්කවෙ පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජලෙතුකාමො අස්ස සො තත්ථ අලලානිවෙව තිණානි පකඛිපෙය්‍ය අලලානිව ගොම යානි පකඛිපෙය්‍ය අලලානිව කථානි පකඛිපෙය්‍ය උදකවාතච දදෙ ය්‍ය පංඝුකතච ඔකිතරය්‍ය හමෙබ්බානුබො සො හික්කවෙ පුරිසො තං පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජලෙතුනානි නොහෙනං හෙනෙ එවමෙවබො හික්කවෙ යස්මිං සමසෙ ලිතං විතතං හොති අකාලො තස්මිං සමසෙ පස්සතිසමෝඛාබ්‍යාස භාවනාය අකාලොසමාධිස්සංපෙස්සං අකාලො උපෙකබ්‍යාසමෝඛාබ්‍යාසස භාවනාය තංකිය්‍යහෙනු ලිතං හික්කවෙ විතතං තං එතෙති ධම්මෙති දුස්සමුඨාපයං හොති යස්මිං ච බො හික්කවෙ සමසෙ ලිතං විතතං හොති කාලො තස්මිං සමසෙ ධම්මෙ වය සමෝඛාබ්‍යාසස භාවනාය,,

යනාදින් දක්වනලදී. මෙහිභාවය, යම්කලෙක මේ යෝග්‍යව වරයාගේ භාවනාසිත ඉතා ලිහිල් වියහැකියෙන් හැකිලෙන්නේවේ ද, එකල ප්‍රග්‍රබ්ධි ආදී බෝධිසංඛ්‍යායන් තුන්දෙන නොවඩා ධර්මි වය ආදී බෝධිසංඛ්‍යායන් තුන්දෙන වැඩිය යුත්තේයි. භාග්‍යවත්තුව සිසිනුදු මේ වදරණලදුයේමැයි. මහණෙනි යම් පුරුෂයෙක්තෙම යම්සේ සමුප්‍රවු ගිත්තක් දල්වනු කැමැත්තේද ඒ පුරුෂතෙම ඒ මදගිත්තෙහි අළුත් තණකොල බහාලන්නේද අළුත් ගොම බහාලන්නේද, අළුත් දර බහාලන්නේද දියමුසුවාතය දෙන්නේද පස් ඉසින්නේවේද මහණෙනි ඒ පුරුෂතෙම ඒ මදගිත්ත දල්වන්නට පොහොසත්වේදැයි විචාලේය. හික්කුහුද සමාමිත්වහන්ස පොහොසත් හොඳින්තේයස ප්‍රතිවචන දුන්නානුය. මහණෙනි එපරිද්දෙන්ම යම්සමසෙක්හි සිත හැකුළුන්නේවේද,

එසමසෙහි ප්‍රග්‍රබ්ධිබෝධිසංඛ්‍යායද සමාධිබෝධිසංඛ්‍යායද උපෙක්‍ෂාබෝධිසංඛ්‍යායද වැඩිමට සුදුසුකල්නොවන්නේය ඊට කාරණා

කවරේදයත්? මහණෙනි එකමයෙහි සිත හැකුළුවන්නේවෙයි ඒ හැකුළුවනා වූ සිත මේ ප්‍රශ්නයි සමාධි උපෙක්‍ෂා යන බෞද්ධාදිකයන් කරණකොටගෙන නගා සිටුවාලිය නොහැකිවන්නේය. ධර්ම විවය විරියපිනියන බෞද්ධාදිකයන් කරණකොටගෙනම ඒ හැකුළුවනා වූ සිත ආසාදිතවලිය නොහැක්කේමය. මෙසේ සුදුසු කාලයෙහි සිත ධර්මවිවයාදීන් හේතුකොටගෙන වැඩීමෙන් සමාධි සම්බෞද්ධාදිකය උපදී. “සමයෙ චිත්තයස් නිගහණහතනා” යනු නම් සුදුසුකල්හි සිතට නිග්‍රහකිරීමයි. ඒ බව.

කථංයසම්. සමයෙ චිත්තං නිගහගෙනඤ්ඤං තයම්. සමයෙ චිත්තයස් නිගහණහතහොති,,

යනාදීන් දක්වනලදී. යම් සමයෙක සිත නිග්‍රහකටයුතුවී නම් එසමයෙහි සිත කෙසේ නිග්‍රහකරන්නේදයත් යම්කලෙක මේ යොගාවචරයාගේ සිත අතිශයින් පටන්ගන්නාලද විසිනි ඇතිබැව් ආදියෙන් උච්ඡුච්චිද ගෙවත් සමාධි ආදියෙන් නොසන්සුන්වේද එකල්හි ධර්ම විවය සම්බෞද්ධාදිකයාදී තුන්දෙන නොවඩා ප්‍රශ්නයිසම්බෞද්ධාදිකයාදී තුන්දෙන වඩන්නේයි භාග්‍ය වතුන්වහන්සේ විසිනුදු මෙසේ වදාරනලදී. මහණෙනි යම්සේ යම්පුරුෂයෙක් මහත් වූ ගිහිකකුක් නිවනුකැමතිවේද ඒ පුරුෂ තෙම ඒ මහත් ගිහිකෙහි විශල් දරහා තණපත් ගොම බහාලන් තේවේද පස් නොදුසින්නේද මහණෙනි ඒ පුරුෂතෙම ඒ මහත් වූ ගිහිකකු නිවන්ට පොහොසත්වන්නේදයි විවාලාහ හිසුහු වහන්ස ඒ පුරුෂතෙම ඒ ගිහිකකු නිවන්ට පොහොසත්කොවන් තේයයි ප්‍රතිවචනදුන්නාහුය. එපරිද්දෙන්ම මහණෙනි යම්කලෙක සිත උච්ඡුච්චි නම් එකල්හි ධර්මවිවය විසිනි ප්‍රතිසම්බෞද්ධාදිකයන් වැඩීමට සුදුසුකල් නොවන්නේය ඊට කාරණා කවරේදයත්? මහණෙනි එකල සිත උච්ඡුච්චි වූයේය ඒ උච්ඡුච්චි සිත මේ ධර්මවිවය විසිනි ප්‍රතිසම්බෞද්ධාදිකයන් කරණකොටගෙන සන්සිදුවාලිය නොහැක්කේය මහණෙනි යම්කලෙක සිත උච්ඡුච්චි නම් ඒකාලයෙහි ප්‍රශ්නයි සමාධි උපෙක්‍ෂා යන සම්බෞද්ධාදිකයන් වැඩීමට සුදුසුකල්වන්නේය. ඊට කාරණා කවරේදයත්? මහණෙනි ඒකාලයෙහි සිත උච්ඡුච්චි වූයේය ඒ උච්ඡුච්චි සිත මෙප්‍රශ්නයි සමාධි උපෙක්‍ෂා යන සම්බෞද්ධාදිකයන් කරණකොටගෙන සන්සිදුවාලිය හැකි වන්නේය මහණෙනි යම්සේ යම්පුරුෂයෙක් මහත් වූ ගිහිකකුක් නිවනු කැමතිවේද ඒ පුරුෂතෙම ඒ මහත් ගිහිකෙහි අළුත් තණ පත් දර ගොම බහාලන්නේවේද පස්විසුරුවන්නේවේද මහණෙනි ඒ පුරුෂතෙම ඒ මහත් ගිහිකකු නිවාලීමෙහි පොහො

සත්වන්තේදයි විමාලාන භික්ෂුහුද එසේය සාමිත්වහන්සැයි ප්‍රතිවචන දන්තාහුය. මෙකී පරිදි සුදුසු කාලයනම් සිත උඩතු කාලයයි ඒ කාලයට ඊට ප්‍රතිපක්ෂ බව්වැඩිමෙන් සිතට නිග්‍රහ කරවුතුයි එසේ නිග්‍රහකිරීම සමාධි සම්බෝධ්‍යබ්‍යයන්පාදයට හේතුවේ. “සමසෙසමපහංසනනා,, යනු සුදුසුකල්හී සිත සතුටු කිරීමයි හේ කෙසේදයත්? යදස්සපඤ්ඤ පයොගමන්දකායවා උපසම සුඛානධිගමෙනවා නිරසාදං චිත්තං හොති තදනං අභිසංවේග වැටු පච්චවේකඤ්ඤතසං වෙජෙති අභිසංවේග වැටුනිනාම.

ජාතිජරාව්‍යාධිවුනි අපායා අනිත අප්‍රපතකකවිටදුකකි.

ඉදුනි ආහාර ගවේසී දුකකි. සංවේගවැටුනි ඉමානි අභි.

බ්‍රිඩි බමම සඬ්ඝ ගුණානුසාරනෙතවස්ස පසාදං ජනෙති එවං යසමිං සමයෙ චිත්තං සමපහංසිතබ්බං තස්මිං සමයෙ චිත්තං සමපහං සෙති භාවය යම්කලෙක ඒ යෝග්‍යාවචරයාගේ ප්‍රඥ ප්‍රයෝගමද බැවින් හෝ සිත් එකගකිරීමෙන් ලැබියයුතු සැපය නොලද බැවින් හෝ චිත්තය ආශ්වාද රහිතවේද එකල අවමහා සංවේග වසතු ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කිරීමෙන් සිත සංවේගයට පමුණුවන්නේය සංවේගවසතු අවනම් ජාතිදුකය ජරාදුකය ව්‍යාධිදුකය මරණ දුකය යන සතරහා පච්චිධි බකිනාදි පස්වන අපායදුකද අනිත භවයෙහි සංසාරදුකය අනාගතයෙහි සංසාරදුකය ව්‍යතිහමාන කාලයෙහි ආහාරසෙවීම මුල්කොට ඇති දුකයයන මේ අවවැදැ රුමි දුකවන්නේයි බ්‍රිඩි බමි සංඝ යන රත්නත්‍රයෙහි ගුණ මෙ තෙහි කිරීමෙන් ඒ සිත පහද වන්නේය මෙසේ යම් සමයක සිත සතුටුකල යුතු වනම් එසමයෙහි සතුටුකරන්නේයි උක්ත ප්‍රකාර සුදුසුකල්හී සිත සතුටුකිරීමත් සමාධිසම්බෝධ්‍යබ්‍යය උප දවා ඒ මගින් රහත්ව නිවන් දක්නේය “සමසෙ අජික්ඛපෙකකණ් නා,, යනු සුදුසු කාලයෙහි මධ්‍යස්ථව බැලීමයි යම් සමයෙක සිත මැදහත්ව බැලියයුතුවනම් එසමයෙහි සිත කෙසේ මැදහත්ව බැලියයුතුදයත්? යම්කලෙක සමාධිසම්බෝධ්‍යබ්‍යය වැඩිමපිණිය පිළිපදින ඒ යෝග්‍යාවචරයාගේ සිත කුසිතයෙහි පැතිරීමෙන් නොහැකුළුනේ හෝ වේද භෞධ්‍යයෙහි හිමෙන් උච්ඡාදනුයුත් හෝ වේද ප්‍රඥ ප්‍රයෝග සම්පත් ආදියෙන් නිරාශ්වාදනුයුත්වේද අරමුනෙහි සමව පවත්නේද සමාධි වීරියව පැමිණියේවේද එක ල්හී ඒ සිත වැඩිවය නිග්‍රහකිරීමය සතුටුකරවීමය යන මෙහි උත්සාහයට නොපැමිණි මධ්‍යස්ථවන්නේය කුමක්මෙන්දයත්? රථයෙහි යොදනලද අසුන් සමව පවත්නාකල්හී නොතලා නො මෙහෙයා මැදහත්ව බලන්නාවූ රථවායඹාමෙති මෙසේ යම්

සමයක සිත මැදහත්ව බැලියයුතු වීම මධ්‍යයෙහි මැදහත්ව බැලීමත් සමාධිසම්බෝධිතභාවය ඉපදීමට හේතුවන්නේය. “අසමානිත සුගත පරිවර්ණනා,, යනු සමානිතයෙහි හෙවත් එකඟයෙහි සිත් ඇති පුද්ගලයන් දුරුකිරීමයි එසේ නොසන්නිධි පුද්ගලයන් දුරුකිරීම නම් ධ්‍යාන ප්‍රතිපත්තියට නොපිළිපත්නාවූ නොයෙක් කටයුත්තෙහි නියුක්තයූ විවිලිකරණයන් පුද්ගලයන් දුරින්ම දුරුකිරීමයි මෙසේ අසමානිත සිතැති පුද්ගලයන් දුරින්ම දුරුකිරීමත් සමාධිසම්බෝධිතභාවයට හේතුවේ. “සමානිත සුගත සෙවනනා,, යනු එකඟයූ සිතැති පුද්ගලයන් සෙවීමයි එකඟයූ සිතැති පුද්ගලයන් සේවනය කිරීම නම් ධ්‍යාන ප්‍රතිපත්තියට පිළිපත්නාවූ සමාධිලාභී පුද්ගලයන් කරා කලින් කල ඵලභීමයි. ඔවුන් කරා ඵලභී ඒ මගින් මේ යෝග්‍යාවචර පුද්ගලයෙකු සමාධි සම්බෝධිතභාවය හෙවත් සතරමාගී ඥානාබෝධයට හේතුවූ යහපත් අභියෝගයක් වූ විවේකාග්‍රහණය වැඩිමෙන් නිවිණ ප්‍රාප්තවත්තේය තදබිමුත්තනා ඊට නිමිත ප්‍රමාණයූ සිත් ඇති බවයි තදබිමුත්තනා නාම සමාධි අබිමුත්තනා සමාධිගරු සමාධිනිනන සමාධි පොණ්ණ සමාධිපබ්බාරතානි අනේ, යනු හෙයින් තදබිමුත්තනා නම් සමාධි උපදවනු කැමති බවයි හෙවත් සමාධියම ගරුකොට ගැන්ම හෝ සමාධියෙහිම නැව් පවත්නා බව හෝ සමාධියම පිරිසිදු ස්ථානකොට ඇති බව හෝ සමාධියට අනිමුඛව පවත්නා බව හෝ යන අර්ථය මෙසේ මේ යෝග්‍යාවචර පුද්ගලයෙකු ඒකාදස ආකාර හේතූන් කරුණකොටගෙන සමාධිය උපදවා ඒම පුතා පුතා නිවහිනකොට සතරමාගී ඥානාබෝධයෙන් සියළු කෙලෙසුන් තසා සාන්ත සුබලක්ෂණ නිවිණයට පැමිණ වාසය කරන්නේය.

‘පංචධම්මා උපෙක්ඛා සමෙබ්බාජ්ඣා භවස්ස උපපාදය සංවත්තනති සත්තමජ්ඣාත්තනා සංඛාරමජ්ඣාත්තනා සත්තසංඛාරකෙලා යන පුග්ගල පරිවර්ණනා සත්තසංඛාරමජ්ඣාත්තනපුග්ගල සෙවනනා තදබිමුත්තනා,, හි උපෙක්ඛා සම්බෝධිතභාවය ඉපදීම පිණිස සති මධ්‍යස්ථතාවය ආදී අභියෝගයක් වෙන් ඒ අභියෝගයක් හේතුවකොට ගෙන උපදවාගන්නාවූ උපෙක්ඛාව සුඤ්ඤාව බෝධිසංයමයක් වේ. හෙවත් සතරමාගී ඥානාබෝධයට යහපත් අභියෝගයක් වේ. උපෙක්ඛාව නම් මධ්‍යස්ථතාවයයි හෙද දසාකාරවේ ඔහු කවරහුද? ඡල ධතු පෙක්ඛා බ්‍රහ්මචිහාරු පෙක්ඛා, බෝජ්ඣංග පෙක්ඛා, විරිය පෙක්ඛා, සංකාරු පෙක්ඛා, වෙදනු පෙක්ඛා, විපස්සනු පෙක්ඛා, තනු මජ්ඣානු පෙක්ඛා, කොහු පෙක්ඛා, පරිසුඬු පෙක්ඛා හි යනු හෙයින්

අභිචේතනා පෙක්ඛාය බුහමච්ඡාරො පෙක්ඛාය බොධිඛේතනා පෙක්ඛාය විශේඛා පෙක්ඛාය සංසකාරො පෙක්ඛාය චෙදනො පෙක්ඛාය විදුඤ්ඤානොපෙක්ඛාය තත්ත්ව මධ්‍යස්ථා පෙක්ඛාය ධ්‍යානො පෙක්ඛාය පාරිසුඛි උපෙක්ඛායයි දසවාදැරුම් වන්නීය. ඒ දස විධ උපෙක්ඛාවන් අතුරෙන් මේ ශාසනයෙහි ක්ෂණායුධ රහතුවන්නන්ගේ ඇසින් රූපාර මුණක් දැක ඇළුම් වශයෙන් සොම්නස් හෝ නොකෙරෙද වෙහෙසයෙන් දොම්නස් හෝ නොකෙරෙද මධ්‍යස්ථ සිතිනුවතින් සෙදී වෙස්සෙයි මෙසේ දක්වනලද්දවූ ක්ෂණායුධ රහත්හුගේ වක්ඛුරාදී සද්දරට රූපාදී ඉෂ්ටානිෂ්ට අරමුණු හමුවූකල්හි නිකේලගි පිරිසිදු ස්වභාව අත්නොහරිණ ආකාරයෙන් පවත්නාවූ යම් උපෙක්ඛා වක්ඛේද ඒ අභිචේතනාපෙක්ඛානම්වන්නීය. උපෙක්ඛා සහගත චිත්තයෙන් එක් දිශාභාගයක් පතුරුවා වාසය කරන්නේයයි මෙසේ දක්වනලද සකල සන්ධිනි කෙරෙහි මැදහත් ආකාරයෙන් පවත්නා යම් උපෙක්ඛාවක්ඛේද ඒ බුහමච්ඡාරො පෙක්ඛා නම් වන්නීය. කෙලෙසුන් කෙරෙන් සිත වෙන්කිරීමෙහි කියනලද විවේකය නිසා පවත්නා උපෙක්ඛා යම්බොධිඛේතන වඩන්නේයයි මෙසේ දක්වනලද සහජාත ධර්මයන් කෙරෙහි මැදහත් ආකාරයෙන් පවත්නා යම් උපෙක්ඛාවක් හෙවත් මාගී චිත්තයෙහි යම්ප්‍රසන්නාවූ ශ්‍රද්ධා ප්‍රඥාදී සෙසු ධර්මයන්ගේ අලින අනුබන්ධ අතිරාශ්වාද භාවය හේතුකොටගෙන, ප්‍රගුහන යම්ප්‍රභූතියෙහි උත්සාහයක් නැතුව පවත්නාවූ යම් මැදහත් ආකාරයක්ඛේද ඒ බොධිඛේතනාපෙක්ඛා නම් වන්නේය. උපෙක්ඛාසංඛ්‍යාත මධ්‍යස්ථාකාරයෙන් පවත්නා විශේෂ නිමිත්තය කලින්කල මෙතෙහි කරන්නේයයි මෙසේ දක්වනලද අතිශයින් උත්සාහවත් නොකරණ ලද්දවූද ඉතා ලිහිල් නොකරණ ලද්දවූද විශේෂසංඛ්‍යාවූ යම් උපෙක්ඛාවක් ඇත්තේවේද මේ විශේෂාපෙක්ඛා නම් වන්නීය.

“යා කති සම්ඛාරාපෙක්ඛා? සමාධිවසෙන උපපජ්ජන්ති, කති සංඛාරා පෙක්ඛා? විපස්සනා වසෙන උපපජ්ජන්ති, අභි සංඛාරා පෙක්ඛා සමාධිවසෙන උපපජ්ජන්ති දස සංඛාරා පෙක්ඛා විපස්සනා වසෙන උපපජ්ජන්ති එවමාගතා නිවරණාදි පටිසම්ඛා සනතිඝානාගගතෙ මජ්ඣිමනිකායෙ උපෙක්ඛා අයං සංඛාරා පෙක්ඛානාම,,

යනු හෙයින් සමාධිවශයෙන් කෙතෙක් සංසකාරො පෙක්ඛා වේ උපදනාහුද විදුහිතාවශයෙන් කෙතෙක් සංසකාරො පෙක්ඛා වේ උපදනාහුද යන ප්‍රශ්නයෙහි ප්‍රථමධ්‍යානාදී අමටසමාපත්තින් විසින් ඔබ්බන්නාලද නිවරණ උපාය විවාරාදී ධර්මයන්

ඒ ඒ ධර්මයන්ගේ ස්වභාව වශයෙන් පරීක්ෂාකොට මේ ධර්ම මේ බඳු ස්වභාව ඇත්තාහයි සනිටුහන් කිරීම් වශයෙන් පවත්නා අවදානම් ප්‍රඥාව අසවිධ සංස්කාරාපෙක්ෂා නම් සොවාන් සකාදකාමි අනාගාමි අතීන් යන සතරමග සතරඵලය හා ශූන්‍ය නා විහාරසමාපත්ති : අනිම්මනවිහාරසමාපත්තිය යන මේ දෙවිධ අධිගමසමාපත්තින් ලැබීමටත් ස්වල්ප උපදවන්නාවූ දෙවිධ විදගීනා වෙති සුචිකම් ප්‍රත්‍යයෙන් මේ හවයෙහි පච්ඡායායෙන්ගේ උත් පත්තියද උපත් පඤ්චසකකියෙන්ගේ පැවැත්මද කාරණාවය යෙන් වැටහෙණ සියළු ප්‍රේමානුමිත සංස්කාරධර්මයද මතුහවයෙහි උත්පත්තිය පිණිස රුක්කරන්නාවූ කම්යද මතු හවයෙහි උත් පත්තියද ප්‍රතිසංසි වශයෙන් උපදනා ගතියද සකකියෙන්ගේ පහලවීමද පහලවූ සත්‍යයාගේ විපාකප්‍රවාතීතියද ජාතියද ජරාවද ව්‍යාධි යද මරණයද සෝකයද පරිඤ්චයද උපායාසයද යන මෙතෙක් ධර්මයන් ඒ ඒ ධර්මයන්ගේ ස්වභාව වශයෙන් පරීක්ෂාකොට දැන මේ ධර්ම මේබඳු ස්වභාව ඇත්තාහයි සනිටුහන් කිරීම් වශයෙන් පවත්නා දසවැදෑරුම් ප්‍රඥාව දසවිධ සංස්කාරාපෙක්ෂා ඥානාමි වෙයි මෙසේ දක්වන ලද්දවූ ප්‍රථමධ්‍යානාදියෙන් ඔබ්බෙන්නා ලද නිවරණාදී ධර්මයන් ස්වභාව වශයෙන් පරීක්ෂාකොට දැන සනිටුහන් කිරීම් වශයෙන් පවත්නාවූද දක්නාලද ආදී නව ඇති හෙයින් ඒ නිවරණාදීන් ඉපදීමෙහි මැදහත් ආකාරයෙන් බලත් නාවූද යම් විදගීනා ප්‍රඥාවක් ඇත්තේවේද මේ සංස්කාරාපෙක්ෂා නම් වන්නිය. යම් කලෙක උපෙක්ෂා සහගතවූ කාමාවචර කුසල විතතය උපදින්නේවේද යි මෙසේ ආවාටු අදුක්කමසුබ වෙදනා නම්වූ යම් උපෙක්ෂාවක්වේද මේ වේදනාපෙක්ෂා නම් වන්නිය යම් සකකි පඤ්චකයෙක් ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත් බැවින් භූතනම්වේද යම් සකකි පඤ්චකයෙක්හි අනිත්‍ය දුඃඛ අනාත්ම යන ලක්ෂණත්‍රය ලැබේද ඒ සකකි පඤ්චකයෙහි අනිව්‍යානුපස්සනාදී භාවනා ස්‍රමයෙන් නිත්‍ය සංඥාදිය දුරුකරන්නාහු මනාකොට දක්නාලද ආදී නව ඇති හෙයින් ඒ පිළිබඳ ඇල්ම මතු ප්‍රති සංකිය නොගන්නා පරිද්දෙන් ප්‍රති පත්තිය කරණකොටගෙණ දුරුකරන්නේවේද මෙසේවූ යෝගාවචර මහණ එහි උපෙක්ෂාව ලබන්නේය යි මෙසේ දක්වනලද අනිත්‍යාදී වශයෙන් සමමගීණය කිරීමෙහි මැදහත් ආකාරයෙන් පවත්නා යම් උපෙක්ෂාවක්වේද මේ විදගීනාපෙක්ෂානම් වන්නිය. ඡන්දාවේනසිකාදී යෙවා පනක ධර්මයන් අතුරෙහි දක්වනලද්දවූ තමාහා යම්ප්‍රසූකත ධර්මයන් සලකොට අරමුනෙහි පිහිටුවන්නාවූ යම් උපෙක්ෂා

වක්වේද මේ තුළ මධ්‍යස්ථාපෙක්ෂා නම් වන්නිය උපෙක්ෂකව වාසය කරන්නේය යනාදීන් ප්‍රකාශකරණ ලද්දවූ අනුමාන සැපයෙහි යෙදුනාවූද ඒ සැපය අපෙක්ෂාපාතව උපදවන්නාවූද යම් උපෙක්ෂාවක්වේද මේ ධ්‍යානොපෙක්ෂා නම් වන්නිය. උපෙක්ෂා සම්ප්‍රසන්න යොගියෙන් පිරිසිදුවූ චතුර්ථානායයි මෙසේ දක්වන ලද්දවූ විතර්ක විවාරාදී සියළු ප්‍රතිවිරුද්ධ ධර්මයන්ගෙන් මිදුනුහෙයින් ප්‍රතිවිරුද්ධ ධර්මයන් සංසිද්ධිමෙහි නැවත උත්සාහ කටයුත්තක් නැත්තාවූ යම් උපෙක්ෂාවක්වේද මේ පාරිසුඛ්‍ය පෙක්ෂානම් වන්නියයි කියා මෙසේ උපෙක්ෂාව දස ආකාරවේ මේ දසවිධ උපෙක්ෂාවන් අතුරෙන් මෙහිදී අපවිසින් ගතයුතු උපෙක්ෂාවනම් බොධිබ්‍රහ්මපෙක්ෂාවයි උපෙක්ෂාව බොධිසංඛ්‍යාත සතරමාගී ඥානය අවබෝධ කරණ පුද්ගලයාට යහපත්වූ සුඤ්ජ අභ්‍යාසක්ෂුණි උපෙක්ෂා සම්බොධිබ්‍රහ්ම නම්වේ විවේක නිශ්චිතාදිය යට කී පරිදිමැයි. මේ උපෙක්ෂා සම්බොධිබ්‍රහ්මානුභූතයට හේතු වශයෙන් පවත්නා අනපස අතුරෙන් පළමුවැනි අභ්‍යාස නම් “සත්තමස්සන්තතා” යනුයි. ප්‍රිය සන්තත කෙරෙහි මධ්‍යස්ථවීමයි.

“තත්ථ විභානාරෙහි සත්තමස්සන්තතං සමුදාපෙති තිං අත්තනො කමෙමන ආගන්ත්වා අත්තනොව කමෙමන ගම්ඤ්ජි එසොපි අත්තනො කමෙමන ආගන්ත්වා අත්තනොව කමෙමන ගම්ඤ්ජි තිං කංගෙ ලායසීති එවං කමෙමස්ස කතපච්ච වෙකකිණෙන ව පරමන්තො සන්තොසෙවනාසී සො තිං කං කෙලායසීති එවං නිසසත්ත පච්චවෙකකිණෙනව”

යනු අටුවාහෙයින් ඒ පසුව ධර්මයන් අතුරෙන් සන්තමසස්ස නාමය හෙවත් ප්‍රිය සන්තත කෙරෙහි මැදහත්වීම දෙයාකාරයකින් උපදවයි. ඒ කෙසේදැයි?

නුඹ තමන්ගේ කම්මයෙන්ම හෙවත් තමන් විසින් කරණ ලද කුසලා කුසල කම් හටයාගේ හේතුවෙන්ම මිනිසන් බැව් සංඛ්‍යාත අප අතරට සම්ප්‍රාප්තව එහිදීත් තමන් විසින්ම කරණ ලද කුසලා කුසල කම් හේතුවෙන්ම උත්පත්ති වශයෙන් පරලොව යන්නෙහිය මෙතෙමෙන් තමන් විසින්ම කරණලද කම් හේතුවෙන් අවුත් තමන් විසින්ම කුරණලද කම් හේතුවෙන් යන්නේය එබඳුවූ නුඹ දන් මෙහිදී කවරෙක් ත්‍රිඛාකරවන්නෙහි දැයි කියා මෙසේ කම්මසාකතාපච්ච වෙකකිණ වශයෙන්ද හෙවත් කම්ම තමන්ට අසිතිබැව් නුවතින් සැලකීමෙන්ද පරමානුභූත වශයෙන් සන්තයෙන් නැත එබඳුවූ ඔබ කවරෙකු යංවලනයකරන්

නොහිද්දී මෙසේ නිසැන්වනාටය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කිරීමෙන්ද යන දෙයාකාරයකින්ම සනිටුහන් කෙරෙහි මධ්‍යස්ථභාවය උපදවයි. මෙසේම දෙපරිද්දකින් සංස්කාර මධ්‍යස්ථභාවයද උපදවයි මෙහි සංස්කාර නම් අනිත්‍යය ප්‍රතිබ්ධි විවර පිණිසාන සෙනාසන ගිලන ප්‍රත්‍යය සංඛ්‍යාත චතුර්විධ ප්‍රත්‍යයද නදනුවර්තක අව යෙෂ සංස්කාරද සංස්කාරනම් ඔවුන් කෙරෙහි පවත්නා දෙප රිදි මධ්‍යස්ථභාවය මෙසෙයි මේ විවරය අනුපූජී භාවයෙන් වණිණ විකාරකයට හා ජිණිණකයට පැමිණ හෙවත් කිව්වුවීමට හා කඩ රෙදි වීමටද පැමිණ කෙලවර පාපියනාකඩක්වී සැරයටි කෙලවරින් ගෙණ බැහැර කටයුත්තක් වන්නේය ඉදින් වනාහි විවර සංඛ්‍යාත මේ වස්තුවට සමාමියෙන් විද්‍යමාන වන්නේනම් මෙය මෙසේ විනාසවත්ව අවසර නොදෙන්නේයයි අභ්‍යාමික භාවය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කිරීමෙන්ද මේ විවරය කල් පවතින්නක් නොවන්නේය එහෙයින් තාවකාලිකයයි තාවකාලිකත්වය ප්‍රත්‍ය වේක්ෂා කිරීමෙන්ද යන දෙපරිද්දෙනි.

“විගෙවාකාමෙති සංඛාරමජ්ඣන්තතං සමුදාපෙති ඉදං විවරං අනුපුරෙකින ජිණිණවිකාරයොව ජිණිණභාවයාව උපගන්තවා පාද පුඤ්ජන චොලකා හුත්වායගිකොටියා ජිකිකිතියං හවිසානි සවෙ පනස්ස සාමිකො හවිසා නාස්ස එවං විනාසකිං දදෙය්‍යාති එවං අස්සාමිකතාව පච්චෙවකකිණෙනව” යනු මෙහි පාලියයි

“සත්තසංඛාරකෙලා යන පුගල පටිවජ්ජනනා” යනු නම් සති සංස්කාර දෙකොඨාසයම සඤ්ඤනය කරන්නාවූ හෙවත් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රතිබ්ධි සතියන්හා අනිත්‍යය ප්‍රතිබ්ධි විවර පිණිසාන සෙනාසන ගිලන ප්‍රත්‍යයාදිය මමත්ය කරණ පුද්ගලයන් දරුණුමයි.

“එත්ථයොපුගලො ගිහිවා අත්තනොපුගතධිතාදිකෙ පබ්බ ජිතොවා අත්තනො අත්තන වාසික සමානු පජ්ඣායාදිකෙ මමා යති සහජෙවෙනෙනසං කෙසවෙජ්ජන සුචිකමම විවරධොවන රජනපත්ත පවනාදිති කතොති මුහුත්තමපි අපස්සනෙතා අසුකො යාමණෙතො කුඨිං අසුකො දහරො කුඨිනති හත්ත මිගොවිය ඉතො චිතො ව ඔලොකෙති අඤ්ඤාන කෙසවෙජ්ජනාදිතං අත්ථාය මුහුත්තං තාව අසුකං පෙසෙථාති යාව මාකොපි අවෙහපි තං අත්තනො කමමං නකරොමතුමෙහ තං ගහෙනා කිලමිසසථාති නදෙනි අයං සත්තකෙලායනො නාම යො පන විවර පත්ත ථාලකකත්තර යති ආදිති මමායති අඤ්ඤාස්සහජෙවන පරාමසි

තුමා න දෙති තාවතාලිකා යාවතො මයමපි ඉමංධනං යනනං
න පරිතුඤ්ජාම කිං තුඛොකං දසොමාති වදති අයං සංඛාර කෙලාය
නො නාම” යනු හෙයින් මේ සඬ සංසාර කෙලායන පුද්ගල
පරිවර්තන සංඛ්‍යාත කාරණයෙනි,

“පුතිසංඛාතමාහාරං ගලති අදති” යනු නිව්වන බැවින් පුති
සංඛ්‍යාත ආහාරය අනුභව කරණ යම් කිසි පුද්ගලයෙක් නෙමේ
ගිහිකෙයක් හෝ වේවා නැතහොත් තමන්ගේ පුත්‍රධිතෘආදී ප්‍රචාර
ජීවකෙයක් හෝ වේවා තමන්ගේ අනවැසි සමානෝපාධිතායාදීන්
මමකිය කෙරෙහිද ස්වභාවයෙන් ඔවුන්ගේ කෙසවෙස්දනය සුචි
කමිය විවර බෝවනය විවර රජනය පාත්‍රාපිසිමය යනාදිකුල
මගන් කටයුතු අතිසය ප්‍රේමයෙන් කෙරෙහිද මොහොතක් නමුත්
දැන ප්‍රතිලාභය නොකරන්නේනම් අහෝ අසවල් සාමනේර
තැන කිනම් ප්‍රදේශයකට ගියේද අසවල් ලදරුවා කොතැන්හි
ගියේදැයි යනාදී වශයෙන් ශ්‍රාන්ත මාතයෙකු පරිද්දෙන් හෙවත්
සමාති වෛ කලායට පත්ව වන ප්‍රදේශය මුළුල්ලෙහි කරකැවෙ
මින් හුඟාවූ මාතරාජයෙකුගෙන් ඔබ්බෙබ අවප්‍රේකනය කෙ
රෙහිද ශ්‍රමණාදී අතින් කෙතොකු විසින් අපගේ කෙසවෙස්දනය
සදහා අසවල් සාමනේරතැන හෝ අසවල් ලදරුවා මදවෙලාව
කට මෙහි එවනුමැනවයි ආවායෙහිපාධිතායාදීන් යදිනු ලබන්
නේම අපිද ඒ කමිය ඔහුලවා කරවා නොගන්නෙමු කෙපි ඔහු
ගෙන්වාගෙන කලාන්තකරන්නහු යන හයින් කෙසවෙස්ද
නාදිය සදහා යාමට අවකාශ නොදෙයිද මෙබඳු ස්වභාවයෙන්
යුත් පුද්ගලතෙමේ සඬකෙලායනනම් වෙයි හෙවත් සකියන්
මමකිය කරණ පුද්ගලයානම් යම් කිසි පුද්ගලයෙක් වනාහි තමා
අයත් විවර පාත්‍ර නලි සැරයටි ආදිය මමකිය කෙරෙහිද අති
කෙකුගේ හඟනයෙන් එබඳු විවරාදිය පරාමර්ථය කරන්නේ
නොදෙයිද එම විවරාදිය තාවකාලික වශයෙන් ස්වරූපවෙලාව
කට නුමුත් යමෙක් ඉල්වන ලද්දෙනම් එකල්හි අපිත් මෙය
මමකිය කරන්නෙමේ පරිභෝගද නොකරමු එසේ ඇති කල්හි
කිමෙක නොපව දෙන්නෙමුදැයි කථනය කෙරෙහිද මෙබඳු පුද්ග
ලයා සංසාරකෙලා යන නම්වෙයි මෙපරිද්දෙන් සඬ සංසාර
දෙකොඩාසයම මමකිය කරණ පුද්ගලයන් භාත්පසින් දුරු
කිරීම උපෙක්ඛාසම්බෝධිතායාදිය උපදවා ගැනීමට හේතුවූ තුන්
වැනි අඩනයවෙයි “සත්තසංඛාර මජ්ඣිමන පුග්ගල සෙවනනා”
යනු උපෙක්ඛා සමබොධිතායාදිය උපදවා ගැනීමට හේතුවූ සතර
වැනි අඩනයයි.

සජ්ඣානීයභාවය සංවර්ධනය වීම සඳහා සංඛාරා සත්තා ව සංඛාරා ව සත්ත සංඛාරා සත්තසංඛාරෙසු මජ්ඣිමනිකායෙ සත්ත සංඛාර මජ්ඣිමනිකායෙ තෙව නෙ පුගලාදිනි සත්තසංඛාර මජ්ඣිමනිකායෙ පුගලා තෙසං භවතා භවතා සත්ත සංඛාර මජ්ඣිමනිකායෙ පුගලා සෙවනා තාසං භාවො සත්ත සංඛාර මජ්ඣිමනිකායෙ පුගලා සෙවනා, සත්ත සංඝකාර දෙකොටසෙහි මධ්‍යස්ථාවූ පුද්ගලයන් සෙවනා කරණ බව හෙවත් එබඳු පුද්ගලයන් භවතා පසුපාසන්නය කිරීම මේ බෝධිසත්වයාට සතරවැනිවූ අභියෝගය මෙසේ සේවනය භවතා පසුපාසන්නය කරණ යොග්‍යාවර්ත සාමි තෙමේ සත්ත සංඝකාරයන් කෙරෙහි උද්ඝාත විශ්වාසය අධික මමනසට හා අධික සැලැල්ල භාවයටද නොපැමිණීම උද්ඝාතයයි “නදං මුත්තනා” යනු නම් තදන්පාදනය පිණිස නමින ප්‍රවන ප්‍රාග් භාරවීම පස්වැනි අභියෝගය උපෙක්ඛා සම්බෝධිසත්වයා උපදවා ගැනීම පිණිස නමිනවූ සිත් ඇති පුද්ගලයාටද එය සමුච්ඡේදය යන අදහසයි සත්ත මධ්‍යස්ථභාවය ආදිකොප ඇති අභියෝගය ඇසුරුකරන්නාවූ පුද්ගලයෙකුට අභිත්තානී යුතුය දක්වා උපෙක්ඛා සම්බෝධිසත්වයා වඩන්නේවෙයි එම ඵලයෙහි පිහිටි කල්හි වඩනු ලැබූ කෙතෙක්වූයේ වෙයි. මෙලෙසින් සතිසම්බෝධිසත්වයා ආදී සප්තවිධ බෝධිසත්වයාට භාවනාවශයෙන් වඩන්නාවූ ආදී කර්මික කුලපුත්‍රයෙකු මේ සේවනා ඇති සතරමග සතර ඵල පිළිවෙලින් සාත්ත පුටි ලක්ෂණ නිව්‍යාණ සම්පන්නය ලබන්නේයි.

මෙසේ අති සංකෘතයෙන් සංග්‍රහ කරණලද
බෝධිසත්වයා බුද්ධි විභාගය සමාපනයයි.

පත්තින් පිරිනිබ්බෙයි. මුළුදඹදිව සකුසො කාමෙති කාමෙති වසත්තා
හරණ ඉන් එක් කප්පකකින් ගෙණ ගියත් අසුදහසක් අවුරුදු මුළු
ලෙහි ඇද නිමවා ගත නොහැක්කේ විය-එසේ වුව නම් රාජධානියෙහි
දූෂණ ධනපතින් කලියෙයක වසන්තාවු එකද සතනෙකෙක්
නැත සත් රුවන් ගෙවල් වල ම වාසය කෙරෙහි දිව්‍යමය වූ උයන් හා
දිව්‍යමය වූ පොකුණන්ද ගැවසී තිබෙයි. එකල දඹදිව මුළු ලෙහි
සතියන් ගෙන් සාතා කෙනෙක් වසුරු කෙනෙක් වෙලදුම් කරණ
කෙනෙක් බඩතිසාදුක්ගන්තා එකමය තිකෙනෙක් වත් නැත පො
ලොව පලාගෙණ සායංජාත හැල් පැන නැගෙයි ඒ කරල් වල
කුඩු නැතිව මුතු දුල් සේසාල් ගෙණ තිබෙයි එක් බිජු වටක් හුනු නැතිත්
නැති පළු රෙහි කරල් කපා වැඩගත් කල දෙදහස් දෙසිය දෙසැත්තැ
ගැලක් පුරා සොළසා මුණු අවලාසක් සාල් ඉරිව තිබෙයි ඒ සැල් මැ
ණික් උදුනෙහි තබා බත් පැසුනු කල හැමදාම හැමයකුගේම අනු
භව කෙරෙහි.

ඒ නුවර සංඛනම් වක්‍රවතීත් රජෙක් වෙයි ඒ රජහට නුවර මඩ
යෙහි පස්විසි යොදුන් රුවන් පහසෙක් වෙයි එකල්හි දඹදිව නලය
දෙව් නුවරක් සෙයින් විසිතුරු වෙයි උතුරු කුරුදිව සිතසෙයින් සුල
හ අනත පාණ වෙයි

එකල්හි මෙහෙය බෝසතානෝ කුසිපුරයෙන් සැව අවුත් කෙ
තුමනි නම් රාජධානියෙහි සංඛනම් වක්‍රවතීත් රජව අතීයෙන් ධම්
යෙන් අනුශාසනා කරණ පුත්‍රානමණ නම් පුරොහිතයා පිණිස බ්‍රහ්ම
වතී නම් බිසවගේ කුසපිළිසිදු ගෙණ දසමාසාවසානයෙහි අනෙක
ප්‍රකාර ප්‍රාතිහායඝීගත සහසු දක්වමින් මව් කුසින් ප්‍රසූතව අප්ත නම්
කුමාරව වැඩිවිය පැමිණ තථගණ පිරිස් පිරිවරා පොලොව පලා පැන
නැගී සිඛ්ඝීය වන්දනා වසිසමානකය යන සත් රුවන් ප්‍රාසාද තු
යෙහි දිව්‍යමය වූ සම්පත් අනුභව කෙරෙමින් අවදහසක් අවුරුදු ගිහි
ගෙයි වාසය කොට වන්දනා නම් අගබිසව කුසින් බ්‍රහ්මවතී නම්
පුත් රුවන උපන්ද වතුඵ්ඨනිමිත්තදුක පැවිදිව සප්තාහසක් ප්‍රධාන
යොග කොට වන්දනා නම් අගබිසව දුන් කිරිපිඩු වළඳ රුවන් පහ
යෙන් මගොස් දකුණු දෙසෙන් නැගිතුන් යලක් පැදකුණු කොට අප
රාජ්‍ය ස්ථානයේ පැන නැගී රිදී කඳක් සේ සමඵ වට වූ එක්සිය විසිරි
යන් කඳ වෙයි එපමණ පමණ සාධා ඇති සාධා මණ්ඩලය වටින්
සත්සිය විසිරියන් පමණ ඉදුනිල් මිණි සේසතක් සේ ඇමදාම සො
හාමත් කරන්නාවූ ඇමදාම විලිකුන්ව වැගිරෙණ පතකුදු නැත මුහු
කල පත් ඉන්ද්‍ර නිල මාණික්‍ය මය වූ පැහැ ඇති අසු අස්සෙහි ලිය හා අංකු
ර ප්‍රචාලමය පැහැ ඇති මුල පටින් අගදක්වා මලින් සැදි සිටිනේය.

දෙළොස් නැලියක් පැත්තන් නාපමණ කැකුළුඇති පිපිකලමහගැල් සකක් පමණවෙයි එකී එකී මලෙහි නැලියක් නැලියක් පමණ රේනුවෙයි එදා පිපිමල් අසුදහසක් අවුරුදු පරතොවිහිබෙයි ඒ බුදුන්ගේ පිරිනිවීම හා සමග ඇම මල් පරවනවුවෙන් ගැලවී පෙනන කුන් බිම නොතිආකාශයෙන්ගොස් දරසැයෙහි වැසිර ඒ බුදුන් හා සමග ආදහනවෙයි.

මෙබඳු බාහ ග්‍රීෂ්මාසයට පිටලා පැදුම්ලොවබලා වැඩහිඳ බුදු වෙහි ඒ බුදුන්ට අසොකය බුහමදේවය යන මහතෙරදෙදෙනෙක් අගසව්වෙහි සිහනම් මහතෙරකෙනෙක් අග්‍රඋපසාරයක වෙයි ඇම දුම දිවාරාත්‍රියෙහි පස්විසියොදුන් තැන්පැහිරසිටිනා බ්‍යාමප්‍රහාම ඝණිලයවන්නේය. ඒ මෙමත්‍රෙය බුදුන්ගේ බුබුකාය අසුච්චරියන් පමණවන්නේය.

ශ්‍රී පාදයෙහි පටන් ජාත්‍රමණ්ඩලයට දෙවිසිරියන් උසය ජාත්‍ර මණ්ඩලයපටන් නාභිමණ්ඩලයට දෙවිසිරියන් උසය නාභිමණ්ඩලය පටන් අකුඩාතුවට දෙවිසිරියන් උසය සිරොධාතුව පස්විසිරියන ය දෙබැම සහල පස් පස් රියනය දෙබැම පස් පස් රියනය තෙත්‍ර සහල පස් පස් රියනය නාසිකාවසන්රියනය රන්වන්වූ කන්වැල් සහල සත්සත් රියනය ශ්‍රීහස්තදෙක සතලිස් රියන් පමණවන්නේය එකී එකී අතුල් පස් පස් රියනය ශ්‍රීපාදදෙක තෙලෙස් රියන් එක් වියත් සාහල් පමණවන්නේය.

මේ ආදී දෙතිස්මහපුරුෂලක්‍ෂණයෙන් යමන්විතව සපරිවාරමාරප රාජයකොට දශසහශ්‍රී ලෝකධාතුව එකපැහැර කම්පාකරවමින් ලොවුතුරා බුදුවනසේක.

මෙසේ ඒ ශ්‍රීමත්වූ බුබුකායකින් දම්සක් පැවතුම් සුත්‍රදෙස නාකොට එතැන්පටන් තුන්ලෝභාසින්ට සබ්මාන පානය කර වමින් සියළුසතියන් සංසාරභාතරයෙන් ගොඩනගා මෙමත්‍රෙය බුදුහු අසුදහසක් අවුරුදු ආයුශ්‍රී වලදනසේක.

ඒ මෙමත්‍රෙය බුදුන් දක්නෝකවුරුද නොදක්නෝකවුරුද යනගොත් මාතෘඝාතක පිතෘඝාතක දුර්ගන්තඝාතක ලෝභිකුපා දක සංඝභෙදකයෙයි යන පංචානන්තරියකමීයකමාහු ඒ මෙමත්‍රෙය බුදුන් නොදක්නෝය.

මෙලොවතැන පරලොවතැන කම්නැත කම්ඵලතැන මව්නැත පියන්තැන කලාවූ කුසලයෙහි විපාකතැනැයිකියා මෙසේනියන මිත්‍රාදානිගෙණ අළුතා ඇවිදිනා සතියෝද ආණ්ඩුපවාද කලාවූස නියෝද නරකයෙහි ප්‍රෙතයෝනියෙහි අසුරකායෙහි අරුතල අංශුතලයෙහි උපන්නාවූ සතියෝද ඉන්ද්‍රියවෙකලයට පැමිණිය

කිසියද ප්‍රත්‍යක්ෂකතාවයෙහි උපක්ෂකියෝද නිගන්වාදි පාසා
නිසියෝද බුද්ධත්වයෙහිද සංසාරයෙහිද සංසාරයෙහිද නොසිත්
නොසිත් කැමැත්තේද ඒ මෙමග්‍රහයෙහිද නොදක්නේමය.

මෙයින් පිටත් අවිභවයෙහිද සිටි මගී යාවකයන්ට හා
මහණවූණන්ට දුන්දුන්යෝද ඒ මෙමග්‍රහය බුද්ධත් දක්නේමය.

පත්සිල් රක්ෂාකලෝද පෙහෙවස් රක්ෂාකලෝද බහිරවස්
රක්ෂාකලෝද දහමකරවුවෝද බෝධිපිඨවිවෝද පුස්පාරාම ඵලාරා
මකරවුවෝද උයන් පොකුණුකරවුවෝද හෝත්තරාලාකරවුවෝද
ලික්කපුවෝද පින් පැත්තැබුවෝද බුද්ධත් ඇතිකරන්ට වගල්
වුවෝද ධර්මකතියන්ට මත්ඛපකරවා පිළිගැන්වුවෝද ඒ මෙමග්‍රහය
බුද්ධත් දක්නේමය.

ධර්මකත කලලිතවසුන් දුන්තෝද විජිතිපත්‍ර අතවමසවාදුන්
තෝද බතකියනගේ වියන්බැන්දෙද වියනෙහි මලලොඹුඵල්වුවෝද
බතකියනගේ පහන්දල්වුවෝද බතව අඩබැසුවෝද ධර්මකත
යන් පසයෙදුවෝද සනමේසියළුම චතාවන්ගොටිනිමවා බතකියන්
තන් ආචාර උපචාරයෙන් වඩාගෙනවුන් ධර්මකතයෙන් වඩා හිඳවා
සත්කාරකොට බත පවත්වා බත ඇසුවෝද ඒ මෙමග්‍රහය බුද්ධත් දක්
නේමය.

තවද ආමිසදුත ධර්මදුතාදින් සංසයාවනන්සේට පුරාසත්කාරක
ලෝද මවුන්ට උපසාහකලෝද පියන්ට කුලදෙවුවන්ට උපසාහ
කලෝද ලාබන් පොහොබන් අවදිබන් දුන්තෝද දසපින්කිරියවන්
පිරුවෝද සම්භාරාමනෙරවුවෝද පිළිමනෙවල්කරවුවෝද පිළිම
කරවා ඇස්තිබුවෝද ඒ මෙමග්‍රහය බුද්ධත් දක්නේමය.

තවද ඒ මෙමග්‍රහය බුද්ධත් දක්නේට සිටිනා සත්වපිරිසෙයින් එක
මලක් එකපහනක් එක බත්ආලෝපයක් පමණ දුන්තෝද ඒ මෙ
මග්‍රහය බුද්ධත් දක්නේමය.

අනුත්තරපින් සතුටුවනන්තෝද ඒ බුද්ධත්පාදයෙහිම , පදමෝ
වසී පතා කුසල්කළ ඒ දිව්‍යමනුෂ්‍යයෝ ඒ මෙමග්‍රහය බුද්ධත් දක්නේ
මය ඒ දිව්‍යමනුෂ්‍යයෝ ඒ මෙමග්‍රහය බුද්ධත්ගේ බතඅසා මාගීඵල
යට පැමිණෙන්නාහ.

මාගීඵලයට පැමිණෙන්නට අසමනිකෙනෙක් කිසියෙහි උපදනාහ
එබැවින් පින්වත් පුරුෂයෙක් ගොපවිසිනුදු ධර්මවිණාදිවශයෙන්
අදමෙනැන්ගි රැස්කරණලද කුසලධර්මයන් වෙන් වෙන්කොට
සිතුවල ඒ මෙමග්‍රහය සම්පූර්ණවනන්සේ දැකීමට නියතවූ බොහෝ
කුසලධර්මයක් වනබැවින් ධර්මවිණාදකිරීමෙහි සහ කරවීමෙහි
නියැලීම වාසය කටයුත්තේය,

මෙමග්‍රහය වර්ණිතාව නිමි.

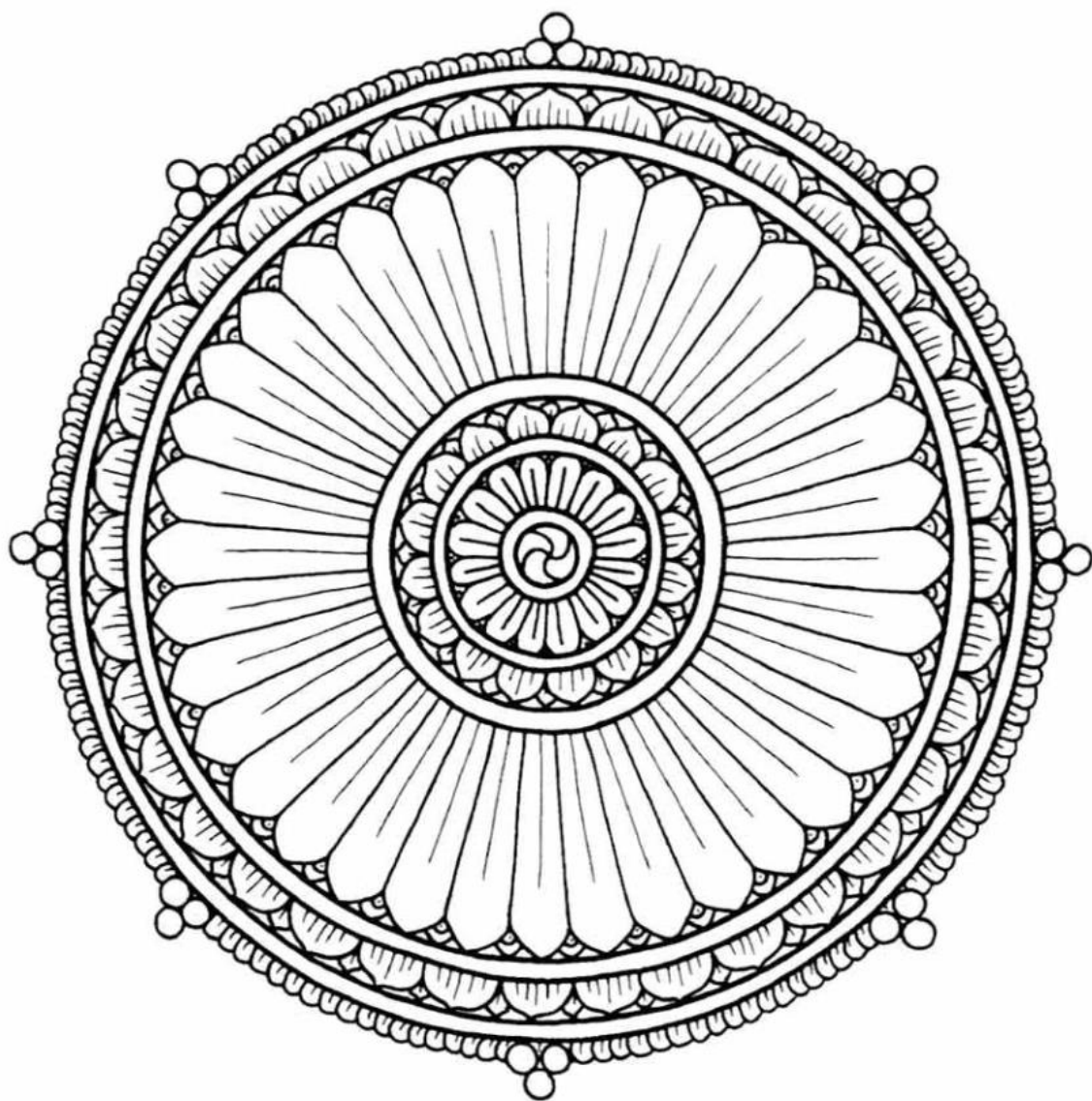
සුභමසු.

සුඛ පත්‍රය.

පිට	පෙළ.	අසුඛ	සුඛ
3	21	විවේයකද	විවේකයද
"	37	බාබර	බාහිර
4	27	තදබිමුත්තතා"යි	තදබිමුත්තතා"යි
6	33	සිත	ගතෙ සිත
7	3	ප්‍රභතය	ප්‍රභතය
"	27	සමබ්‍රහ්මයෙහි	සමබ්‍රහ්මයෙහි
"	34	නාදිත්	යනාදිත්
"	"	•ධම්මෙහිවයගුණ	ධම්මෙහි ගුණ
9	20	මෙසේ දක්වා	දක්වා
10	16	චුච්චනි	චුච්චනි
"	27	සැපෙත්තාහු	සැපෙත්තාහු
14	12	කොඨාසයා	කොඨාසයා
15	14	දෙපණස්	පණස්
17	15	ආඛ්‍යාත්මික	ආඛ්‍යාත්මික
18	12	වස්තු	වස්තුව
19	26	අනාපනවුයේ	අනාපනිවුයේ
20	26	කලාන්ත	කලාන්ත
22	32	චරිතා	චරිතා
25	20	විපරිතඥයෙකුදු	විපරිතඥයෙකුදු
26	14	විපසාන	විපසානා
"	15	සමත්තාපි	සමත්තාපි
28 වෙනි පිටේ		අවිජ්ජානිරොධා රූප	කම්මසම්මුදයාරූපසම්මු
19 පෙළ පටන්		නිරොධොපනිකා නි	දයො ආහාරසම්මුදයා
22 පෙළ දක්වා		රොධා රූප නිරො	රූපසම්මුදයො අවිජ්ජා
		ධො කම්ම නිරොධා	නිරොධා රූපනිරො
		රූපනිරොධොආහාර	ධො පනිකා නිරො
		නිරොධා රූපනිරො	ධා රූප නිරොධො
		ධො අවිජ්ජා සම්මුදයා	කම්මනිරොධා රූප

		වෙදනා සමුදයො ඵ	නිරොධො ආහාර
		ස්ස සමුදයා වෙදනා	නිරොධා රුපනිරො
		සමුදයො	ධො අවිජ්ජාසමුදයා
			වෙදනා සමුදයො
			තණ්හාසමුදයා වෙ
			දනාසමුදයො කමම
			සමුදයා වෙදනාසමු
			දයො ඵස්ස සමුදයා
			වෙදනා සමුදයො
29	27	මේවු	මෙසේවු
"	28	සේවනයච	සේවනය
"	"	සමොධායාසංගතං	සමොධායාසංගතං
34	5	පිණ්ඩපාතාය පච්චානනා	පිණ්ඩපාතාය පච්චානනා
"	12	කාරණං	කාරණං
35	18	කුචු සහ ලිත්	කුචු සහ ලිත්
37	5	එකාල	එකල
40	37	පරිබාහිරං	පරිබාහිරං
41	7	වේන්ද	වේද
42	31	කතං	කතං
43	18	වාදස	වාදස
44	16	න	නතතා
46	11	සිතිඛුප්පාලසෙවනතා	සිතිඛුප්පාලසෙවනතා
"	19	ඕකකතා	ඕකකතා
49	23	අප්පාල	අප්පාල
53	30	භාවය	භාවය
56	12	අභිත් ඵලාවබෝධයෙන්	අභිත් ඵලාවබෝධයෙන්
"	17	ප්‍රත්‍යක්ෂාදායකය	ප්‍රත්‍යක්ෂාදායකය
61	8	අපස්සභි	පස්සභි
"	12	අලලානිවෙව	අලලානිවෙව
"	24	බොධිසංගතයන්	බොධිසංගතයන්
63	15	අට්ඨමහා	අට්ඨමහා
64	15	ප්‍රමාණවු	ප්‍රමාණවු
"	35	තනු	තනු

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු